

Dziennik Urzędowy L 342

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48
24 grudnia 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2141/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2142/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2143/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu	5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2144/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu	7
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2145/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa	9
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2146/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające refundacje produkcyjne do cukru białego wykorzystywanego w przemyśle chemicznym na okres od 1 do 31 stycznia 2006 r.	11
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2147/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające refundacje wywozowe do wołowiny i cielęciny	12
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2148/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. określające ilości dostępne w pierwszym półroczu 2006 r. odnośnie do niektórych produktów w sektorze mleka i przetworów mlecznych w ramach kontyngentów otwartych przez Wspólnotę wyłącznie na podstawie pozwolenia	16
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2149/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające współczynniki redukcji mające zastosowanie do wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz bananów pochodzących z krajów AKP na styczeń i luty 2006 r.	19
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2150/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej ⁽¹⁾	20

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 22 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2151/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady otwierania i zarządzania kontyngentem taryfowym na produkty cukrownicze pochodzące z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii zgodnie z Układem o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii z drugiej strony	26
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2152/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 327/98 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz rozporządzenie (WE) nr 1549/2004 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1785/2003 dotyczące systemu przywozu ryżu i ustanawiające szczegółowe przejściowe zasady mające zastosowanie do przywozu ryżu Basmati	30
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2153/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. w sprawie programu pomocy dla prywatnego składowania oliwy z oliwek	39
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2154/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. uzupełniające Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w odniesieniu do wpisu nazwy do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” („ <i>Sidra de Asturias</i> ” lub „ <i>Sidra d’Asturies</i> ”) – [PDO]	47
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2155/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniające elementy specyfikacji nazwy pochodzenia znajdującej się w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 (<i>Miel de sapin des Vosges</i>) [CHNP]	49
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2156/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniające elementy specyfikacji nazwy pochodzenia znajdującej się w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 (<i>Siurana</i>) [PDO]	54
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2157/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. określające opłaty licencyjne na 2006 r. dla statków wspólnotowych dokonujących połowów na wodach Grenlandii	59
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2158/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 w zakresie przedłużenia kontyngentów taryfowych Wspólnoty na produkty z włókna juty i włókna kokosowego	61
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2159/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 stycznia 2006 r.	62
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2160/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1918/2005	65
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2161/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006	67
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2162/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny	69
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2163/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r. przewidujące odrzucenie wniosków o pozwolenia na wywóz w odniesieniu do wołowiny i cielęciny	70
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2164/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. znoszące zakaz połowów halibuta niebieskiego w strefie NAFO 3LMNO przez statki pływające pod banderą Hiszpanii	71

Komisja

2005/940/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 1 października 2003 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Niemcy na rzecz Jahnke Stahlbau GmbH, Halle** (notyfikowana jako dokument nr C(2003) 3375) ⁽¹⁾ 72

2005/941/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 1 grudnia 2004 r. dotycząca pomocy państwa, którą Francja ma zamiar wdrożyć na rzecz spółki Bull** (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 4514) ⁽¹⁾ 81

2005/942/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2005 r. upoważniająca Państwa Członkowskie do przyjęcia decyzji na mocy dyrektywy Rady 1999/105/WE w sprawie spełnienia warunków w odniesieniu do leśnego materiału rozmnożeniowego w krajach trzecich** (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5485) 92

2005/943/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2005 r. zmieniająca decyzję 93/195/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych po wywozie czasowym** (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5496) 94

2005/944/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 19 grudnia 2005 r. kończąca postępowanie w sprawie absorpcji dotyczące przywozu cyklamianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej** 96

2005/945/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. w sprawie kontynuacji w 2006 r. wspólnotowych porównawczych prób i analiz materiału rozmnożeniowego *Paeonia* spp. i *Geranium* spp. na mocy dyrektywy Rady 98/56/WE rozpoczętych w 2005 r.** 99

2005/946/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniająca decyzję 2003/526/WE w odniesieniu do środków zwalczania klasycznego pomoru świń w Niemczech i w Słowacji** (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5631) ⁽¹⁾ 100

2005/947/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. w sprawie kontynuacji w 2006 r. wspólnotowych porównawczych prób i analiz nasion i materiału rozmnożeniowego *Agrostis* spp., *D. glomerata* L., *Festuca* spp., *Lolium* spp., *Phleum* spp., *Poa* spp. w tym mieszanek i *Asparagus officinalis* na mocy dyrektyw Rady 66/401/EWG i 2002/55/WE rozpoczętych w 2005 r.** ⁽¹⁾ 103

Sprostowania

- Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2134/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu (Dz.U. L 340 z 23.12.2005) 104

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2141/2005

z dnia 23 grudnia 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	72,1
	204	47,6
	212	90,9
	999	70,2
0707 00 05	052	112,4
	204	60,1
	220	196,3
	628	155,5
	999	131,1
0709 90 70	052	101,5
	204	109,0
	999	105,3
0805 10 20	052	71,5
	204	51,8
	220	55,8
	388	22,5
	624	59,1
	999	52,1
0805 20 10	052	67,9
	204	56,8
	999	62,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	77,6
	220	36,7
	400	86,5
	464	143,9
	624	78,6
	999	84,7
0805 50 10	052	46,6
	999	46,6
0808 10 80	096	18,3
	400	109,7
	404	100,0
	528	48,0
	720	76,3
	999	70,5
0808 20 50	052	125,5
	400	99,3
	720	51,6
	999	92,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2142/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalając kwotę korygującą do refundacji dla zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacje wywozowe dla zbóż mające zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia, stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 ⁽³⁾. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą wywierać konieczność zróżnicowania kwoty korygującej w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Kwota korygująca powinna być ustalona równocześnie z refundacją i według takiej samej procedury. Może ona podlegać zmianom w czasie pomiędzy dwoma ustaleniami.
- (5) Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwotę korygującą do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, ustala się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 1	Termin I 2	Termin II 3	Termin III 4	Termin IV 5	Termin V 6	Termin VI 7
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	– 0,46	– 0,92	– 1,38	– 1,84	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	– 0,46	– 0,92	– 1,38	– 1,84	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	– 0,46	– 0,92	– 1,38	– 1,84	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	– 0,63	– 1,26	– 1,89	– 2,52	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	– 0,59	– 1,18	– 1,77	– 2,36	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	– 0,54	– 1,09	– 1,63	– 2,17	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	– 0,50	– 1,00	– 1,50	– 2,00	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	– 0,47	– 0,94	– 1,41	– 1,88	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

C02: Algieria, Arabia, Saudyjska, Bahrajn, Egipt, Irak, Iran, Izrael, Jemen, Jordania, Katar, Kuwejt, Liban, Libia, Maroko, Mauretania, Oman, Syria, Tunezja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

C03: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Bułgarii, Norwegii, Rumunii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2143/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe dla słodów**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż⁽²⁾.
- (3) Refundacja stosowana do słodów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodów, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2144/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słoðu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej

dla słoðu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92⁽³⁾. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słoðu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słodu

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 1	I termin 2	II termin 3	III termin 4	IV termin 5	V termin 6
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 7	VII termin 8	VIII termin 9	IX termin 10	X termin 11	XI termin 12
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2145/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej ⁽³⁾ przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
- (2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

(3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.

(4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 411/2002 (Dz.U. L 62 z 5.3.2002, str. 27).

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(w EUR/t)

Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	10,96
1101 00 15 9130	10,24
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	48,99
1102 20 10 9400	41,99
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	62,98
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2146/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające refundacje produkcyjne do cukru białego wykorzystywanego w przemyśle chemicznym
na okres od 1 do 31 stycznia 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5 tiret piąte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje możliwość podjęcia decyzji o przyznaniu refundacji produkcyjnych do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) i f) wymienionego rozporządzenia, do syropów, o których mowa w lit. d) wymienionego ustępu, i do chemicznie czystej fruktozy (lewulozy) określonej kodem CN 1702 50 00 jako produktu pośredniego, wykorzystywanych do wytwarzania niektórych produktów przemysłu chemicznego, o ile podlegają one jednej z sytuacji określonych w art. 23 ust. 2 Traktatu.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1265/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do przyznawania refundacji produkcyjnych do niektórych produktów cukrowych stosowanych

w przemyśle chemicznym ⁽²⁾ przewiduje określenie tych refundacji w oparciu o refundacje ustalone do cukru białego.

- (3) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 przewiduje, że refundacja produkcyjna do cukru białego ustalana jest comiesięcznie dla okresów rozpoczynających się pierwszego dnia każdego miesiąca.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundację produkcyjną do cukru białego, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1265/2001, ustala się w wysokości 31,180 EUR/100 kg netto na okres od 1 do 31 stycznia 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 63.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2147/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustanawiające refundacje wywozowe do wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33, ust. 3, akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 tego rozporządzenia a cenami na te produkty wewnątrz Wspólnoty może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenia Komisji (EWG) nr 32/82 ⁽²⁾, (EWG) nr 1964/82 ⁽³⁾, (EWG) nr 2388/84 ⁽⁴⁾, (EWG) nr 2973/79 ⁽⁵⁾ i (WE) nr 2051/96 ⁽⁶⁾ ustanawiają warunki przyznawania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych kawałków mięs wołowiny i cielęciny oraz niektórych konserw z wołowiny i cielęciny, oraz warunki przyznawania pomocy dotyczącej niektórych miejsc przeznaczenia.
- (3) Zwiększający się niedobór wołowiny i cielęciny na rynku wspólnotowym podwyższył ceny znacznie powyżej ceny podstawowej, określonej w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, która stanowi pożądany poziom wsparcia na rynku wspólnotowym.
- (4) Wzrastają obawy społeczne dotyczące dobrostanu zwierząt wysyłanych w szczególności długie trasy i którym nie można w pełni zapewnić humanitarnego traktowania, zwłaszcza po dostarczeniu ich do kraju trzeciego. Odnosnie do transportu, mimo że warunki transportu żywych zwierząt podlegają znacznym wymogom mery-

torycznym, proceduralnym i kontrolnym, zaostrzonym w 2003 roku, doświadczenie pokazuje, że nie zawsze zapewnione są warunki dobrostanu zwierząt. Ponadto standardy dobrostanu zwierząt w krajach przeznaczenia są często niższe niż we Wspólnocie.

- (5) Wywóz żywych zwierząt przeznaczonych do uboju stanowi niższą wartość dodaną dla Wspólnoty, a refundacje wywozowe przyznawane na wywóz tych zwierząt oznaczają wyższe koszty monitorowania i kontroli warunków dobrostanu zwierząt. Zatem w celu zapewnienia równowagi i naturalnego kształtowania się cen i handlu na rynku wewnętrznym, a także dobrostanu zwierząt, nie powinno się dłużej zachęcać do wywozu żywych zwierząt przeznaczonych do uboju poprzez refundacje wywozowe.
- (6) W celu zapobiegania nadużyciom, w przypadku żywych zwierząt przeznaczonych do reprodukcji przyznawanie refundacji wywozowych do zwierząt hodowlanych czystej krwi należy ograniczyć do jałówek i krów w wieku do 30 miesięcy.
- (7) Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2000/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. ustanawiające refundacje wywozowe do wołowiny i cielęciny ⁽⁷⁾.
- (8) Aby umożliwić wprowadzenie niektórych wspólnotowych produktów z wołowiny i cielęciny na rynek międzynarodowy, refundacje wywozowe powinny być przyznawane w odniesieniu do niektórych miejsc przeznaczenia do niektórych produktów objętych kodami CN 0201, 0202 i 1602 50.
- (9) Poziom wykorzystania refundacji wywozowych do niektórych kategorii produktów z wołowiny i cielęciny okazał się być znikomy. Dotyczy to również niektórych miejsc przeznaczenia położonych w pobliżu obszaru Wspólnoty. Refundacje wywozowe nie powinny być już ustalane dla takich kategorii.
- (10) Refundacje przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są ustalane na podstawie kodów produktów określonych w nomenklaturze przyjętej w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 z dnia 17 grudnia 1987 r. ustanawiającym nomenklaturę produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ⁽⁸⁾.
- (11) Refundacje wywozowe do mięsa mrożonego powinny być dostosowane do refundacji określonych dla mięsa świeżego lub chłodzonego innego niż z dorosłego bydła płci męskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 4 z 8.1.1982, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 744/2000 (Dz.U. L 89 z 11.4.2000, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 212 z 21.7.1982, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2772/2000 (Dz.U. L 321 z 19.12.2000, str. 35).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 221 z 18.8.1984, str. 28. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3661/92 (Dz.U. L 370 z 19.12.1992, str. 16).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 336 z 29.12.1979, str. 44. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3434/87 (Dz.U. L 327 z 18.11.1987, str. 7).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 274 z 26.10.1996, str. 18. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2333/96 (Dz.U. L 317 z 6.12.1996, str. 13).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 320 z 8.12.2005, str. 46.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 558/2005 (Dz.U. L 94 z 13.4.2005, str. 22).

- (12) Kontrole produktów objętych kodem CN 1602 50 powinny być wzmożone poprzez uzależnienie przyznania refundacji wywozowych do tych produktów od tego, czy były wytworzone zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽¹⁾.
- (13) Refundacje wywozowe powinny być przyznawane tylko do produktów dopuszczonych do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty. Dlatego, aby produkty kwalifikowały się do objęcia refundacją wywozową, powinny posiadać znak jakości zdrowotnej ustanowiony w dyrektywie Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem ⁽²⁾, dyrektywie Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi ⁽³⁾ i dyrektywie Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiającej wymagania w odniesieniu do produkcji i wprowadzania na rynek mięsa mielonego i przetworów mięsnych ⁽⁴⁾.
- (14) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 1964/82 specjalna refundacja wywozowa może ulec obniżeniu, jeśli wywożona ilość mięsa bez kości wynosi mniej niż 95 %, ale nie mniej niż 85 % całkowitej masy mięsa otrzymanej przez odkostnianie.
- (15) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją rynku wołowiny i cielęciny. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione. Jednakże zniesienie to nie może doprowadzić do zróżnicowanych refundacji wywozowych do innych krajów.
- (16) Komitet Zarządzający ds. Wołowiny i Cielęciny nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wykaz produktów, do których przyznawane są refundacje wywozowe zgodnie z art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, oraz kwota tych refundacji i miejsce przeznaczenia określone są w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Produkty muszą spełniać właściwe wymagania w zakresie oznaczania jakości zdrowotnej określone w:

— rozdziale XI załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG,

— rozdziale VI załącznika B do dyrektywy 77/99/EWG,

— rozdziale VI załącznika I do dyrektywy 94/65/WE.

Artykuł 2

W przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 1964/82, stawka refundacji wywozowej do produktów oznaczonych kodem 0201 30 00 9100 ulega zmniejszeniu o 10 EUR/100 kg.

Artykuł 3

Fakt, że w przypadku Rumunii i Bułgarii nie zostały ustalone żadne refundacje wywozowe, nie jest uważany za stanowiący zróżnicowanie refundacji.

Artykuł 4

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2000/2005.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2003 (Dz.U. L 67 z 12.3.2003, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. określającego refundacje wywozowe dla wołowiny i cielęciny

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji (?)
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	37,0
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	37,0
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	52,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	30,8
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	69,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	41,1
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	69,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	41,1
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	52,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	30,8
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	87,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	51,4
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	52,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	30,8
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	16,9
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	16,9
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	32,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	121,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	71,3
	EG	EUR/100 kg wagi netto	147,9
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	72,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	42,8
	EG	EUR/100 kg wagi netto	88,8
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	23,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,8
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg wagi netto	23,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,8
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg wagi netto	23,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,8
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	23,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,8
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	16,9
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	16,9
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	32,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji ⁽⁷⁾
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	61,3
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	54,5
1602 50 39 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	61,3
1602 50 39 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	54,5

⁽¹⁾ Dopuszczenie do tej podpozycji jest uzależnione od przedstawienia zaświadczenia znajdującego się w załączniku do zmienionego rozporządzenia (EWG) nr 32/82.

⁽²⁾ Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 1964/82, zmienionym.

⁽³⁾ Zrealizowane zgodnie z warunkami rozporządzenia (EWG) nr 2973/79, zmienionego.

⁽⁴⁾ Zrealizowane zgodnie z warunkami rozporządzenia (WE) nr 2051/96, zmienionego.

⁽⁵⁾ Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2388/84, zmienionym.

⁽⁶⁾ Zawartość chudego mięsa wołowego z wyłączeniem tłuszczu jest określona według procedury badawczej, zamieszczonej w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 (Dz.U. L 210 z 1.8.1986, str. 39). Wyrażenie „średnia zawartość” odnosi się do ilości zawartej w próbce, tak jak to zostało określone w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2002 (Dz.U. L 117 z 4.5.2002, str. 6). Próbkę jest pobierana z tej partii danego towaru, która przedstawia najwyższe ryzyko.

⁽⁷⁾ Na mocy art. 33 ust. 10 zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, nie przyznaje się żadnej refundacji wywozowej dla produktów importowanych z krajów trzecich i reeksportowanych do krajów trzecich.

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w zmienionym rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Alfa-cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12).

Pozostałe miejsca przeznaczenia określa się w sposób następujący:

B00: wszystkie miejsca przeznaczenia (kraje trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jak eksport poza Wspólnotę) z wyjątkiem Rumunii i Bułgarii.

B02: B04 i miejsce przeznaczenia EG.

B03: Albania, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo, Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, zaopatrywanie w żywność i catering (przeznaczenie, o którym mowa w art. 36 i 45 oraz, jeżeli właściwe, w art. 44 zmienionego rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11)).

B04: Turcja, Ukraina, Białoruś, Mołdowa, Rosja, Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Kazachstan, Turkmenia, Uzbekistan, Tadżykistan, Kirgizja, Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Liban, Syria, Irak, Iran, Izrael, Zachodni Brzeg Jordanu/Strefa Gazy, Jordania, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Birma), Tajlandia, Wietnam, Indonezja, Filipiny, Chiny, Korea Północna, Hongkong, Sudan, Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger, Czaad, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Gambia, Gwinea Bissau, Gwinea, Sierra Leone, Liberia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Republika Środkowoafrykańska, Gwinea Równikowa, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Gabon, Kongo, Kongo (Republika Demokratyczna), Ruanda, Burundi, Wyspa Świętej Heleny z przyległościami, Angola, Etiopia, Erytrea, Dżibuti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seszele z przyległościami, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Mozambik, Mauritius, Komory, Majotta, Zambia, Malawi, Republika Południowej Afryki, Lesotho.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2148/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****określające ilości dostępne w pierwszym półroczu 2006 r. odnośnie do niektórych produktów w sektorze mleka i przetworów mlecznych w ramach kontyngentów otwartych przez Wspólnotę wyłącznie na podstawie pozwolenia**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych oraz otwarcia kontyngentów taryfowych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

w ramach udzielenia pozwoleń na przywóz na drugie półrocze 2005 r. odnośnie do niektórych kontyngentów, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2535/2001, wnioski o pozwolenia objęły ilości mniejsze niż ilości dostępne dla

rozpatrywanych produktów. Należy więc określić dla każdego rozpatrywanego kontyngentu ilość dostępną w okresie od 1 stycznia 2006 do 30 czerwca 2006 r., uwzględniając ilości nieudzielone, w wyniku rozporządzenia Komisji (WE) nr 1255/2005 ⁽³⁾, określającego stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w lipcu 2005 r. w ramach niektórych kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości dostępne w okresie od 1 stycznia 2006 do 30 czerwca 2006 r. na drugie półrocze roku przywozu niektórych kontyngentów, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2535/2001, są określone w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 810/2004 (Dz.U. L 149 z 30.4.2004, sprostowane w Dz.U. L 215 z 16.6.2004, str. 104).

⁽³⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 65.

ZAŁĄCZNIK I.A

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4590	68 000,0
09.4591	5 300,0
09.4592	18 400,0
09.4593	5 200,0
09.4594	20 000,0
09.4595	7 500,0
09.4596	19 275,34
09.4599	8 989,084

ZAŁĄCZNIK I.B

1. Produkty pochodzące z Rumunii

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4771	750,0
09.4772	1 000,0
09.4758	1 500,0

2. Produkty pochodzące z Bułgarii

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4773	3 300,0
09.4660	3 500,0
09.4675	770,0

ZAŁĄCZNIK I.F

Produkty pochodzące ze Szwajcarii

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4155	1 000,0
09.4156	5 186,0

ZAŁĄCZNIK I.H

Produkty pochodzące z Norwegii

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4781	1 763,8
09.4782	266,5

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2149/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające współczynniki redukcji mające zastosowanie do wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz bananów pochodzących z krajów AKP na styczeń i luty 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. dotyczące stawek celnych mających zastosowanie do bananów ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2015/2005 z dnia 9 grudnia 2005 r. w sprawie przywozu bananów pochodzących z krajów AKP w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1964/2005 dotyczącym stawek celnych mających zastosowanie do bananów w styczniu i lutym 2006 r. ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz złożone w Państwach Członkowskich zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2015/2005 i przekazane Komisji zgodnie z art. 6 wspomnianego rozporządzenia, dotyczą ilości większych, czyli odpowiednio 135 000 ton i 25 000 ton w odniesieniu do podmiotów gospodarczych, o których mowa w tytułach II i III, niż ilości dostępne ustalone w art. 2.

- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić współczynniki redukcji, które należy zastosować do każdego wniosku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Współczynnik redukcji wynoszący 22,039 % stosuje się do każdego wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz złożonego przez podmioty gospodarcze, o których mowa w tytule II rozporządzenia (WE) nr 2015/2005 w ramach subkontyngentu taryfowego wynoszącego 135 000 ton.

2. Współczynnik redukcji wynoszący 1,294 % stosuje się do każdego wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz złożonego przez podmioty gospodarcze, o których mowa w tytule III rozporządzenia (WE) nr 2015/2005 w ramach subkontyngentu taryfowego wynoszącego 25 000 ton.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2005, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2005, str. 5.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2150/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustanawiające wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Elastyczne użytkowanie przestrzeni powietrznej jest koncepcją zarządzania przestrzenią powietrzną, opisaną przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i rozwiniętą przez Europejską Organizację Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (Eurocontrol), zgodnie z którą przestrzeń powietrzna nie powinna być uznawana za czysto cywilną lub wojskową, ale raczej postrzegana jako kontinuum, w którym potrzeby wszystkich użytkowników powinny być zaspakajane w największym możliwym stopniu.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Eurocontrol została upoważniona do wspomagania Komisji przy opracowywaniu przepisów wykonawczych w dziedzinie elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej. Niniejsze rozporządzenie w pełni uwzględnia wynikające z tego upoważnienia sprawozdanie z dnia 30 grudnia 2004 r. wydane przez Eurocontrol.
- (3) Niniejsze rozporządzenie nie obejmuje wojskowych operacji i szkoleń, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.
- (4) W oświadczeniu na temat kwestii wojskowych odnoszących się do Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej ⁽³⁾ Państwa Członkowskie zobowiązały się do współpracy uwzględniającej krajowe wymogi wojskowe w celu zapewnienia pełnego i jednolitego stosowania koncepcji elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej we wszystkich Państwach Członkowskich przez wszystkich użytkowników przestrzeni powietrznej.
- (5) W sprawozdaniu wydanym wspólnie przez Jednostkę Przeglądu Efektywności Eurocontrol i agencję Eurocontrol w październiku 2001 r. stwierdza się, że aktualne

stosowanie koncepcji elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej w Europie wymaga jeszcze wielu usprawnień. Należy więc teraz przyjąć wspólne zasady umożliwiające wprowadzenie tych usprawnień.

- (6) Koncepcja elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej obejmuje również przestrzeń nad pełnymi morzami. Stosowanie tej koncepcji nie powinno więc naruszać praw i obowiązków Państw Członkowskich w ramach Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (Konwencja z Chicago) z 7 grudnia 1944 r. i jej załączników ani Konwencji ONZ z 1982 r. o prawie morskim.
- (7) Pewne działania wymagają zarezerwowania na czas określony pewnej części przestrzeni powietrznej do wyłącznego lub szczególnego użytku, ze względu na charakterystykę profilu lotu lub niebezpieczne właściwości oraz potrzebę bezpiecznego i skutecznego odseparowania od pozostałego ruchu lotniczego.
- (8) Skuteczne i zharmonizowane stosowanie elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej w całej Wspólnocie wymaga jasnych i spójnych zasad koordynacji cywilno-wojskowej, która powinna uwzględniać potrzeby wszystkich użytkowników i charakter ich różnorodnych działań.
- (9) Skuteczne procedury koordynacji cywilno-wojskowej powinny być oparte na zasadach i standardach zapewniających efektywne korzystanie z przestrzeni powietrznej przez wszystkich użytkowników.
- (10) Przy stosowaniu koncepcji elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej istotne jest wzmocnienie współpracy między sąsiadującymi Państwami Członkowskimi oraz uwzględnienie operacji po obu stronach granicy państwa.
- (11) Różnice w organizacji współpracy cywilno-wojskowej we Wspólnocie ograniczają jednolite i terminowe zarządzanie przestrzenią powietrzną. Dlatego też konieczne jest określenie osób i/lub organizacji odpowiedzialnych za stosowanie koncepcji elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej w każdym Państwie Członkowskim. Informacje te należy udostępnić wszystkim Państwom Członkowskim.
- (12) Spójne procedury koordynacji cywilno-wojskowej i użytkowania wspólnej przestrzeni powietrznej sąkluczowym warunkiem ustanowienia funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 549/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, str. 20.⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, str. 9.

- (13) Elastyczne użytkowanie przestrzeni powietrznej odnosi się do zarządzania przestrzenią powietrzną na poziomach strategicznym, przedtaktycznym i taktycznym, które stanowią osobne lecz ściśle współzależne funkcje zarządzania i dlatego muszą być realizowane spójnie w celu zapewnienia efektywnego korzystania z przestrzeni powietrznej.
- (14) Opracowywane w ramach współpracy na poziomie europejskim programy zarządzania przestrzenią powietrzną powinny pozwolić na stopniowe osiągnięcie zgodności pomiędzy zarządzaniem przestrzenią powietrzną, zarządzaniem przepływem ruchu lotniczego i funkcjonowaniem służb ruchu lotniczego.
- (15) Jeżeli różnorodny ruch lotniczy ma miejsce w tej samej przestrzeni powietrznej ale przy zróżnicowanych wymaganiach, jego koordynacja powinna mieć na celu zarówno bezpieczną realizację lotów jak i optymalne wykorzystanie dostępnej przestrzeni powietrznej.
- (16) Dokładność informacji na temat statusu przestrzeni powietrznej i na temat konkretnych sytuacji w ruchu lotniczym oraz ich terminowe przekazywanie kontrolerom cywilnym i wojskowym mają bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo i sprawność operacji.
- (17) Przy zgłaszaniu lub aktualizacji planu lotu istotne znaczenie dla wszystkich zainteresowanych stron pragnących skorzystać z udostępnionych struktur przestrzeni powietrznej ma terminowy dostęp do aktualnych informacji na temat statusu tej przestrzeni.
- (18) Regularna ocena użytkowania przestrzeni powietrznej stanowi ważny sposób zwiększania zaufania między cywilnymi i wojskowymi służbami ruchu lotniczego oraz użytkownikami, a także jest istotnym narzędziem poprawy wyznaczania przestrzeni powietrznej i zarządzania nią.
- (19) Sprawozdanie roczne na temat stosowania elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej, określone w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 551/2004, powinno zawierać istotne informacje zebrane w świetle pierwotnych celów i jedynie pod kątem lepszego spełniania wymagań użytkowników.
- (20) Powinien zostać przewidziany okres przejściowy na spełnienie wymogów w zakresie koordynacji pomiędzy cywilnymi a wojskowymi służbami ruchu lotniczego i/lub wojskowymi organami zarządzającymi.
- (21) Przewidziane w niniejszym rozporządzeniu środki są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej, ustanowionego na mocy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 549/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wzmacnia i harmonizuje stosowanie, w ramach Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej,

koncepcji elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej, o której mowa w art. 2 ust. 22 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, w celu ułatwienia zarządzania przestrzenią powietrzną oraz zarządzania ruchem lotniczym w ramach wspólnej polityki transportowej.

W szczególności niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy mające zapewnić lepszą współpracę między cywilnymi i wojskowymi podmiotami odpowiedzialnymi za zarządzanie ruchem lotniczym, działającymi w przestrzeni powietrznej podlegającej Państwom Członkowskim.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 549/2004.
2. Poza definicjami, o których mowa w ust. 1, stosuje się następujące definicje:
 - a) „komórka zarządzania przestrzenią powietrzną” („AMC”) oznacza komórkę odpowiedzialną za bieżące zarządzanie przestrzenią powietrzną podlegającą Państwu lub Państwom Członkowskim;
 - b) „rezerwacja przestrzeni powietrznej” oznacza czasową rezerwację określonej części przestrzeni powietrznej dla wyłącznego lub szczególnego użytku przez określone kategorie użytkowników;
 - c) „ograniczenie przestrzeni powietrznej” oznacza ograniczenie określonej części przestrzeni powietrznej, w której w określonych porach mogą mieć miejsce działania niebezpieczne dla lotu statku powietrznego („strefa niebezpieczna”); która znajduje się nad obszarami lądowymi lub wodami terytorialnymi państwa, gdzie lot statku powietrznego jest ograniczony zgodnie z określonymi warunkami („strefa ograniczona”); lub która znajduje się nad obszarami lądowymi lub wodami terytorialnymi państwa, gdzie lot statku powietrznego jest zakazany („strefa zakazana”);
 - d) „struktura przestrzeni powietrznej” oznacza określoną część przestrzeni powietrznej wyznaczoną, aby zapewnić bezpieczne i optymalne operacje statku powietrznego;
 - e) „organ służb ruchu lotniczego” („organ ATS”) oznacza organ cywilny lub wojskowy odpowiedzialny za zapewnienie służb ruchu lotniczego;
 - f) „koordynacja cywilno-wojskowa” oznacza koordynację pomiędzy cywilnymi i wojskowymi podmiotami uprawnionymi do podejmowania decyzji i uzgadniania sposobu działania;
 - g) „wojskowy organ zarządzający” oznacza każdy stacjonarny lub mobilny organ wojskowy kontrolujący wojskowy ruch lotniczy i/lub prowadzący inne działania, które ze względu na swój szczególny charakter mogą wymagać rezerwacji lub ograniczenia przestrzeni powietrznej;

- h) „przestrzeń powietrzna po obu stronach granicy państwa” oznacza przestrzeń powietrzną rozciągającą się ponad granicami państwowymi i/lub granicami rejonów informacji powietrznej;
- i) „planowany tor lotu” oznacza tor lotu i związane z nim dane opisujące planowaną trasę lotu do jego miejsca docelowego, wraz z ich bieżącą aktualizacją;
- j) „tor lotu” oznacza tor statku powietrznego w przestrzeni powietrznej określony w trzech wymiarach;
- k) „czas rzeczywisty” oznacza faktyczny czas wystąpienia procesu lub zdarzenia;
- l) „separacja” oznacza odległość pomiędzy statkami powietrznymi, poziomami lub liniami drogi;
- m) „użytkownicy” oznaczają cywilne lub wojskowe statki powietrzne operujące w powietrzu, jak również wszystkie inne jednostki wymagające przestrzeni powietrznej.

Artykuł 3

Zasady

Koncepcja elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej podlega następującym zasadom:

- a) koordynacja pomiędzy władzami cywilnymi i wojskowymi jest zorganizowana na strategicznym, przedtaktycznym i taktycznym poziomie zarządzania przestrzenią powietrzną poprzez zawieranie porozumień i określanie procedur mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa i pojemności przestrzeni powietrznej oraz poprawę wydajności i elastyczności operacji statków powietrznych;
- b) spójność pomiędzy zarządzaniem przestrzenią powietrzną, zarządzaniem przepływem ruchu lotniczego i funkcjonowaniem służb ruchu lotniczego jest ustanowiona i utrzymywana na trzech poziomach zarządzania przestrzenią powietrzną, wymienionych w lit. a), w celu zapewnienia, w interesie wszystkich użytkowników, skuteczności planowania, przydzielania i korzystania z przestrzeni powietrznej;
- c) rezerwacja przestrzeni powietrznej do wyłącznego lub szczególnego użytku przez określone kategorie użytkowników ma charakter tymczasowy, stosowana jest jedynie w ograniczonych przedziałach czasowych zgodnie z rzeczywistym wykorzystaniem i zwalniana zaraz po zakończeniu działania, które spowodowało jej zastosowanie;
- d) państwa Członkowskie rozwijają współpracę w celu skutecznego i spójnego stosowania koncepcji elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej nad granicami państwowymi i/lub granicami rejonów informacji powietrznej, w szczególności w zakresie działań po obu stronach granicy państwa, współpraca ta obejmuje wszystkie właściwe zagadnienia prawne, operacyjne i techniczne;
- e) organy służb ruchu lotniczego i użytkownicy optymalnie wykorzystują dostępną przestrzeń powietrzną;

Artykuł 4

Strategiczne zarządzanie przestrzenią powietrzną (poziom 1)

- 1. Państwa Członkowskie spełniają następujące zadania:
 - a) zapewnianie ogólnego stosowania koncepcji elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej na poziomie strategicznym, przedtaktycznym i taktycznym;
 - b) regularny przegląd wymagań użytkowników;
 - c) zatwierdzanie działań wymagających rezerwacji lub ograniczenia przestrzeni powietrznej;
 - d) definiowanie tymczasowych struktur przestrzeni powietrznej i dotyczących jej procedur w celu oferowania wielokrotnej rezerwacji przestrzeni powietrznej i wyboru tras;
 - e) ustanawianie kryteriów i procedur zapewniających tworzenie i stosowanie bocznych i pionowych granic przestrzeni powietrznej koniecznych dla uwzględnienia różnych wariantów torów lotu i krótkoterminowych zmian lotów;
 - f) ocena krajowych struktur przestrzeni powietrznej i sieci tras, mająca na celu planowanie elastycznych struktur przestrzeni powietrznej i dotyczących jej procedur;
 - g) definiowanie szczególnych warunków, w których odpowiedzialność za separowanie lotów cywilnych i wojskowych spoczywa na organach służb ruchu lotniczego lub wojskowych organach zarządzających;
 - h) rozwijanie użytkowania przestrzeni powietrznej po obu stronach granic sąsiadujących Państw Członkowskich, tam gdzie jest to konieczne ze względu na płynność ruchu i działania użytkowników;
 - i) koordynacja polityki zarządzania przestrzenią powietrzną z sąsiadującymi Państwami Członkowskimi w celu wspólnego użytkowania przestrzeni powietrznej nad granicami państwowymi i/lub granicami rejonów informacji powietrznej;
 - j) ustanawianie i udostępnianie struktur przestrzeni powietrznej użytkownikom w bliskiej współpracy i koordynacji z sąsiadującymi Państwami Członkowskimi, tam gdzie właściwe struktury przestrzeni powietrznej mają istotny wpływ na ruch nad granicami państwowymi lub granicami rejonów informacji powietrznej, z myślą o zapewnieniu optymalnego wykorzystania przestrzeni powietrznej wszystkim użytkownikom w całej Wspólnocie;
 - k) ustalenie z sąsiadującymi Państwami Członkowskimi jednolitych standardów dla separowania lotów cywilnych i wojskowych w trakcie działań po obu stronach granic;

- l) ustanowienie mechanizmów konsultacji pomiędzy osobami lub organizacjami, o których mowa w ust. 3, oraz wszystkimi stosownymi partnerami i organizacjami w celu zapewnienia należytego spełniania wymagań użytkowników;
- m) ocena i przegląd procedur dotyczących przestrzeni powietrznej oraz funkcjonowania elastycznego użytkownika przestrzeni powietrznej;
- n) ustanowienie mechanizmów archiwizacji danych dotyczących wniosków, przydzielania i faktycznego użytkownika przestrzeni powietrznej, dla celów dalszej analizy i planowania.

Warunki, o których mowa w lit. g), są dokumentowane i uwzględniane w ocenie bezpieczeństwa, o której mowa w art. 7.

2. W Państwach Członkowskich, w których zarówno władze cywilne, jak i wojskowe są odpowiedzialne za zarządzanie przestrzenią powietrzną lub są w nie zaangażowane, zadania określone w ust. 1 są realizowane poprzez wspólne działania cywilno-wojskowe.

3. Państwa Członkowskie wskazują osoby lub organizacje odpowiedzialne za realizację zadań wymienionych w ust. 1 i zgłaszają je Komisji. Komisja prowadzi i publikuje listę wszystkich wskazanych osób i organizacji celem wzmocnienia współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi.

Artykuł 5

Przedtaktyczne zarządzanie przestrzenią powietrzną (poziom 2)

1. Państwa Członkowskie wyznaczają lub ustanawiają komórkę zarządzania przestrzenią powietrzną dla przydzielania przestrzeni powietrznej zgodnie z warunkami i procedurami określonymi w art. 4 ust. 1.

W Państwach Członkowskich, w których zarówno władze cywilne, jak i wojskowe są odpowiedzialne za zarządzanie przestrzenią powietrzną lub są w nie zaangażowane, komórka taka ma charakter wspólnej komórki cywilno-wojskowej.

2. Państwo lub Państwa Członkowskie mogą ustanowić wspólną komórkę zarządzania przestrzenią powietrzną.

3. Państwa Członkowskie zapewniają utworzenie odpowiednich systemów wsparcia umożliwiających komórce zarządzania przestrzenią powietrzną zarządzanie operacjami przydzielania tej przestrzeni oraz informowanie, w odpowiednim czasie, wszystkich zainteresowanych użytkowników, komórek zarządzania przestrzenią powietrzną, służb ruchu lotniczego i wszystkich właściwych partnerów i organizacji o dostępności przestrzeni powietrznej.

Artykuł 6

Taktyczne zarządzanie przestrzenią powietrzną (poziom 3)

1. Państwa Członkowskie zapewniają ustanowienie procedur koordynacji cywilno-wojskowej oraz środków komunikacji pomiędzy właściwymi organami służb ruchu lotniczego i wojskowymi organami zarządzającymi, pozwalających na

wzajemną wymianę danych na temat przestrzeni powietrznej, umożliwiającą w czasie rzeczywistym aktywację, dezaktywację lub zmianę przydziału przestrzeni powietrznej przydzielonej na poziomie przedtaktycznym.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby właściwe wojskowe organy zarządzające i organy służb ruchu lotniczego wymieniały się informacjami na temat wszystkich zmian planowanej aktywacji przestrzeni powietrznej w sposób terminowy i efektywny oraz aby powiadamiały wszystkich zainteresowanych użytkowników o aktualnej sytuacji w przestrzeni powietrznej.

3. Państwa Członkowskie zapewniają ustanowienie procedur koordynacji i utworzenie systemów wsparcia pomiędzy organami służb ruchu lotniczego i wojskowymi organami zarządzającymi w celu zapewnienia bezpieczeństwa przy zarządzaniu interakcjami pomiędzy lotami cywilnymi i wojskowymi.

4. Państwa Członkowskie zapewniają ustanowienie procedur koordynacji pomiędzy cywilnymi i wojskowymi organami służb ruchu lotniczego, tak aby umożliwić bezpośrednie przekazywanie właściwych informacji celem rozwiązania konkretnych sytuacji w ruchu lotniczym, kiedy kontrolerzy cywilni i wojskowi obsługują ruch lotniczy w tej samej przestrzeni powietrznej. Informacje te są udostępniane, szczególnie gdy wymagają tego względy bezpieczeństwa, cywilnym i wojskowym kontrolerom oraz wojskowym organom zarządzającym poprzez sprawną wymianę danych na temat lotów, zawierających pozycję i planowany tor lotu.

5. W przypadku działań po obu stronach granic Państwa Członkowskie zapewniają uzgodnienie pomiędzy cywilnymi i wojskowymi organami służb ruchu lotniczego i/lub wojskowymi organami zarządzającymi, których dotyczą te działania, wspólnego zbioru procedur zarządzania konkretnymi sytuacjami w ruchu lotniczym oraz usprawnienia zarządzania przestrzenią powietrzną w czasie rzeczywistym.

Artykuł 7

Ocena bezpieczeństwa

W celu utrzymania lub podniesienia istniejących poziomów bezpieczeństwa Państwa Członkowskie w ramach procesu zarządzania bezpieczeństwem zapewniają przeprowadzenie oceny bezpieczeństwa obejmującej identyfikację zagrożeń, ocenę i ograniczanie ryzyka, zanim wprowadzą jakiegokolwiek zmiany w elastycznym użytkowaniu przestrzeni powietrznej.

Artykuł 8

Sprawozdawczość

W sprawozdaniu rocznym na temat zastosowania elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej, określonym w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 551/2004, Państwa Członkowskie przedstawiają zagadnienia wymienione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Kontrola zgodności

Państwa Członkowskie kontrolują zgodność z niniejszym rozporządzeniem za pomocą inspekcji, przeglądów i audytów bezpieczeństwa.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6 stosuje się 12 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji,
Jacques BARROT
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

LISTA WYMAGANYCH ELEMENTÓW SPRAWOZDANIA ROCZNEGO NA TEMAT STOSOWANIA ELASTYCZNEGO UŻYTKOWANIA PRZESTRZENI POWIETRZNEJ

- Ogólny opis krajowej organizacji i podziału odpowiedzialności na poziomie 1, poziomie 2 i poziomie 3 koncepcji elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej.
 - Ocena funkcjonowania porozumień, procedur i systemów wsparcia ustanowionych na poziomach strategicznego, przedtaktycznego i taktycznego zarządzania przestrzenią powietrzną. Ocena ta jest przeprowadzana w odniesieniu do bezpieczeństwa, przepustowości przestrzeni powietrznej, efektywności oraz elastyczności operacji lotniczych wszystkich użytkowników.
 - Problemy, które pojawiły się w trakcie wdrażania niniejszego rozporządzenia, podjęte działania i potrzebne zmiany.
 - Wyniki krajowych inspekcji, przeglądów i audytów bezpieczeństwa.
 - Współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi w zakresie zarządzania przestrzenią powietrzną, a szczególnie tworzenia i zarządzania przestrzenią powietrzną i działaniami po obu stronach granic.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2151/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.**

ustanawiające szczegółowe zasady otwierania i zarządzania kontyngentem taryfowym na produkty cukrownicze pochodzące z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii zgodnie z Układem o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii z drugiej strony

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽³⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2005/914/WE z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie zawarcia Protokołu zmieniającego Układ o Stabilizacji i Stowarzyszeniu dotyczący kontyngentu taryfowego na przywóz do Wspólnoty cukru i produktów cukrowniczych pochodzących z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii ⁽¹⁾, z drugiej strony, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 27 ust. 2 akapit drugi Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony ⁽²⁾ (zwanego dalej „SAA”) stanowi, że Wspólnota zezwala na stosowanie bezcłowego dostępu do przywozu do Wspólnoty produktów pochodzących z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii objętych pozycjami 1701 oraz 1702 Nomenklatury Scalonej w granicach rocznego kontyngentu taryfowego wynoszącego 7 000 ton (wagi netto).
- (2) SAA wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r. Należy zatem otworzyć ten kontyngent oraz wprowadzić szczegółowe zasady stosowania z dniem 1 stycznia 2006 r.
- (3) W celu zapewnienia przestrzegania ilości 7 000 ton rocznego kontyngentu taryfowego, należy unikać jakiegokolwiek marginesu tolerancji odnośnie do przywożonych ilości, podczas gdy prawa wynikające z pozwolenia na przywóz nie powinny podlegać przeniesieniu. Należy zatem odstąpić od niektórych przepisów określonych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe

- (4) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania przywozem w ramach rocznego kontyngentu taryfowego, należy przyjąć środki umożliwiające Państwom Członkowskim prowadzenie rejestru odpowiednich danych oraz przekazywanie ich Komisji.
- (5) W celu poprawy kontroli, przywóz produktów objętych rocznym kontyngentem taryfowym powinien być monitorowany zgodnie z art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁴⁾.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty produktów objętych pozycjami 1701 i 1702 Nomenklatury Scalonej pochodzących z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, objętych bezcłowym kontyngentem rocznym wynoszącym 7 000 ton (wagi netto), o którym mowa w art. 27 ust. 2 akapit drugi Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony (zwanego dalej „SAA”).

2. Kontyngent, o którym mowa w ust. 1 otwiera się z dniem 1 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2005, str. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2004, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1856/2005 (Dz.U. L 297 z 15.11.2005, str. 7).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 883/2005 (Dz.U. L 148 z 11.6.2005, str. 5).

Artykuł 2

1. Przywóz, o którym mowa w art. 1 odbywa się za okazaniem pozwolenia na przywóz o numerze porządkowym 09.4327.

2. Pozwolenia na przywóz, o których mowa w ust. 1 są wydawane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1291/2000 i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1464/95 ⁽¹⁾, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.

Artykuł 3

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „okres przywozu” oznacza okres jednego roku od dnia 1 stycznia do 31 grudnia;
- b) „dzień roboczy” oznacza dzień roboczy biur Komisji w Brukseli.

Artykuł 4

1. Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz składa się u właściwych władz Państw Członkowskich.

2. Do wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz dołącza się dowód, że składający wniosek wniósł zabezpieczenie w wysokości 2 EUR na 100 kilogramów.

Artykuł 5

Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz oraz pozwolenia na przywóz zawierają:

- a) w sekcji 8 zapis „Była Jugosłowiańska Republika Macedonii”, zapis „tak” zaznaczony krzyżykiem;
- b) w sekcji 20 jedną z pozycji wymienionych w Załączniku.

Pozwolenia na przywóz są ważne jedynie w odniesieniu do produktów pochodzących z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 28.6.1995, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 96/2004 (Dz.U. L 15 z 22.1.2004, str. 3).

Artykuł 6

1. Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz mogą być składane każdego tygodnia od poniedziałku do piątku. Nie później niż w pierwszy dzień roboczy następnego tygodnia Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ilości produktów cukrowniczych, w podziale według ośmioznakowego kodu CN, dla których złożono wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz w poprzednim tygodniu.

2. Komisja opracowuje całkowitą tygodniową ilość, na którą zostały złożone wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz.

3. W przypadku gdy wnioski o wydanie pozwolenia na kontyngent taryfowy, o którym mowa w art. 27 ust. 2 akapit drugi SSA przekraczają poziom wspomnianego kontyngentu, Komisja zawiesza składanie kolejnych wniosków o wydanie pozwolenia na ten kontyngent na bieżący okres przywozu, ustala współczynnik przydziału, który należy stosować i informuje Państwa Członkowskie o osiągnięciu limitu.

4. W przypadku gdy, podczas stosowania środków przyjętych zgodnie z ust. 3, ilość na którą wydano pozwolenie jest mniejsza od ilości, o którą wystąpiono, wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz może być wycofany w ciągu trzech dni roboczych od zastosowania wspomnianych środków. W przypadku takiego wycofania zabezpieczenie jest niezwłocznie zwalniane.

5. Pozwolenia wydaje się trzeciego dnia roboczego po dniu powiadomienia określonego w ust. 1, pod warunkiem że Komisja nie podjęła żadnych środków zgodnie z ust. 3.

6. W przypadku gdy, podczas stosowania środków przyjętych zgodnie z ust. 3, ilość na którą wydano pozwolenie jest mniejsza od ilości, o którą wystąpiono, wysokość zabezpieczenia należy proporcjonalnie zredukować.

7. Wraz z powiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru, na które wydano pozwolenia na przywóz na mocy ust. 5, lub w przypadku których pozwolenia takie wycofano na mocy ust. 4 jak również o ilościach cukru, w odniesieniu do których pozwolenia na przywóz zostały zwrócone lub jedynie częściowo wykorzystane. Wspomniane powiadomienia dotyczą informacji otrzymywanych od poniedziałku do piątku poprzedniego tygodnia.

8. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 7 są przekazywane drogą elektroniczną na formularzu przesłanym Państwom Członkowskim przez Komisję.

Artykuł 7

Pozwolenia na przywóz są ważne od faktycznej daty wydania do 31 grudnia roku, w którym zostały one wydane.

Artykuł 8

1. W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, ilość dopuszczona do swobodnego obrotu nie może przekraczać ilości wskazanej w sekcjach 17 i 18 pozwolenia na przywóz. W tym celu należy wpisać cyfrę „0” w sekcji 19 pozwolenia.

2. W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, prawa wynikające z pozwoleń na przywóz nie podlegają przeniesieniu.

Artykuł 9

Na prośbę Komisji, Państwa Członkowskie przekazują jej szczegółowe informacje dotyczące ilości produktów dopuszczonych do swobodnego obrotu w ramach rocznego kontyngentu taryfowego w miesiącach określonych przez Komisję zgodnie z art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Zapisy, o których mowa w art. 5 lit. b):

- w języku hiszpańskim: Exención de derechos de importación [SAA, artículo 27(2)], número de orden 09.4327
 - w języku czeskim: Osvobozeno od dovozního cla (SAA, čl. 27(2)), pořadové číslo 09.4327
 - w języku duńskim: Fritages for importtold (artikel 27(2) SAA), løbenummer 09.4327
 - w języku niemieckim: Frei von Einfuhrabgaben (SAA, Artikel 27(2)), laufende Nummer 09.4327
 - w języku estońskim: Impordimaksust vabastatud (SAA, artikkel 27(2)), järjekorranumber 09.4327
 - w języku greckim: Δασμολογική απαλλαγή [SAA, άρθρο 27(2)], αύξων αριθμός 09.4327
 - w języku angielskim: Free from import duty (SAA, Article 27(2)), order number 09.4327
 - w języku francuskim: Exemption du droit d'importation [SAA, article 27(2)], numéro d'ordre 09.4327
 - w języku włoskim: Esenzione dal dazio all'importazione [SAA, articolo 27(2)], numero d'ordine 09.4327
 - w języku łotewskim: Atbrīvots no importa nodokļa (SAA, 27(2). pants), kārtas numurs 09.4327
 - w języku litewskim: Atleista nuo importo muito (SAA, 27(2) straipsnis), kvotos numeris 09.4327
 - w języku węgierskim: Mentés a behozatali vám alól (SAA, 27(2) cikk), rendelésszám 09.4327
 - w języku maltańskim: Eżenzjoni minn dazju fuq l-importazzjoni (SAA, Artikolu 27(2)), numru tas-serje 09.4327
 - w języku niderlandzkim: Vrij van invoerrechten (SAA, artikel 27(2)), volgnummer 09.4327
 - w języku polskim: Wolne od przywozowych opłat celnych (SAA, art. 27(2)), numer kontyngentu 09.4327
 - w języku portugalskim: Isenção de direitos de importação [SAA, artigo 27(2)], número de ordem 09.4327
 - w języku słowackim: Oslobodený od dovozného cla (SAA, čl 27(2)), poradové číslo 09.4327
 - w języku słoweńskim: Brez uvozne carine (SAA, člen 27(2)), „številka kvote“ 09.4327
 - w języku fińskim: Vapaa tuontitulleista (SAA, 27(2) artikla), järjestysnumero 09.4327
 - w języku szwedzkim: Importtullfri (SAA, artikel 27(2)), löpnummer 09.4327
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2152/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.**

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 327/98 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz rozporządzenie (WE) nr 1549/2004 wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1785/2003 dotyczące systemu przywozu ryżu i ustanawiające szczegółowe przejściowe zasady mające zastosowanie do przywozu ryżu Basmati

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 2 oraz art. 11 ust. 4,uwzględniając decyzję Rady z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Tajlandii zgodnie z art. XXVIII GATT z 1994 r. w sprawie zmiany koncesji odnoszących się do ryżu, przewidzianych na liście koncesyjnej WE CXL załączonej do GATT z 1994 r.⁽²⁾, w szczególności jej art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja z dnia 20 grudnia 2005 r. przewiduje otwarcie nowego rocznego całościowego kontyngentu przywozowego w wysokości 13 500 ton na ryż półbielony i bielony, objęte kodem 1006 30, przy zerowej stawce celnej, oraz zwiększenie do 100 000 ton rocznego całościowego kontyngentu na przywóz ryżu łuskanego objętego kodem CN 1006 40 00 określony w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 327/98 z dnia 10 lutego 1998 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz ryżu i ryżu łamanego⁽³⁾.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1549/2004⁽⁴⁾ wprowadza odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 w odniesieniu do uzgodnień dotyczących systemu przywozu ryżu i ustanawia szczegółowe przejściowe zasady mające zastosowanie w przywozie ryżu Basmati.
- (3) W celu usprawnienia zarządzania kontyngentami przewidzianymi rozporządzeniem (WE) nr 327/98 powinny one mieć indywidualny numer porządkowy.
- (4) Decyzja z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawia szczegółowe zasady obliczania stawki celnej, która ma być stosowana do przywozu do Wspólnoty ryżu półbielonego lub

bielonego, objętych kodem CN 1006 30, między 1 września 2005 r. a 30 czerwca 2006 r. W związku z tym należy podjąć niezbędne środki w odniesieniu do należności celnych stosowanych do przywozu ryżu półbielonego lub bielonego, objętych kodem CN 1006 30, w przewidzianym okresie przejściowym.

- (5) Poza tym decyzja z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawia, że stawka celna mająca zastosowanie do przywozu ryżu łamanego objętego kodem 1006 40 00 wynosi 65 EUR za tonę.
- (6) Mając na uwadze, że porozumienie zatwierdzone decyzją z dnia 20 grudnia 2005 r. stosuje się od dnia 1 września 2005 r., należy przewidzieć stosowanie od tego samego dnia przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących należności celnych stosowanych w odniesieniu do przywozu ryżu półbielonego lub bielonego oraz ryżu łamanego. Należy także ustanowić przepis umożliwiający zastosowanie z dniem 1 stycznia 2006 r. nowych ilości kontyngentu przewidzianych w porozumieniu z Tajlandią oraz proporcjonalnego zwiększenia ilości nowego całościowego kontyngentu na ryż półbielony i bielony oraz na ryż łamany, aby uwzględnić ilości odnoszące się do okresu między 1 września 2005 r. do 31 grudnia 2005 r.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 327/98 i (WE) nr 1549/2004.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zboż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 327/98 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niniejszym każdego roku w dniu 1 stycznia otwierane są, w podziale według krajów pochodzenia i transz okresowych zgodnie z załącznikiem IX, następujące roczne całościowe kontyngenty taryfowe na przywóz do Wspólnoty:

- a) 63 000 ton ryżu bielonego lub półbielonego objętych kodem CN 1006 30 przy zerowej stawce celnej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym (COM(2005) 601).

⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 11.2.1998, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1950/2005 (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 18).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1006/2005 (Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 26).

- b) 20 000 ton ryżu łuskanego objętego kodem CN 1006 20 przy stawce celnej w wysokości 88 EUR za tonę;
- c) 100 000 ton ryżu łamanego objętego kodem CN 1006 40 00 przy stawce celnej obniżonej o 30,77 % wobec ustalonej w art. 1d rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2004 (*);
- d) 13 500 ton ryżu bielonego lub półbielonego objętych kodem CN 1006 30 przy zerowej stawce celnej.

2. W roku 2006 kontyngenty określone w ust. 1, jak również związane z nimi transze okresowe, zostają ustalone zgodnie z załącznikiem X.

(*) Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 13.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ust. 1, 2 i 2a;
- b) w ust. 3 akapit drugi wyrazy „ust. 1 lit. c)” zastępuje się wyrazami „art. 1 ust. 1 lit. c) i d)”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym wyrazy „art. 2” zastępuje się wyrazami „art. 1 ust. 1 lit. a), b) i c)”;
- b) w akapicie trzecim wyrazy „w art. 2” zastępuje się wyrazami „w art. 1 i 2”;

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 tiret pierwsze wyrazy „art. 1 ust. 1 lit. a)” zastępuje się wyrazami „art. 1 ust. 1 lit. a) i d)”;
- b) w ust. 4 dodaje się następującą lit. d):

„d) w przypadku kontyngentu określonego w art. 1 ust. 1 lit. d), jeden z zapisów znajdujących się w załączniku VIII.”;

5) w art. 5 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„W ciągu dwóch dni roboczych od ostatecznego terminu składania wniosków o wydanie pozwolenia Państwo Członkowskie powiadamia Komisję drogą elektroniczną i zgodnie z załącznikiem III o ilościach, w rozbiciu na

ośmiocyfrowe kody CN i numery porządkowe kontyngentów z podaniem kraju pochodzenia, objętych wnioskami o wydanie pozwolenia, o numerze wnioskowanego pozwolenia oraz nazwie i adresie wnioskodawcy. Jeżeli wymagane jest pozwolenie na wywóz, podaje się również numer tego pozwolenia.”;

6) w art. 8 akapit pierwszy, zdanie wprowadzające otrzymuje następujące brzmienie:

„Właściwe organy przekazują Komisji drogą elektroniczną i zgodnie z załącznikiem III następujące informacje.”;

7) załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

8) załącznik V zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

9) załącznik VII zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

10) tekst znajdujący się w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia zostaje dodany jako załączniki VIII i IX i X.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 1549/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a wyrazy „ryż łuskany” zastępuje się wyrazami „ryż łuskany, ryż półbielony i bielony”;

2) artykuł 1b otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 1b

1. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, należność przywózową za ryż półbielony lub bielony objęte kodem CN 1006 30 ustala Komisja w terminie 10 dni od zakończenia odpowiedniego okresu rozliczeniowego w wysokości:

a) 175 EUR za tonę w jednym z następujących przypadków:

— po stwierdzeniu, że przywóz ryżu półbielonego i bielonego realizowany przez cały ubiegły rok gospodarczy przekracza 387 743 ton,

— po stwierdzeniu, że przywóz ryżu półbielonego i bielonego realizowany przez pierwsze sześć miesięcy roku gospodarczego przekracza 182 239 ton;

b) 145 EUR za tonę w jednym z następujących przypadków:

- po stwierdzeniu, że przywóz ryżu półbielonego i bielonego realizowany przez cały ubiegły rok gospodarczy nie przekracza 387 743 ton,
- po stwierdzeniu, że przywóz ryżu półbielonego i bielonego realizowany przez pierwsze sześć miesięcy roku gospodarczego nie przekracza 182 239 ton.

Komisja ustala stawkę celną jedynie w przypadku, gdy obliczenia dokonane zgodnie z niniejszym ustępem prowadzą do jej zmiany. Do czasu ustalenia nowej stawki celnej stosuje się stawkę ustaloną wcześniej.

2. W odniesieniu do obliczeń przywozów, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się ilości, na które, zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, wydano pozwolenia na przywóz ryżu półbielonego lub bielonego objętych kodem CN 1006 30, w odpowiednim okresie rozliczeniowym.”;

3) dodaje się art. 1d w brzmieniu:

„Artykuł 1d

W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 należność przywozowa w odniesieniu do ryżu łamanego objętego kodem CN 1006 40 00 wynosi 65 EUR na tonę.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Artykuł 2 pkt 2 i 3 stosuje się od dnia 1 września 2005 r. Jednakże pierwszego ustalenia należności, zgodnie z art. 1b rozporządzenia (WE) nr 1549/2004, zmienionym art. 2 pkt 2 niniejszego rozporządzenia, dokonuje się w terminie trzech dni od opublikowania niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I
„ZAŁĄCZNIK III

RYŻ – rozporządzenie (WE) nr 327/98

Wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz ⁽¹⁾
Wydanie pozwolenia na przywóz ⁽¹⁾
Dopuszczone do swobodnego obrotu ⁽¹⁾
Odbiorca: DG AGRI D-2
E-mail: AGRI-IMP-TRQ-RICE-CER@cec.eu.int
Nadawca:

Data	Numer pozwolenia na wywóz	Numer pozwolenia na przywóz	Numer porządkowy kontyngentu	Kod CN	Ilość (w tonach)	Kraj pochodzenia	Nazwisko i adres wnioskodawcy/ podmiotu posiadającego	Opakowania ≤ 5 kg ⁽²⁾

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.
⁽²⁾ Wypełnić tylko, gdy występuje.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK V

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. a)

- w języku hiszpańskim: Exención del derecho de aduana hasta la cantidad indicada en las casillas 17 y 18 del presente certificado [Reglamento (CE) n° 327/98, artículo 1, apartado 1, letra a)]
- w języku czeskim: Osвобоzení od cla až do množství uvedeného v kolonkách 17 a 18 této licence (nařízení (ES) č. 327/98, čl. 1 odst. 1 písm. a))
- w języku duńskim: Toldfri op til den mængde, der er angivet i rubrik 17 og 18 i denne licens (forordning (EF) nr. 327/98, artikel 1, stk. 1, litra a))
- w języku niemieckim: Zollfrei bis zu der in den Feldern 17 und 18 dieser Lizenz angegebenen Menge (Verordnung (EG) Nr. 327/98, Artikel 1 Absatz 1 Buchstabe a)
- w języku estońskim: Tollimaksuvabastus kuni käeoleva litsentsi lahtrites 17 ja 18 näidatud koguseni (määruse (EÜ) nr 327/98 artikli 1 lõike 1 punkt a)
- w języku greckim: Απαλλαγή από τον τελωνειακό δασμό έως την ποσότητα που αναγράφεται στα τετραγωνίδια 17 και 18 του παρόντος πιστοποιητικού [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 327/98 άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α)]
- w języku angielskim: Exemption from customs duty up to the quantity indicated in boxes 17 and 18 of this licence (Regulation (EC) No 327/98, Article 1(1)(a))
- w języku francuskim: Exemption du droit de douane jusqu'à la quantité indiquée dans les cases 17 et 18 du présent certificat [règlement (CE) n° 327/98, article 1er, paragraphe 1, point a)]
- w języku włoskim: Esenzione dal dazio doganale fino a concorrenza del quantitativo indicato nelle caselle 17 e 18 del presente titolo [regolamento (CE) n. 327/98, articolo 1, paragrafo 1, lettera a)]
- w języku łotewskim: Atbrīvojumi no muitas nodokļa līdz šīs atļaujas 17. un 18. ailē norādītajam daudzumam (Regulas (EK) Nr. 327/98 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts)
- w języku litewskim: Atleidimas nuo muito mokesčio nevirsijant šios licencijos 17 ir 18 langelių nurodyto kiekio (Reglamento (EB) Nr. 327/98 1 straipsnio 1 dalies a punktas)
- w języku węgierskim: Vámmentes az ezen engedély 17. és 18. rovatában feltüntetett mennyiségig (327/98/EK rendelet 1. cikk (1) bekezdés a) pont)
- w języku maltańskim: Eżenzjoni tad-dazju tad-dwana sal-kwantità indikata fil-każi 17 u 18 taċ-ċertifikat preżenti (Regolament (KE) Nru 327/98, Artikolu 1, paragrafu 1, punt a))
- w języku niderlandzkim: Vrijstelling van douanerecht voor hoeveelheden die niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van dit certificaat vermelde hoeveelheid (Verordening (EG) nr. 327/98, artikel 1, lid 1, onder a))
- w języku polskim: Zwolnienie z cła ilości do wysokości wskazanej w sekcjach 17 i 18 niniejszego pozwolenia (rozporządzenie (WE) nr 327/98, art. 1 ust. 1 lit. a))
- w języku portugalskim: Isenção do direito aduaneiro até à quantidade indicada nas casas 17 e 18 do presente certificado [Reglamento (CE) n.º 327/98, alínea a) do n.º 1 do artigo 1.º]
- w języku słowackim: Oslobodenie od cla až po množstvo uvedené v kolónkach 17 a 18 tejto licencie [článok 1 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 327/98]
- w języku słoweńskim: Oprostitev uvozne dajatve do količine, navedene v poljih 17 in 18 tega dovoljenja (Uredba (ES) št. 327/98, člen 1(1)(a))
- w języku fińskim: Tullivapaa tämän todistuksen 17 ja 18 artiklassa ilmoitettua määrää asti (asetuksen (EY) N:o 327/98 1 artiklan 1 kohdan a alakohta)
- w języku szwedzkim: Tullfri upp till den mängd som anges i fälten 17 och 18 i denna licens (Förordning (EG) nr 327/98, artikel 1.1 a)“

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK VII

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. c)

- w języku hiszpańskim: Derecho reducido un 30,77 % con respecto al derecho fijado en la nomenclatura combinada hasta la cantidad indicada en las casillas 17 y 18 del presente certificado [Reglamento (CE) n° 327/98]
- w języku czeskim: Snížení cla o 30,77 % cla stanoveného v kombinované nomenklatuře až do množství stanoveného v kolonkách 17 a 18 této licence (nařízení (ES) č. 327/98)
- w języku duńskim: Nedsættelse på 30,77 % af tolden i den kombinerede nomenklatur op til den mængde, der er angivet i rubrik 17 og 18 i denne licens (forordning (EF) nr. 327/98)
- w języku niemieckim: Zollsatz, um 30,77 % des in der Kombinierten Nomenklatur festgesetzten Zollsatzes bis zu der in den Feldern 17 und 18 dieser Lizenz angegebenen Menge ermäßigt (Verordnung (EG) Nr. 327/98)
- w języku estońskim: Kombineeritud nomenklatuuris sätestatud tollimaksust 30,77 % võrra madalam tollimaks kuni käesoleva litsentsi lahtrites 17 ja 18 näidatud koguseni (määrus (EÜ) nr 327/98)
- w języku greckim: Δασμός μειωμένος κατά 30,77 % του δασμού που καθορίζεται στη συνδυασμένη ονοματολογία έως την ποσότητα που αναγράφεται στα τετραγωνίδια 17 και 18 του παρόντος πιστοποιητικού [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 327/98]
- w języku angielskim: Duty fixed in the Combined Nomenclature reduced by 30,77 % up to the quantity indicated in boxes 17 and 18 of this licence (Regulation (EC) No 327/98)
- w języku francuskim: Droit réduit de 30,77 % du droit fixé dans la nomenclature combinée jusqu'à la quantité indiquée dans les cases 17 et 18 du présent certificat [règlement (CE) n° 327/98]
- w języku włoskim: Dazio ridotto in ragione del 30,77 % del dazio fissato nella nomenclatura combinata fino a concorrenza del quantitativo indicato nelle caselle 17 e 18 del presente titolo [regolamento (CE) n. 327/98]
- w języku łotewskim: Muitas nodoklis samazināts par 30,77 %, salīdzinot ar nodokli, kas noteikts kombinētajā nomenklatūrā, līdz šīs atļaujas 17. un 18. ailē norādītajam daudzumam (Regula (EK) Nr. 327/98)
- w języku litewskim: Muito mokestis, 30,77 % mažesnis už Kombinuotoje nomenklatūroje nustatytą, nevirsijant šios licencijos 17 ir 18 langelių nurodyto kiekio (Reglamentas (EB) Nr. 327/98)
- w języku węgierskim: A kombinált nomenklatúraban meghatározottnál 30,77 %-kal csökkentett vámtétel az ezen engedély 17. és 18. rovatában feltüntetett mennyiségig (327/98/EK rendelet)
- w języku maltańskim: Dazju imnaqqas ta' 30,77 % tad-dazju ffixat fin-nomenklatura magħquda sal-kwantità indikata fil-każi 17 u 18 ta-certifikat preżenti (Regolament (KE) Nru 327/98)
- w języku niderlandzkim: Verlaging met 30,77 % van het in de GN vastgestelde recht voor hoeveelheden die niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van dit certificaat vermelde hoeveelheid (Verordening (EG) nr. 327/98)
- w języku polskim: Stawka celna obniżona o 30,77 % wobec ustalonej w nomenklaturze scalonej do wysokości wskazanej w sekcjach 17 i 18 niniejszego pozwolenia na przywóz (rozporządzenie (WE) nr 327/98)
- w języku portugalskim: Direito reduzido de 30,77 % do direito fixado na Nomenclatura Combinada até à quantidade indicada nas casas 17 e 18 do presente certificado [Reglamento (CE) n.º 327/98]
- w języku słowackim: Clo znížené o 30,77 % z cla stanoveného v kombinovanej nomenklatuře až po množstvo uvedené v kolónkach 17 a 18 tejto licencie [nariadenie (ES) č. 327/98]
- w języku słoweńskim: Znižanje uvozne dajatve za 30,77 % dajatve, določene v kombinirani nomenklaturi, do količine, navedene v poljih 17 in 18 tega dovoljenja (Uredba (ES) št. 327/98)
- w języku fińskim: Yhdistettyssä nimikkeistössä vahvistetun tullen alennus 30,77 prosentilla tämän todistuksen 17 ja 18 kohdassa ilmoitettua määrää asti (asetus (EY) N:o 327/98)
- w języku szwedzkim: Nedsättning med 30,77 % av den tull som fastställs i Kombinerade nomenklaturen upp till den mängd som anges i fälten 17 och 18 i denna licens (förordning (EG) nr 327/98)

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK VIII

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. d)

- w języku hiszpańskim: Exención del derecho de aduana hasta la cantidad indicada en las casillas 17 y 18 del presente certificado [Reglamento (CE) n° 327/98, artículo 1, apartado 1, letra d)]
- w języku czeskim: Osвобоzení od cla až do množství stanoveného v kolonkách 17 a 18 této licence (nařízení (ES) č. 327/98, čl. 1 odst. 1 písm. d))
- w języku duńskim: Toldfri op til den mængde, der er angivet i rubrik 17 og 18 i denne licens (forordning (EF) nr. 327/98, artikel 1, stk. 1, litra d))
- w języku niemieckim: Zollfrei bis zu der in den Feldern 17 und 18 dieser Lizenz angegebenen Menge (Verordnung (EG) Nr. 327/98, Artikel 1 Absatz 1 Buchstabe d)
- w języku estońskim: Tollimaksuvabastus kuni käesoleva litsentsi lahtrites 17 ja 18 näidatud koguseni (määruse (EÜ) nr 327/98 artikli 1 lõike 1 punkt d)
- w języku greckim: Απαλλαγή από τον τελωνειακό δασμό έως την ποσότητα που αναγράφεται στα τετραγωνίδια 17 και 18 του παρόντος πιστοποιητικού [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 327/98 άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ)]
- w języku angielskim: Exemption from customs duty up to the quantity indicated in boxes 17 and 18 of this licence (Regulation (EC) No 327/98, Article 1(1)(d))
- w języku francuskim: Exemption du droit de douane jusqu'à la quantité indiquée dans les cases 17 et 18 du présent certificat [règlement (CE) n° 327/98, article 1er, paragraphe 1, point d)]
- w języku włoskim: Esenzione dal dazio doganale fino a concorrenza del quantitativo indicato nelle caselle 17 e 18 del presente titolo [regolamento (CE) n. 327/98, articolo 1, paragrafo 1, lettera d)]
- w języku łotewskim: Atbrīvojumi no muitas nodokļa līdz šīs atļaujas 17. un 18. ailē norādītajam daudzumam (Regulas (EK) Nr. 327/98 1. panta 1. punkta d) apakšpunkts)
- w języku litewskim: Atleidimas nuo muito mokesčio nevirsijant šios licencijos 17 ir 18 langelių nurodyto kiekio (Reglamento (EB) Nr. 327/98 1 straipsnio 1 dalies d punktas)
- w języku węgierskim: Vámmentes az ezen engedély 17. és 18. rovatában feltüntetett mennyiségig (327/98/EK rendelet 1. cikk (1) bekezdés d) pont)
- w języku maltańskim: Eżenzjoni tad-dazju tad-dwana sal-kwantità indikata fil-każi 17 u 18 taċ-ċertifikat preżenti [Regolament (KE) Nru 327/98, Artikolu 1, paragrafu 1, punt d)]
- w języku niderlandzkim: Vrijstelling van douanerecht voor hoeveelheden die niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van dit certificaat vermelde hoeveelheid (Verordening (EG) nr. 327/98, artikel 1, lid 1, onder d))
- w języku polskim: Zwolnienie z cla ilości do wysokości wskazanej w sekcjach 17 i 18 niniejszego pozwolenia (rozporządzenie (WE) nr 327/98, art. 1 ust. 1 lit. d))
- w języku portugalskim: Isenção do direito aduaneiro até à quantidade indicada nas casas 17 e 18 do presente certificado [Reglamento (CE) n.º 327/98, alínea d) do n.º 1 do artigo 1.º]
- w języku słowackim: Oslobodenie od cla až po množstvo uvedené v kolónkach 17 a 18 tejto licencie [článok 1 ods. 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 327/98]
- w języku słoweńskim: Oprostitev uvozne dajatve do količine, navedene v poljih 17 in 18 tega dovoljenja (Uredba (ES) št. 327/98, člen 1(1)(d))
- w języku fińskim: Tullivapaa tämän todistuksen 17 ja 18 artiklassa ilmoitettua määrää asti (asetuksen (EY) N:o 327/98 1 artiklan 1 kohdan d alakohta)
- w języku szwedzkim: Tullfri upp till den mängd som anges i fälten 17 och 18 i denna licens (Förordning (EG) nr 327/98, artikel 1.1 d)

ZAŁĄCZNIK IX

Kontyngenty i transze przewidziane od roku 2007

a) Kontyngent 63 000 ton ryżu bielonego lub półbielonego przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. a):

Kraj pochodzenia	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Transze (ilość w tonach)				
			Styczeń	Kwiecień	Lipiec	Wrzesień	Październik
Stany Zjednoczone Ameryki	38 721	09.4127	9 681	19 360	9 680	—	
Tajlandia	21 455	09.4128	10 727	5 364	5 364	—	
Australia	1 019	09.4129	—	1 019	—	—	
Inne pochodzenie	1 805	09.4130	—	1 805	—	—	
Wszystkie kraje		09.4138					(¹)
Ogółem	63 000		20 408	27 548	15 044	—	

(¹) Nadwyżka ilości niewykorzystanych z poprzednich transz, opublikowana w rozporządzeniu Komisji.

b) Kontyngent 20 000 ton ryżu łuskanego przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. b):

Kraj pochodzenia	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Transze (ilość w tonach)				
			Styczeń	Kwiecień	Lipiec	Wrzesień	Październik
Australia	10 429	09.4139	2 608	5 214	2 607	—	
Stany Zjednoczone Ameryki	7 642	09.4140	1 911	3 821	1 910	—	
Tajlandia	1 812	09.4144	—	1 812	—	—	
Inne pochodzenie	117	09.4145	—	117	—	—	
Wszystkie kraje		09.4148					(¹)
Ogółem	20 000		4 519	10 964	4 517	—	

(¹) Nadwyżka ilości niewykorzystanych z poprzednich transz, opublikowana w rozporządzeniu Komisji.

c) Kontyngent 100 000 ton ryżu łamanego przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. c):

Kraj pochodzenia	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Transze (ilość w tonach)	
			Styczeń	Lipiec
Tajlandia	52 000	09.4149	36 400	15 600
Australia	16 000	09.4150	8 000	8 000
Gujana	11 000	09.4152	5 500	5 500
Stany Zjednoczone Ameryki	9 000	09.4153	4 500	4 500
Inne pochodzenie	12 000	09.4154	6 000	6 000
Ogółem	100 000		60 400	39 600

d) Kontyngent 13 500 ton ryżu bielonego lub półbielonego przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. d):

Kraj pochodzenia	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Transze (ilość w tonach)	
			Styczeń	Lipiec
Tajlandia	4 313	09.4112	4 313	—
Stany Zjednoczone Ameryki	2 388	09.4116	2 388	—
Indie	1 769	09.4117	1 769	—
Pakistan	1 596	09.4118	1 595	—
Inne pochodzenie	3 435	09.4119	3 435	—
Ogółem	13 500		13 500	—

ZAŁĄCZNIK X

Kontyngenty i transze przewidziane na rok 2006

a) Kontyngent 63 000 ton ryżu bielonego lub półbielonego przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. a):

Kraj pochodzenia	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Transze (ilość w tonach)				
			Styczeń	Kwiecień	Lipiec	Wrzesień	Październik
Stany Zjednoczone Ameryki	38 721	09.4127	9 681	19 360	9 680	—	
Tajlandia	21 455	09.4128	10 727	5 364	5 364	—	
Australia	1 019	09.4129	—	1 019	—	—	
Inne pochodzenie	1 805	09.4130	—	1 805	—	—	
Wszystkie kraje		09.4138					(¹)
Ogółem	63 000		20 408	27 548	15 044	—	

(¹) Nadwyżka ilości niewykorzystanych z poprzednich transz, opublikowana w rozporządzeniu Komisji.

b) Kontyngent 20 000 ton ryżu łuskanego przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. b):

Kraj pochodzenia	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Transze (ilość w tonach)				
			Styczeń	Kwiecień	Lipiec	Wrzesień	Październik
Australia	10 429	09.4139	2 608	5 214	2 607	—	
Stany Zjednoczone Ameryki	7 642	09.4140	1 911	3 821	1 910	—	
Tajlandia	1 812	09.4144	—	1 812	—	—	
Inne pochodzenie	117	09.4145	—	117	—	—	
Wszystkie kraje		09.4148					(¹)
Ogółem	20 000		4 519	10 964	4 517	—	

(¹) Nadwyżka ilości niewykorzystanych z poprzednich transz, opublikowana w rozporządzeniu Komisji.

c) Kontyngent 106 667 ton ryżu łamanego przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. c):

Kraj pochodzenia	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Transze (ilość w tonach)	
			Styczeń	Lipiec
Tajlandia	55 467	09.4149	38 827	16 640
Australia	17 067	09.4150	8 533	8 534
Gujana	11 733	09.4152	5 866	5 867
Stany Zjednoczone Ameryki	9 600	09.4153	4 800	4 800
Inne pochodzenie	12 800	09.4154	6 400	6 400
Ogółem	106 667		64 426	42 241

d) Kontyngent 18 000 ton ryżu bielonego lub półbielonego przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. d):

Kraj pochodzenia	Ilość w tonach	Numer porządkowy	Transze (ilość w tonach)	
			Styczeń	Lipiec
Tajlandia	5 750	09.4112	5 750	—
Stany Zjednoczone Ameryki	3 184	09.4116	3 184	—
Indie	2 358	09.4117	2 358	—
Pakistan	2 128	09.4118	2 128	—
Inne pochodzenie	4 580	09.4119	4 580	—
Ogółem	18 000		18 000	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2153/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****w sprawie programu pomocy dla prywatnego składowania oliwy z oliwek**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 827/68 ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 865/2004 przewiduje możliwość wprowadzenia programu pomocy dla prywatnego składowania oliwy z oliwek, w razie wystąpienia poważnych zakłóceń rynku w niektórych regionach Wspólnoty.
- (2) W celu umożliwienia, w razie konieczności, szybkiego wprowadzenia systemu pomocy, należy przewidzieć szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia. System pomocy dla prywatnego składowania musi opierać się na umowach z podmiotami gospodarczymi oferującymi wystarczające gwarancje i zatwierdzonymi przez Państwa Członkowskie w oparciu o pewne określone warunki.
- (3) W celu zapewnienia większej skuteczności oddziaływania programów na rynek na poziomie producentów i dla ułatwienia jego monitorowania, pomoc powinna być przede wszystkim przyznawana dla składowania oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia luzem.
- (4) Powinny być dostępne informacje dotyczące zmian cen i produkcji oliwy z oliwek. Informacje te są niezbędne do stałego monitorowania rynku oliwy z oliwek w celu możliwości oceny, czy zaistniały warunki poważnych zakłóceń rynku.
- (5) Aby pomoc jak najlepiej odzwierciedlała sytuację na rynku, jej wysokość musi być określona dla potrzebujących jej sektorów rynku. Kategorie oliwy określone są w załączniku I, część 1, do rozporządzenia (WE) nr 865/2004.
- (6) Należy ustalić, jakie informacje muszą zawierać oferty i określić warunki, w jakich mają być one zgłaszane i analizowane, tak aby dysponować wyczerpującymi informacjami dla każdej oferty.
- (7) Pożądane jest, aby przetargi otwierane były według określonych zasad, w szczególności dotyczących terminu składania i minimalnej ilości dla każdej składanej oferty. Oferty muszą w szczególności dotyczyć długiego okresu składowania oraz pewnych ilości minimalnych uwzględniających sytuację sektora, w celu zapewnienia odpowiedniego wpływu na sytuację rynkową.
- (8) Wykonalność ofert musi być zagwarantowana przez złożenie zabezpieczenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych ⁽²⁾, którego wielkość i okres ważności musi odpowiadać prawdopodobnym wahaniom cen na rynku i liczbie dni rzeczywistego składowania będących podstawą nabycia prawa do pomocy.
- (9) Przetarg wygrywają oferty nieprzekraczające lub równe maksymalnej kwocie pomocy za jeden dzień składowania, ustalonej w odniesieniu do rynku oliwy z oliwek. Należy zapewnić reprezentatywność ofert i ich zgodność z maksymalnymi ilościami ustalonymi dla każdej z wyszczególnionych kategorii i dla każdego z wyszczególnionych regionów.
- (10) Należy wyszczególnić główne punkty uwzględniane w umowie. W celu uniknięcia zakłóceń na rynku okres ważności umowy może być zweryfikowany przez Komisję, zwłaszcza w świetle przewidywanych zbiorów w roku gospodarczym następującym po roku, w którym umowa została zawarta.
- (11) W celu zapewnienia właściwego zarządzania programem należy określić warunki, na jakich może być przyznawana zaliczka na pomoc, sposób kontrolowania zgodności z istotnymi warunkami nabycia prawa do pomocy, niektóre procedury obliczania wysokości pomocy i rodzaj informacji przekazywanych Komisji przez Państwa Członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97; sprostowanie w Dz.U. L 206 z 9.6.2004, str. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

- (12) W trosce o zachowanie jasności i przejrzystości należy uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2768/98 z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie programu pomocy dla prywatnego składowania oliwy z oliwek ⁽¹⁾ i zastąpić je nowym rozporządzeniem.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Oliwy z Oliwek i Oliwek Stołowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Właściwe organy w produkujących Państwach Członkowskich zawierają umowy na prywatne składowanie oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia luzem na warunkach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

2. W celu ustalenia pomocy udzielanej z tytułu wykonania umów na prywatne składowanie oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia luzem, Komisja może, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 865/2004, otworzyć zaproszenie do składania ofert na czas ograniczony. W okresie trwania procedury przetargowej na czas ograniczony, ogłasza się częściowe zaproszenie do składania ofert.

Artykuł 2

1. Zaproszenie do składania ofert na czas ograniczony może być ogłoszone w przypadku gdy:

- a) w niektórych regionach Wspólnoty występują poważne zakłócenia na rynku, które można ograniczyć lub rozwiązać przez środki w odniesieniu do prywatnego składowania oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia luzem;
- b) średnia cena jednego lub kilku z następujących produktów, notowana na rynku w okresie nie krótszym niż dwa tygodnie, wynosi mniej niż:

— 1 779 EUR/tonę w odniesieniu do oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia ekstra,

— 1 710 EUR/tonę w odniesieniu do oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia,

— 1 524 EUR/tonę w odniesieniu do oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia typu lampante posiadającej dwa stopnie wolnych kwasów, która to kwota ulega zmniejszeniu o 36,70 EUR/tonę za każdy dodatkowy stopień kwasowości.

2. W zaproszeniu do składania ofert na czas ograniczony podaje się maksymalną kwotę w odniesieniu do całości procedury przetargowej, a także maksymalne kwoty w odniesieniu do każdej:

— kategorii oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia określonych w załączniku I, część 1, do rozporządzenia (WE) nr 865/2004,

— dla każdego regionu lub Państwa Członkowskiego Wspólnoty.

Zaproszenia do składania ofert na czas ograniczony można otwierać tylko w odniesieniu do niektórych kategorii oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia lub regionów określonych w akapicie pierwszym.

Zaproszenia do składania ofert na czas ograniczony mogą być zamykane przed zakończeniem okresu, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 865/2004.

Artykuł 3

Tylko podmioty gospodarcze sektora oliwy z oliwek, zatwierdzone w tym celu przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, mogą składać oferty przetargowe w odniesieniu do przetargów częściowych.

Państwa Członkowskie określają kryteria i procedury zatwierdzania tych podmiotów gospodarczych, które należą do jednej z następujących kategorii:

- a) organizacja producentów oliwy z oliwek składająca się z co najmniej 700 plantatorów oliwek, jeśli działa jako organizacja zajmująca się produkcją i obrotem oliwek i oliwy z oliwek;
- b) organizacja producentów, która reprezentuje co najmniej 25 % plantatorów oliwek lub produkcji oliwy z oliwek w regionie, w którym się znajduje;
- c) stowarzyszenie organizacji producentów pochodzących z kilku regionów gospodarczych, składające się z co najmniej dziesięciu organizacji producentów wymienionych w lit. a) i b) lub z liczby organizacji reprezentującej co najmniej 5 % produkcji oliwy z oliwek w danym Państwie Członkowskim;
- d) olejarnia, której urządzenia pozwalają na wytłoczenie co najmniej dwóch ton oliwy w czasie ośmiogodzinnego dnia pracy i która w ciągu poprzedzających dwóch lat gospodarczych uzyskała łącznie przynajmniej 500 ton oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 22.12.1998, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1432/2004 (Dz.U. L 264 z 11.8.2004, str. 6).

e) firma pakująca, zlokalizowana na terenie Państwa Członkowskiego, będąca w stanie zapakować co najmniej 6 ton oliwy w ciągu ośmiogodzinnego dnia pracy, która w ciągu dwóch poprzedzających lat gospodarczych dokonała zapakowania łącznie przynajmniej 500 ton oliwy z oliwek.

W przypadku gdy jedna lub kilka organizacji zajmujących się produkcją lub obrotem oliwek i oliwy z oliwek było członkami organizacji wymienionej w drugim akapicie lit. a), tak zgrupowani plantatorzy oliwek brani są indywidualnie pod uwagę przy obliczaniu minimalnej liczby 700 plantatorów oliwek.

Artykuł 4

By uzyskać zatwierdzenie określone w art. 3, podmioty gospodarcze składają zobowiązanie do:

- a) wyrażania zgody na oznaczenie przez właściwy organ Państwa Członkowskiego kadzi zawierających oliwę z oliwek z pierwszego tłoczenia objętą umową składu;
- b) prowadzenia ewidencji towarowej oliwy i, tam, gdzie jest to stosowne, przechowywanych oliwek;
- c) poddawania się wszelkim kontrolom przewidzianym w ramach niniejszego systemu pomocy w odniesieniu do umów na prywatne składowanie.

Podmioty muszą składać oświadczenie o pojemności swoich urządzeń do składowania, dostarczyć ich plan i przedstawić dowód na zgodność z warunkami określonymi w art. 3.

Artykuł 5

1. Podmioty gospodarcze spełniające warunki określone w art. 3 i 4 są zatwierdzane i otrzymują numer zatwierdzenia w ciągu dwóch miesięcy od upływu miesiąca złożenia pełnej dokumentacji zawierającej wniosek o zatwierdzenie.

2. Nie naruszając przepisów art. 17 ust. 3:

- a) organizacje producentów oliwy i ich stowarzyszenia, jak również olejarnie i firmy pakujące, uznane przez Państwo Członkowskie z tytułu prowadzenia działalności prywatnego składowania w latach gospodarczych 1998/1999 do 2004/2005 uznane są za zatwierdzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jeśli spełniają warunki określone w art. 3 i 4;

b) zatwierdzenie nie zostanie udzielone lub zostanie cofnięte podmiotowi gospodarczemu, który spełnia jeden z następujących warunków:

i) który nie spełnia warunków uzyskania zatwierdzenia;

ii) przeciwko któremu zostało wszczęte przez właściwe organy postępowanie w związku ze złamaniem przepisów, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 865/2004;

iii) które, w czasie lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2004/2005, ukarano za złamanie przepisów dotyczących systemu pomocy produkcyjnej przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 136/66 ⁽¹⁾;

iv) które, w czasie lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2004/2005, ukarano za złamanie przepisów w odniesieniu do systemu finansowania programów działalności organizacji producentów oliwy z oliwek, przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1638/98 ⁽²⁾.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do każdej środy, średnie ceny odnotowane w poprzednim tygodniu dla różnych kategorii oliwy wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 865/2004, na najważniejszych rynkach reprezentatywnych dla ich terytorium.

Ceny przekazywane są pocztą elektroniczną i opatrzone komentarzami dotyczącymi wielkości i reprezentatywnego charakteru transakcji.

2. Przed upływem dziesiątego dnia każdego miesiąca, Państwa Członkowskie przekazują Komisji szacunkową wielkość całkowitej produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych dla bieżącego roku gospodarczego.

3. Od września do maja każdego roku gospodarczego, Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do piętnastego dnia każdego miesiąca, szacunkową ilość oliwy z oliwek i oliwek stołowych wyprodukowanych od początku danego roku gospodarczego.

W celu uzyskania tych danych Państwa Członkowskie mogą korzystać z różnych źródeł informacji, między innymi z danych dostarczonych przez olejarnie i przedsiębiorstwa przetwarzające oliwki stołowe, z badań przeprowadzonych wobec podmiotów gospodarczych sektora olejarskiego lub z danych urzędów statystycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 32.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji, przed zakończeniem danego roku gospodarczego, całkowitą szacunkową ilość wyprodukowanej oliwy z oliwek i oliwek stołowych.

4. Państwa Członkowskie ustanawiają system zbierania danych, jaki uznają za najwłaściwszy dla uzyskiwania i opracowywania informacji przewidzianych w ust. 2 i 3, i określają, w razie potrzeby, obowiązki przekazywania danych dla określonych podmiotów gospodarczych sektora olejarskiego.

5. Dane szacunkowe dotyczące ilości oliwy z oliwek i oliwek stołowych określone w ust. 2 i 3 wysyłane są pocztą elektroniczną w oparciu o formularz dostarczony przez Komisję.

6. Komisja może korzystać z innych źródeł informacji.

Artykuł 7

Terminy złożenia ofert przetargowych w odniesieniu do częściowych przetargów są następujące:

- a) w odniesieniu do listopada, stycznia, lutego, marca, kwietnia, maja, czerwca, lipca, września i października, od 4 do 8 dnia w południe i od 18 do 22 dnia w południe;
- b) w odniesieniu do sierpnia, od 18 do 23 dnia w południe;
- c) w odniesieniu do grudnia, od 9 do 14 dnia w południe.

Czas nieprzekraczalnego terminu to lokalny czas brukselski. Jeżeli dzień, w którym upływa nieprzekraczalny termin w Państwie Członkowskim, jest dniem świątecznym dla organu odpowiedzialnego za przyjmowanie ofert, wówczas nieprzekraczalny termin wygasa w południe ostatniego poprzedzającego dnia roboczego.

Artykuł 8

1. Nie naruszając przepisów art. 15, przetargi na minimalną ilość 50 ton są przeprowadzane w odniesieniu do dziennej kwoty pomocy za składowanie przez 365 dni, w opieczetowanych kadziach i zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia luzem, odpowiadającej jednej z trzech kategorii określonych w załączniku I, część 1, do rozporządzenia (WE) nr 865/2004.

2. Zatwierdzone podmioty gospodarcze uczestniczą w przetargach częściowych, składając pisemną ofertę przetar-

gową właściwemu organowi w Państwie Członkowskim, za pokwitowaniem odbioru lub pocztą elektroniczną skierowaną do tego organu.

Jeśli podmiot uczestniczy w przetargu częściowym na więcej niż jedną kategorię oliwy lub w odniesieniu do kadzi znajdujących się pod różnymi adresami, to w każdym wypadku składa oddzielną ofertę.

Oferta ważna jest w odniesieniu do pojedynczego przetargu częściowego. Po złożeniu, ofert nie można wycofywać ani zmieniać po upływie ostatecznej daty składania ofert przetargowych.

Artykuł 9

1. Oferty określone w art. 8 zawierają:

- a) odniesienie do niniejszego rozporządzenia i przetargu częściowego, którego dotyczy oferta;
- b) nazwisko i adres oferenta;
- c) kategorię zatwierdzonego podmiotu gospodarczego określonego w art. 3 ust. 1 i numer zatwierdzenia;
- d) ilość i kategorię oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia objęte ofertą;
- e) dokładny adres miejsca, w którym znajdują się kadzie do składowania, i informacje niezbędne do identyfikacji kadzi objętych ofertą;
- f) kwotę pomocy za dzień prywatnego składowania za tonę oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, wyrażoną w euro z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku;
- g) kwotę zabezpieczenia ustanowionego zgodnie z art. 10, wyrażoną w walucie Państwa Członkowskiego, w którym składana jest oferta.

2. W celu uznania ważności oferta przetargowa musi:

- a) być sporządzona, wraz z odpowiednimi dokumentami, w języku oficjalnym lub jednym z języków oficjalnych Państwa Członkowskiego właściwego organu, które ją przyjmuje;

- b) być złożona zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a zwłaszcza zawierać wszystkie szczegóły wymienione w ust. 1;
- c) nie zawierać innych warunków poza tymi, jakie przewidziano w niniejszym rozporządzeniu;
- d) być złożona przez podmiot gospodarczy zatwierdzony przez Państwo Członkowskie, w którym oferta jest składana i dotyczyć kadzi do składowania znajdujących się w tym Państwie Członkowskim;
- e) musi towarzyszyć jej dowód, dostarczony przed upływem nieprzekraczalnego terminu składania ofert, że oferent ustanowił wyszczególnione w niej zabezpieczenie.

Artykuł 10

1. Oferent ustanawia zabezpieczenie w wysokości 50 EUR za tonę oliwy z oliwek objętej ofertą.

2. W przypadku niepowodzenia oferty przetargowej, zabezpieczenie wymienione w ust. 1 jest zwalniane niezwłocznie po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* maksymalnej kwoty pomocy w odniesieniu do danego przetargu częściowego.

3. Jeżeli oferta wygrywa przetarg, w uzupełnieniu zabezpieczenia wspomnianego w ust. 1, ustanawiane jest zabezpieczenie w wysokości 200 EUR od tony oliwy z oliwek objętej ofertą, nie później niż w pierwszym dniu realizacji umowy zgodnie z art. 13 ust. 3 akapit drugi.

4. Pierwotnym wymogiem w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 w odniesieniu do zwolnienia zabezpieczeń określonych w ust. 1 i 3, jest składowanie przez sześć miesięcy zgodnie z ofertą i warunkami umowy określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Jednakże jeżeli okres umowy zostaje skrócony do okresu mniej niż sześć miesięcy na mocy art. 15, okres składowania określony w akapicie pierwszym jest taki sam jak okres wykonania umowy.

Artykuł 11

1. Oferty przetargowe są analizowane przez właściwy organ danego Państwa Członkowskiego bez obecności osób trzecich.

Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2, osoby obecne przy analizie są zobowiązane do nieinformowania o żadnych szczegółach z tym związanych.

2. Komisja jest informowana o ważnych ofertach, po uszeregowaniu zgodnie z rosnącą kwotą, bez nazw, pocztą elektroniczną, nie później niż czterdzieści osiem godzin po upływie nieprzekraczalnego terminu składania ofert.

Jeśli termin ten przypada w piątek, oferty zgłaszane są najpóźniej w najbliższy poniedziałek w południe czasu brukselskiego.

3. W odniesieniu do każdej oferty podawana jest ilość, kategoria oliwy i kwota określona w art. 9 ust. 1 lit. d) i f). Ponadto, tam, gdzie procedura określa maksymalne ilości na region, w odniesieniu do każdej oferty musi być podawany odpowiedni region.

Artykuł 12

1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 865/2004 i na podstawie otrzymanych ofert, maksymalna pomoc za każdy dzień prywatnego składowania jest ustalana nie później niż dziewiątego dnia roboczego po wygaśnięciu każdego z nieprzekraczalnych terminów ustanowionych w odniesieniu do składania ofert w ramach procedury przetargu częściowego.

2. Maksymalna kwota pomocy ustalona jest odpowiednio do sytuacji i przewidywanego jej rozwoju na rynku oliwy z oliwek, a także do możliwości wywarcia przez nią znaczącego wpływu w zakresie regulowania rynku przy wykorzystaniu tego środka.

Należy ponadto uwzględnić ilości już objęte umowami na prywatne składowanie i ilości, jakich dotyczą otrzymane oferty.

3. W przypadku ustalenia kwoty maksymalnej i zgodnie z tą samą procedurą, wszystkie oferty przetargowe dotyczące jednej kategorii oliwy lub jednego regionu, w odniesieniu do których ustalono kwotę maksymalną zgodnie z art. 2 ust. 2, mogą zostać odrzucone, jeżeli w przypadku danej kategorii lub regionu:

— oferty nie są reprezentatywne,

— ustalona kwota maksymalna mogłaby spowodować przekroczenie maksymalnej ilości.

Artykuł 13

1. Umowa jest zawierana, bez uszczerbku dla przepisów art. 12 ust. 3, z oferentem lub oferentami, których oferta została zgłoszona zgodnie z art. 11 ust. 2 i która odpowiada maksymalnej kwocie pomocy za dzień prywatnego składowania, lub niższej w odniesieniu do ilości wykazanej w ofercie.

Prawa i obowiązki oferenta, który wygrał przetarg, nie są przenaszalne.

2. Właściwy organ danego Państwa Członkowskiego powiadamia na piśmie wszystkich oferentów o wyniku ich uczestnictwa w procedurze przetargowej, nie później niż drugiego dnia roboczego po dacie opublikowania maksymalnej kwoty pomocy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Datą zawarcia umowy jest data wysyłki do oferenta zawiadomienia o zaakceptowaniu oferty.

Datą rozpoczęcia realizacji umowy jest, z zastrzeżeniem złożenia zabezpieczenia zgodnie z art. 10 ust. 3, data dnia następnego po zawarciu umowy, a oliwa objęta umową musi być składowana w warunkach w niej przewidzianych.

Jednakże realizacja umowy nie może być zaczęta, jeśli kadzie nie zostały opieczetowane po pobraniu reprezentatywnej próbki, zgodnie z ust. 4 pkt c) i d).

4. W ciągu trzydziestu dni od zawarcia umowy, właściwy organ Państwa Członkowskiego:

- a) dokonuje oznakowania odpowiednich kadzi zawierających oliwę z oliwek;
- b) odnotowuje wagę netto oliwy;
- c) pobiera reprezentatywną próbkę oferty;
- d) dokonuje opieczetowania każdej kadzi.

Z przyczyn właściwie uzasadnionych przez Państwo Członkowskie, termin trzydziestu dni przewidziany w pierwszym akapicie może zostać przedłużony o piętnaście dni.

5. Pobrana próbka, wymieniona w ust. 4 lit. c), jest poddawana jak najszybciej analizie w celu zapewnienia, że oliwa odpowiada kategorii, na jaką została przyznana umowa.

Jeśli wynik analizy nie odpowiada kategorii oliwy, na jaką została przyznana umowa, cała ilość objęta umową jest odrzucona a zabezpieczenie wymienione w art. 10 ust. 1 jest przejmowane.

Artykuł 14

1. Umowa, sporządzona w dwóch egzemplarzach, zawiera co najmniej następujące elementy:

- a) nazwę i adres właściwego organu w Państwie Członkowskim;
- b) pełen adres pocztowy, numer zatwierdzenia i kategorię wykonawcy, zgodnie z art. 3;
- c) dokładny adres miejsca składowania i umieszczenia danych kadzi;
- d) datę zawarcia umowy;
- e) datę rozpoczęcia i zakończenia realizacji umowy, z zastrzeżeniem przepisów art. 15;
- f) odniesienie do niniejszego rozporządzenia i do przetargu częściowego.

2. Umowa zawiera odniesienie, osobno dla każdej partii do:

- a) kategorii i wagi netto oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia;
- b) informacji dotyczących oznakowania i umieszczenia kadzi zawierających oliwę.

3. Umowa wymaga od wykonawcy, by:

- a) przechowywał w składzie, przez uzgodniony okres, uzgodnioną ilość danego produktu, na własny koszt i ryzyko;

- b) składał oliwę różnych kategorii w osobnych kadziach, wyszczególnionych w umowie i opieczetowanych przez właściwy organ Państwa Członkowskiego;
- c) zezwalał właściwemu organowi Państwa Członkowskiego na weryfikowanie w każdym czasie zgodności z wymogami umowy.

Zamiana kadzi wymienionych w pierwszym akapicie lit. b) musi nastąpić za zezwoleniem wspomnianego organu i być dokonana w jego obecności, musi towarzyszyć jej pobranie próbki reprezentatywnej dla danych kadzi, a na kadzi muszą ponownie zostać opieczetowane, zgodnie z art. 13 ust. 4 lit. c) i d).

4. Nie naruszając przepisów art. 15, jeżeli wykonawca wypowiada umowę w trakcie jej wykonania, traci korzyści wynikające z pomocy w odniesieniu do całego okresu objętego umową i do wszystkich ilości przewidzianych w umowie.

Artykuł 15

1. Komisja, na podstawie rozwoju sytuacji na rynku oliwy z oliwek i perspektyw na przyszłość, może podjąć decyzję, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 865/2004, skrócenia okresu obowiązywania obecnie wykonywanych umów.

Zmiany w umowach mogą być dokonywane tylko w okresie między dniem 1 września a dniem 31 grudnia, i nie mogą być wprowadzone w życie przed końcem miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano zmian.

2. Jeśli umowa zostaje zmieniona zgodnie z ust. 1, Komisja ustala procentową obniżkę stosowaną w odniesieniu do liczby dni wykonania umowy przewidzianych po dacie wskazanej w odniesieniu do wszystkich umów wykonywanych z tą datą.

Artykuł 16

1. Począwszy od daty rozpoczęcia realizacji umowy określonej w art. 13 ust. 3 akapit drugi, może być wypłacona zaliczka odpowiadająca pomocy przewidzianej w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się z datą rozpoczęcia wykonywania umowy i kończącego się z datą następnego dnia 31 sierpnia, pod warunkiem że złożone zostało zabezpieczenie na kwotę równą 120 % zaliczki.

W przypadku umów będących w trakcie wykonywania, począwszy od dnia 1 stycznia, może być wypłacona kolejna

zaliczka za okres rozpoczynający się w dniu 1 września i kończący się z dniem wygaśnięcia umów, na warunkach wskazanych w pierwszym akapicie.

2. Zabezpieczenie, określone w ust. 1, jest zwalniane natychmiast po płatności salda należnej pomocy, zgodnie z art. 18 ust. 3.

Artykuł 17

1. Przed ostateczną płatnością pomocy, właściwy organ Państwa Członkowskiego:

- a) odbiera i weryfikuje dowód zgodności z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) przeprowadza kontrole niezbędne w celu upewnienia się, że dana oliwa z oliwek pozostawała na składzie przez cały okres składowania określony w umowie;
- c) podejmuje wszelkie kroki w celu upewnienia się, że prowadzone są kontrole dotyczące zgodności z warunkami umowy.

2. Kontrola zgodności obejmuje fizyczne skontrolowanie składowanych towarów wraz ze zbadaniem ksiąg rachunkowych.

Fizyczna kontrola dotyczy przede wszystkim zgodności zapasów objętych umową z kategoriami oliwy przewidzianymi w umowie, obecności pieczęci i przewidzianych umową ilości.

3. Jeżeli mają miejsce uchybienia w odniesieniu do wymogów umowy, pomoc nie zostanie przyznana i, bez uszczerbku dla innych kar, jakie mogą być zastosowane, zostaje wycofane zatwierdzenie w odniesieniu do podmiotu gospodarczego. Ponadto przejmowane są zabezpieczenia określone w art. 10 i 16, na warunkach rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Artykuł 18

1. Kwota pomocy jest obliczana w stosunku do wagi netto odnotowanej zgodnie z art. 13 ust. 4 lit. b).

Kurs stosowany przy przeliczaniu kwoty pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania na walutę krajową jest równy kursowi przeliczeniowemu stosowanemu w dniu rozpoczęcia wykonania umowy, zgodnie z art. 13 ust. 3 akapit drugi.

2. Wymagania w odniesieniu do ilości przewidzianych w ofertach przetargowych i umowach uważa się za spełnione, jeżeli zostały one faktycznie spełnione w odniesieniu do 98 % tych ilości.

Jeżeli analiza określona w art. 13 ust. 5 nie daje dostatecznych podstaw do potwierdzenia, że oliwa w kadziach odpowiada kategorii, na którą została przyznana umowa, wówczas uważa się, że nie jest z nią zgodna całkowita ilość objęta ofertą.

3. Pomoc, lub – jeżeli na podstawie art. 16 przyznana została zaliczka – saldo należnej pomocy, jest wypłacana tylko wówczas, gdy spełnione zostają wszystkie wymogi umowy. Wypłata pomocy lub salda pomocy następuje po dokonaniu kontroli zgodności z wymaganiami, w ciągu 60 dni od daty wygaśnięcia umowy.

Artykuł 19

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o krajowych środkach podejmowanych w odniesieniu do wykonania niniejszego rozporządzenia i treści wzorcowej umowy.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję pocztą elektroniczną o ilościach oliwy z oliwek, w odniesieniu do których

przyznana została pomoc i które, tam, gdzie jest to właściwe, nie są przedmiotem:

— umowy,

— zgodności ani całkowitego wykonania umowy.

Powiadomienia określone w pierwszym akapicie wyszczególniają daną częściową procedurę przetargową i, odpowiednio, kategorie oliwy, podmioty gospodarcze albo regiony. Powiadomienie następuje jak najwcześniej, jednak nie później niż dzień następujący po danym miesiącu.

Artykuł 20

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2768/98.

Artykuł 21

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2154/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****uzupełniające Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w odniesieniu do wpisu nazwy do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” („Sidra de Asturias” lub „Sidra d’Asturies”) – [PDO]**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 3 i 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 wniosek Hiszpanii o zarejestrowanie nazwy „Sidra de Asturias” lub „Sidra d’Asturies” został opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾.

- (2) Komisja nie otrzymała żadnego oświadczenia o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92. Należy zatem wymienioną nazwę wpisać do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do Załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2400/96 ⁽³⁾ dodaje się nazwę wymienioną w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 98 z 22.4.2005, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 18.12.1996, str. 11.

ZAŁĄCZNIK

Produkty wymienione w załączniku I do Traktatu przeznaczone do spożycia przez ludzi

Pozostałe produkty wymienione w załączniku I (przyprawy itd.)

HISZPANIA

„Sidra de Asturias” lub „Sidra d'Asturies” (PDO)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2155/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****zmieniające elementy specyfikacji nazwy pochodzenia znajdującej się w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 (Miel de sapin des Vosges) [CHNP]**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(6) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 383/2004 ⁽³⁾ Komisja opublikuje zestawienie streszczające w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 tiret trzecie oraz art. 6 ust. 3 i 4 tiret drugie,

(7) Komisja wzięła również pod uwagę, że zmiana jest zgodna z rozporządzeniem (EWG) nr 2081/92. W związku z tym zmiana opisu produktu o nazwie „Miel de sapin des Vosges” powinna zostać zarejestrowana i opublikowana. Należy zatem dodać do zestawienia streszczającego wyjaśnienia zawarte w specyfikacji dotyczące zabarwienia miódów objętych tą nazwą.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 9 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 Francja zażądała zmiany elementów specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Miel de sapin des Vosges” zarejestrowanej w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego Chronionych Oznaczeń Geograficznych i Chronionych Nazw Pochodzenia,

(2) Proponowana zmiana ma na celu zmianę metody określania zabarwienia miodu dokonywanej obecnie metodą intensywności według skali Pfunda.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

(3) W następstwie wprowadzonej zmiany kryterium zabarwienia miodu będzie sprawdzane poprzez wysłanie do badania organoleptycznego próbki referencyjnej określającej kolor miodu. Metodę tę uważa się za bardziej wiarygodną.

Artykuł 1

Procedura określona w art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 nie ma zastosowania do zmian, o których mowa w art. 2.

(4) Po przeanalizowaniu wniosku o dokonanie zmiany stwierdzono, że jest ona minimalna. Wynika to z faktu, że zmiana ta nie powoduje zmiany właściwości produktu objętego nazwą pochodzenia, ponieważ cecha dotycząca zabarwienia jest utrzymana, różna jest jedynie metoda określania zabarwienia.

Artykuł 2

W specyfikacji nazwy pochodzenia „Miel de sapin des Vosges” wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

(5) W związku z tym dla chronionej nazwy pochodzenia „Miel de sapin des Vosges” należy zmienić punkt „opis” w specyfikacji, określony w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2081/92, skreślając odniesienie do intensywności barwy w skali Pfunda.

Artykuł 3

Pełne zestawienie zawierające główne elementy specyfikacji znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 704/2005 (Dz.U. L 118 z 5.5.2005, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 16.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W specyfikacji nazwy pochodzenia „Miel de sapin des Vosges” punkt „4.2. Opis” otrzymuje następujące brzmienie:

„4.2. Opis

Miód płynny pochodzący ze spadzi zebranej przez pszczoły z jodeł czarnych z Wogezów, posiadający balsamiczny aromat i słodowy smak, pozbawiony goryczy i smaków obcego pochodzenia. Posiada zabarwienie ciemnobrązowe z zielonkawymi refleksami.”.

ZAŁĄCZNIK II

PEŁNE ZESTAWIENIE

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92

„MIEL DE SAPIN DES VOSGES”

Nr WE: FR/00204/11.7.2004

CHNP (X) CHOG ()

Niniejsze zestawienie jest podsumowaniem sporządzonym do celów informacyjnych. W celu uzyskania dokładnych informacji, w szczególności na temat producentów produktów objętych daną chronioną nazwą pochodzenia (PDO) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (PGI), należy zapoznać się z pełną wersją opisu produktu udostępnioną przez władze krajowe lub przez służby Komisji Europejskiej ⁽¹⁾.

1. Właściwe służby Państwa Członkowskiego

Nazwa: Institut National des Appellations d'Origine (Krajowy Instytut ds. Chronionych Nazw Pochodzenia)
Adres: 51, rue d'Anjou – 75008 Paris
Telefon: 01 53 89 80 00
Faks: 01 42 25 57 97

2. Grupa składająca wniosek

- 2.1. Nazwa: Syndicat de défense du Miel de Sapin des Vosges
2.2. Adres: 2, chemin du Cant – 88700 Roville-aux-Chênes
2.3. Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. Rodzaj produktu

Klasa 1–4 – Miód

4. Opis

(streszczenie warunków określonych w art. 4 ust. 2)

4.1. Nazwa:

„Miel de sapin des Vosges”

4.2. Opis

Miód płynny pochodzący ze spadzi zebranej przez pszczoły z jodeł czarnych z Wogezów, posiadający balsamiczny aromat i słodowy smak, pozbawiony goryczy i smaków obcego pochodzenia. Posiada zabarwienie ciemnobrązowe z zielonkawymi refleksami.

4.3. Obszar geograficzny

Miód „Miel de sapin des Vosges” jest produkowany na obszarze wszystkich dolin lotaryńskich Wogezów obejmujących oprócz departamentu Wogezów także niektóre gminy w departamentach Meurthe-et-Moselle, Moselle, Haute-Saône oraz na obszarze Belfort.

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa, Departament ds. polityki jakości produktów rolnych, B-1049 Bruksela.

4.4. Dowód pochodzenia

Miody powinny być zbierane (przez termin „zbiór” rozumie się wytworzenie miodu przez pszczoły, wyjęcie ramek z miodem i ekstrakcję), dekantowany i zatwierdzany na obszarze geograficznym określonym dla tej nazwy.

Procedura zatwierdzania przewiduje:

- oświadczenie o ustawieniu uli, rejestrujące w przypadku każdego gospodarstwa datę ustawienia uli, ich liczbę i dokładny opis lokalizacji,
- oświadczenie dotyczące zbioru sporządzane corocznie przez producenta, wykazujące liczbę uli, całkowitą produkcję miodu w gospodarstwie oraz całkowitą produkcję miodu w gospodarstwie, która zostanie objęta chronioną nazwą.

Ponadto każdy podmiot ma obowiązek corocznego sporządzania deklaracji zapasów.

Prowadzenie rejestrów pozwala na określenie pochodzenia i miejsca przeznaczenia miodów, a także ilości wyrobu otrzymanej i wprowadzonej do obrotu.

Procedurę tę uzupełnia kontrola analityczna i organoleptyczna dająca pewność, że jakość i cechy charakterystyczne produktów zostały zachowane.

Miody mogą być wprowadzane do obrotu pod chronioną nazwą pochodzenia „Miel de sapin des Vosges” wyłącznie po otrzymaniu świadectwa zatwierdzenia wydanego po dokonaniu wspomnianych badań przez Krajowy Instytut ds. Chronionych Nazw Pochodzenia w warunkach określonych w krajowych przepisach dotyczących zatwierdzania produktów objętych chronioną nazwą pochodzenia.

Dodatkową gwarancję pochodzenia produktu stanowi dołączony do każdego pojemnika system identyfikacji ulegający zniszczeniu przy otwarciu słoika. Wspomniane systemy identyfikacji są wydawane na podstawie świadectw zatwierdzenia.

4.5. Metoda otrzymywania

Miody pochodzą ze spadzi zebranej przez pszczoły z jodeł czarnych z Wogezów (*Abies Pectinata*). Spadz jest wytwarzana przez mszyce z soku roślinnego pochodzącego z jodeł, a następnie zbierana przez pszczoły. Ekstrakcji miodu dokonuje się przez wirowanie na zimno, musi on również obowiązkowo zostać przefiltrowany oraz przejść co najmniej dwutygodniowy okres dekantacji. Pasteryzowanie miodu jest zabronione. Miód posiada płynną konsystencję. Produkcja miodu z jodeł z Wogezów różni się znacząco w poszczególnych rocznikach w zależności od produkcji spadzi (zwanej „miellée”).

4.6. Związek

Miód z jodeł z Wogezów jest produktem posiadającym bardzo silny związek z obszarem, z którego pochodzi, ponieważ produkowany jest w sposób nieprzerwany z odmiany jodły występującej w Wogezach. Odmiana ta jest od dawna najbardziej rozpowszechniona w masywie Wogezów i rośnie w ścisłym związku z kwaśnym podłożem z granitu i piaskowca. Z tej właśnie odmiany mszyce pobierają soki i przekształcają je w spadź, którą pszczoły zbierają do produkcji bardzo charakterystycznego miodu.

Produkcja ta jest więc ściśle związana z usytuowaniem lasów jodłowych tej szczególnej odmiany w regionie Wogezów oraz z wiedzą pszczelarzy, którzy potrafili zachować całą ich specyfikę.

4.7. Organ kontrolny

Nazwa: I.N.A.O.

Adres: 51, rue d'Anjou – 75008 Paris

Nazwa: D.G.C.C.R.F.

Adres: 59, Bd V. Auriol 75703 Paris Cedex 13

4.8. *Etykietowanie*

Etykietowanie miodów objętych chronioną nazwą pochodzenia „Miel de sapin des Vosges” zawiera określenie „Miel de sapin des Vosges” oraz określenie „chroniona nazwa pochodzenia” lub „PDO”. Określenie „chroniona nazwa pochodzenia” musi być umieszczone bezpośrednio pod nazwą pochodzenia czcionką stanowiącą przynajmniej połowę wysokości liter tej nazwy. Określenia te znajdują się w tym samym polu widzenia.

4.9. *Krajowe wymogi*

Dekret w sprawie chronionej nazwy pochodzenia „Miel de sapin des Vosges”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2156/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****zmieniające elementy specyfikacji nazwy pochodzenia znajdującej się w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 (*Siurana*) [PDO]**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 oraz art. 6 ust. 3 i 4 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 wniosek Hiszpanii o dokonanie zmian elementów specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Siurana”, zarejestrowanej w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾, został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie zostało przesłane żadne pisemne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92, zmiany te powinny zostać zarejestrowane i opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W specyfikacji nazwy pochodzenia „Siurana” wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Pełne zestawienie zawierające główne elementy specyfikacji znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po dniu jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 708/2005 (Dz.U. L 119 z 11.5.2005, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. C 162 z 11.7.2003, str. 8 („Siurana”).

ZAŁĄCZNIK I

HISZPANIA

„Siurana”

Wprowadzona(-e) zmiana(-y):

— Pozycja przedmiotowej specyfikacji:

- ☐ Nazwa
- ☐ Opis
- ☒ Obszar geograficzny
- ☐ Dowód pochodzenia
- ☐ Metoda produkcji
- ☐ Związek
- ☐ Etykietowanie
- ☐ Wymogi krajowe

— Zmiana(-y):

Należy poszerzyć obszar geograficzny tej nazwy o następujące gminy:

Region:	Gmina
Alt Camp	Aiguamúrcia; Alió; Bràfim; Cabra del Camp; Els Garidells; Figuerola del Camp; Masó, el; Milà, el; Montferri; Nulles; Pla de Santa Maria, el; Pont d'Armentera, el; Puigpelat; Querol; Riba, la; Rodonyà; Rourell, el; Vallmoll; Vilabella; Vilarodona
Baix Camp	Arbolí; Colldejou; Vilaplana
Baix Penedès	Albinyana; Arboç, l'; Banyeres del Penedès; Bellvei; Bisbal del Penedès, la; Bonastre; Calafell; Cunit; Llorenç del Penedès; Masllorenç; Montmell, el; Sant Jaume dels Domenys; Santa Oliva; Vendrell, el
Conca de Barberà	Barberà de la Conca; Blancafort; Espluga de Francolí, l'; Montblanc; Pira; Sarra; Senan; Solivella; Vallclara; Vilanova de Prades; Vilaverd; Vimbodí
Ribera d'Ebre	Garcia ⁽¹⁾
Tarragonès	Altafulla; Catllar, el; Creixell; Morell, el; Nou de Gaià, la; Pallaresos, els; Perafort; Pobla de Mafumet, la; Pobla de Montornès, la; Renau; Riera de Gaià, la; Roda de Barà; Salomó; Salou; Secuita, la; Tarragona; Torredembarra; Vespella de Gaià; Vilallonga del Camp

⁽¹⁾ Garcia: strefy 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 22 i 23.

W odniesieniu do związku ze środowiskiem (historia, gleboznawstwo, rzeźba terenu i klimatologia) obszar geograficzny, który ma być poszerzony, zachowuje ten sam stopień spójności i jednorodności, jaki miał przed poszerzeniem (pierwotne PDO) i odpowiada wszystkim głównym elementom specyfikacji tej chronionej nazwy pochodzenia, która jest wpisana do wspólnotowego rejestru. Na obszarze tym produkowana jest oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia ekstra o takich samych właściwościach, jak oliwa objęta ochroną.

ZAŁĄCZNIK II

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) nr 2081/92

„SIURANA”

(NR WE: ES/0072/24.1.1994)

PDO (X) PGI ()

Niniejsze zestawienie jest podsumowaniem sporządzonym do celów informacyjnych. W celu uzyskania dokładnych informacji, w szczególności dla producentów produktów objętych daną chronioną nazwą pochodzenia (PDO) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (PGI), należy zapoznać się z pełną wersją opisu produktu udostępnioną przez władze krajowe lub przez służby Komisji Europejskiej ⁽¹⁾.

1. Właściwy organ Państwa Członkowskiego

Nazwa: Subdirección General de Sistemas de Calidad Diferenciada. Dirección General de Alimentación. Secretaría General de Agricultura, Pesca y Alimentación del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación.

Adres: Paseo Infanta Isabel, 1 – E-28071 MADRID

Telefon: (34) 913 47 53 94

Faks: (34) 913 47 54 10

2. Grupa

2.1. Nazwa: CONSEJO REGULADOR DE LA D.O.P. „SIURANA”

2.2. Adres: Antoni Gaudí, 66 D-1 B. (43203) Reus

Telefon: (34) 977 33 19 37

Faks: (34) 977 33 19 37

2.3. Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. Rodzaj produktu

Klasa 1,5: Tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)

4. Opis specyfikacji

(podsumowanie warunków określonych w art. 4 ust. 2)

4.1. Nazwa:

„Siurana”

4.2. Opis

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia otrzymana z oliwek odmian „Arbequina”, „Royal” i „Morrut”, o kwasowości niższej niż 0,5; Maksymalna liczba nadtlenkowa: 12; wilgotność i zanieczyszczenie niższe lub równe 0,1; Kolor zielonkawy i żółty, smak owocowy, łagodny.

⁽¹⁾ Komisja Europejska – Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa – Jednostka „Polityka Jakości Produktów Rolnych” – B-1049 Bruksela.

4.3. Obszar geograficzny

Obszar geograficzny składa się z wielu gmin, które przechodzą przez prowincję Tarragone de Lérida i ciągną się aż do wybrzeży Morza Śródziemnego. Obejmuje on następujące gminy:

Region	Gmina
Alt Camp	Aiguamúrcia; Alcover; Alió; Bràfim; Cabra del Camp; Els Garidells; Figuerola del Camp; Masó, el; Milà, el; Montferri; Nulles; Pla de Santa Maria, el; Pont d'Armentera, el; Puigpelat; Querol; Riba, la; Rodonyà; Rourell, el; Vallmoll; Valls; Vilabella; Vila-rodona
Baix Camp	Albiol, l'; Aleixar, l'; Alforja; Almoher; Arbolí; Argentera l'; Borges del Camp, les; Botarell; Cambrils; Castellvell del Camp; Colldejou; Duesaigües; Maspujols; Montbrió del Camp; Mont-Roig del Camp; Pratdip; Reus; Riudecanyes; Riudecols; Riudoms; Selva del Camp, la; Vilanova d'Escornalbou; Vilaplana Vinyols i els Arcs
Baix Penedès	Albinyana; Arboç, l'; Banyeres del Penedès; Bellvei; Bisbal del Penedès, la; Bonastre; Calafell; Cunit; Llorenç del Penedès; Masllorenç; Montmell, el; Sant Jaume dels Domenys; Santa Oliva; Vendrell, el
Conca de Barberà	Barberà de la Conca; Blancafort; Espluga de Francolí, l'; Montblanc; Pira; Sarra; Senan; Solivella; Vallclara; Vilanova de Prades; Vilaverd; Vimbodí
Priorat	Bellmunt del Priorat; Bisbal de Falset, la; Cabacés; Capçanes; Cornudella de Montsant; Falset; Figuera, la; Gratallops; Guiamets, els; Lloar, el; Marçà; Margalef; Masroig, el; Molat, el; Morera de Montsant, la; Poboleda; Porrera; Pradell de La Teixeta; Torre de Fontaubella, la; Torroja del Priorat; Uldemolins; Vilella Alta, la; Vilella Baixa, la
Ribera d'Ebre	Flix (¹⁾); Garia (¹⁾); Palma D'Ebre, la; Tivissa (¹⁾); Torre de L'Espanyol, la (¹⁾); Vinebre (¹⁾)
Tarragonès	Altafulla; Montmell, el; Constantí; Creixell; Morell, el; Nou de Gaià, la; Pallaresos, els; Perafort; Pobla de Mafumet, la; Pobla de Montornès, la; Renau; Riera de Gaià, la; Roda de Barà; Salomó; Salou; Secuita, la; Tarragone; Torredembarra; Vespella de Gaià; Vilallonga del Camp Vila-Seca

(¹⁾ Strefy: Flix, 13, 18, 19, 20 i 21; Garcia: strefy 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 22 i 23; Tivissa: 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 21, 22 i 23 (okregi La Serra d'Almòs); Torre de L'Espanyol: 1 i 2; Vinebre: 8 i 9;

4.4. Dowód pochodzenia

Gaje oliwne znajdujące się na obszarze produkcji i wpisane do rejestru rady regulacyjnej produkują oliwki, z których w olejarniach wpisanych do rejestru tłoczy się oliwę, a następnie poddaje dalszej obróbce przez przedsiębiorstwa także wpisane do rejestru. Oliwa jest etykietowana i rada regulacyjna wydaje numerowaną etykietę dodatkową.

4.5. Metoda otrzymywania

Oliwę z oliwek tłoczy się z oliwek bezpośrednio zerwanych z drzewa, zdrowych, czystych, prasowanych zgodnie z odpowiednimi technikami tłoczenia, które nie zmieniają w niczym właściwości produktu.

4.6. Związek

Klimat śródziemnomorski przy średnich rocznych opadach atmosferycznych między 550 a 380 mm i średniej rocznej temperaturze między 12,5 a 16 °C oraz różnice między dwoma regionami tworzącymi obszar produkcji – pierwszy charakteryzujący się terenem pagórkowatym i drugi łagodnym ukształtowaniem terenu oraz glebą o odpowiednim składzie, stanowią odpowiednie warunki do uprawy gajów oliwnych. Uprawa, zbiór i produkcja są poddawane kontrolom.

4.7. Organ kontrolny

Nazwa: CONSEJO REGULADOR DE LA D.O.P. „SIURANA”

Adres: Antoni Gaudí, 66 D-1 B.(43203) Reus

Telefon: (34) 977 33 19 37

Faks: (34) 977 33 19 37

Rada regulacyjna chronionej nazwy pochodzenia „Siurana” odpowiada normie EN-45011.

4.8. *Etykietowanie*

Oznakowanie „Nazwa pochodzenia »Siurana« oliwa z pierwszego tłoczenia” umieszcza się w widocznym miejscu. Etykiety zatwierdzane są przez radę. Etykiety dodatkowe są numerowane i wydawane przez radę regulacyjną.

4.9. *Krajowe wymogi ustawodawcze*

Ustawa nr 25 z dnia 2 grudnia 1970 r. Dekret z dnia 19 listopada 1979 r., który określa nazwę pochodzenia „Siurana” oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia i radę regulacyjną.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2157/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****określające opłaty licencyjne na 2006 r. dla statków wspólnotowych dokonujących połowów na wodach Grenlandii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1245/2004 z dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie zawarcia Protokołu zmieniającego czwarty Protokół ustanawiający warunki dotyczące połowów przewidzianych w Umowie w sprawie rybołówstwa zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą, z jednej strony, a Rządem Danii oraz Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1245/2004 stanowi, że właściciele statków wspólnotowych, którzy uzyskują licencję dla statku wspólnotowego uprawnionego do połowów na wodach znajdujących się pod zwierzchnictwem wyłącznej strefy gospodarczej Grenlandii, uiszczają opłatę licencyjną zgodnie z art. 11 ust. 5 czwartego Protokołu.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2140/2004 z dnia 15 grudnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1245/2004 w odniesieniu do wniosków o licencje połowowe na wodach znajdujących się pod zwierzchnictwem wyłącznej strefy gospodarczej Grenlandii⁽²⁾ wdraża porozumienie administracyjne dotyczące licencji połowowych określone w art. 11 ust. 5 czwartego Protokołu.

(3) Część B.4 Porozumienia administracyjnego określa, że opłaty licencyjne na 2006 r. mają zostać ustalone w Załączniku do tego Porozumienia i wynosić 3 % ceny za tonę za gatunek.

(4) Właściwe jest określenie w niniejszym rozporządzeniu opłat licencyjnych na 2006 r. przyjętych przez Wspólnotę i Grenlandię w dniu 12 grudnia 2005 r. w Załączniku do Porozumienia administracyjnego.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Opłaty licencyjne na 2006 r. dla statków wspólnotowych uprawnionych do połowów na wodach znajdujących się pod zwierzchnictwem wyłącznej strefy gospodarczej Grenlandii są określone w Załączniku do Porozumienia administracyjnego, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2140/2004.

Tekst Załącznika do Porozumienia administracyjnego jest załączony do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 8.7.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 369 z 16.12.2004, str. 49.

ZAŁĄCZNIK

Opłaty licencyjne na 2006 r. wynoszą:

Gatunek	EUR za tonę
Karmazyn	42
Halibut niebieski	77
Krewetka	64
Halibut atlantycki	85
Gromadnik	3
Buławik czarny	19
Krab z gatunku snow	122

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2158/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 w zakresie przedłużenia kontyngentów taryfowych Wspólnoty na produkty z włókna juty i włókna kokosowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi przyjętymi w ramach GATT oraz niektórymi innymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi i ustanawiające szczegółowe zasady dostosowywania kontyngentów i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1808/95 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. b) tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z ofertą złożoną w ramach Konferencji ONZ ds. Handlu i Rozwoju (Unctad) i z jej systemem ogólnych preferencji taryfowych (GSP), Wspólnota wprowadziła w 1971 r. preferencje taryfowe na produkty z włókna juty i włókna kokosowego pochodzące z niektórych krajów rozwijających się. Preferencje te przyjęły formę stopniowej obniżki należności celnych ze Wspólnej Taryfy Celnej i od 1978 r. do dnia 31 grudnia 1994 r., pełnego zawieszenia tych należności.
- (2) Od momentu wejścia w życie ogólnego systemu preferencji celnych w 1995 r., Wspólnota, zgodnie z GATT, otworzyła autonomiczne wspólnotowe kontyngenty taryfowe z zerową stawką celną na określone ilości produktów z włókna juty i włókna kokosowego. Kontyngenty taryfowe ustanowione na te produkty na mocy rozporządzenia (WE) nr 32/2000 zostały przedłużone do dnia 31 grudnia 2005 r. rozporządzeniem Komisji (WE) nr 25/2005 ⁽²⁾.

- (3) Jako że ogólny system preferencji celnych ⁽³⁾ został przedłużony do dnia 31 grudnia 2008 r. na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r., te uzgodnienia kontyngentowe na produkty z włókna juty i włókna kokosowego należy również przedłużyć do dnia 31 grudnia 2008 r.
- (4) W związku z powyższym, rozporządzenie (WE) nr 32/2000 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Sformułowanie dotyczące numerów porządkowych kontyngentów 09.0107, 09.0109 i 09.0111 w piątej kolumnie („okres kontyngentu”) w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 32/2000, „od 1.1.2005 do 31.12.2005” zastępuje się zdaniem „od 1.1.2006 do 31.12.2006, od 1.1.2007 do 31.12.2007 i od 1.1.2008 do 31.12.2008”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 5 z 8.1.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1102/2005 (Dz.U. L 183 z 14.7.2005, str. 65).

⁽²⁾ Dz.U. L 6 z 8.1.2005, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2159/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 stycznia 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 do opłat przywozowych w sektorze zbóż ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że przy przywozie produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, pobiera się opłaty celne zgodne ze stawkami Wspólnej Taryfy Celnej. Jednakże w przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 tego artykułu, opłaty przywozowe równają się cenie interwencyjnej tych produktów ważnej w czasie przywozu powiększonej o 55 % i pomniejszonej o cenę CIF w przywozie stosowaną do danej wysyłki. Opłaty celne nie mogą jednak przekroczyć stawek Wspólnej Taryfy Celnej.
- (2) Na mocy art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 ceny CIF w przywozie oblicza się na podstawie cen reprezentatywnych dla danego produktu na rynku światowym.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1249/96 ustala zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 do opłat przywozowych w sektorze zbóż.
- (4) Opłaty przywozowe stosuje się aż do chwili ustalenia i wejścia w życie nowych stawek opłat przywozowych.
- (5) W celu umożliwienia normalnego funkcjonowania systemu opłat przywozowych należy przyjąć jako podstawę ich wyliczenia stawki reprezentatywne dla rynku, stwierdzone w okresie porównawczym.
- (6) Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1249/96 prowadzi do ustalenia opłat przywozowych w wysokości podanej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Opłaty przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w kwotach figurujących w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie informacji znajdujących się w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1110/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 12).

ZAŁĄCZNIK I

Oplaty przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowane od dnia 1 stycznia 2006 r.

Kod CN	Nazwa towarów	Oplaty przywozowe ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	Pszenica durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	Pszenica zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	Pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	Żyto	41,20
1005 10 90	Kukurydza siewna, inna niż hybrydy	53,35
1005 90 00	Kukurydza, inna niż do siewu ⁽²⁾	53,35
1007 00 90	Ziarno Sorgo, inne niż hybrydy do siewu	41,20

⁽¹⁾ W przypadku towarów przybywających do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski (art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96) importer może skorzystać z obniżki opłaty o:

— 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym, lub

— 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Danii, w Estonii, na Łotwie, na Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione są warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki użyte do obliczenia opłat celnych

okres od 15.12.2005–22.12.2005

1) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Notowania giełdowe	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkty (% protein przy 12 % wilgotności)	HRS2	YC3	HAD2	średnia jakość (*)	niska jakość (**)	US barley 2
Notowanie (EUR/t)	130,01 (***)	68,92	180,01	170,01	150,01	92,73
Premia za Zatokę (EUR/t)	—	19,03	—			—
Premia za Wielkie Jeziora (EUR/t)	30,34	—	—			—

(*) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

Fracht/koszt: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 17,87 EUR/t; Wielkie Jeziora–Rotterdam: 25,24 EUR/t.

3) Subwencje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2160/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1918/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego artykuł 27 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje stosowane do wywozu cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2131/2005 ⁽²⁾.

- (2) Z uwagi na różnice pomiędzy danymi, którymi obecnie dysponuje Komisja a danymi dostępnymi w chwili przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 2131/2005, należy zmienić te refundacje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 2131/2005, zmienia się i przedstawia w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 45.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 24 GRUDNIA 2005 R. ^(e)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	32,19 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	30,92 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	32,19 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	30,92 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3500
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	35,00
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	33,62
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	33,62
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3500

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

^(e) Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2161/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 akapit drugi, zdanie drugie, oraz art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1011/2005 ⁽³⁾. Ceny te i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2101/2005 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1423/95,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1423/95, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005 w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 624/98 (Dz.U. L 85 z 20.3.1998, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 335 z 21.12.2005, str. 36.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 24 grudnia 2005 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	30,08	2,26
1701 11 90 ⁽¹⁾	30,08	6,49
1701 12 10 ⁽¹⁾	30,08	2,13
1701 12 90 ⁽¹⁾	30,08	6,06
1701 91 00 ⁽²⁾	28,38	11,04
1701 99 10 ⁽²⁾	28,38	6,52
1701 99 90 ⁽²⁾	28,38	6,52
1702 90 99 ⁽³⁾	0,28	0,37

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2162/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Protokół 4 w sprawie bawełny, załączony do Aktu Przystąpienia Grecji, ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie pomocy produkcyjnej dla bawełny ⁽²⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana okresowo na podstawie ceny rynku światowego bawełny odziarnionej przy uwzględnieniu historycznych związków między ceną bawełny odziarnionej a wyliczoną ceną bawełny nieodziarnionej. Te historyczne związki zostały ustanowione w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1591/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny ⁽³⁾. W przypadku gdy cena rynku światowego nie może być ustalona w powyższy sposób, zostaje ona określona na podstawie ostatniej ustalonej ceny.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana dla produktu odpowiadającego pewnym cechom charakterystycznym i uwzględniając najkorzystniejsze oferty i notowania na rynku światowym pomiędzy

tymi, które są uważane za reprezentatywne dla rzeczywistych tendencji rynkowych. Do celów takiego ustalenia ceny uwzględnia się średnią z ofert i notowań otrzymaną na jednej lub więcej giełdach europejskich reprezentatywnych dla produktu dostarczonego na bazie cif do portu wspólnotowego i pochodzącego z różnych krajów dostarczających, uważanych za reprezentatywne dla handlu międzynarodowego. Jednakże aby uwzględnić różnice wynikające z jakości dostarczonego produktu lub z charakteru wspomnianych ofert i notowań, przewidziano dostosowania kryteriów do celów ustalenia ceny rynku światowego bawełny odziarnionej. Dostosowania te są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1591/2001.

- (3) Stosowanie wyżej wymienionych kryteriów prowadzi do ustalenia ceny rynku światowego bawełny nieodziarnionej na poziomie wskazanym poniżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej określona w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 jest ustalona na 22,051 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1486/2002 (Dz.U. L 223 z 20.8.2002, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2163/2005**z dnia 22 grudnia 2005 r.****przewidujące odrzucenie wniosków o pozwolenia na wywóz w odniesieniu do wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/80 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 2 akapit drugi lit. b) i c) oraz ust. 2a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 20 grudnia 2005 r. Komisja ogłosiła wolę polityczną zmiany rozporządzenia (WE) nr 2000/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. ustanawiającego refundacje wywozowe do wołowiny i cielęciny ⁽³⁾ w takim zakresie, że refundacje wywozowe nie będą już przyznawane w odniesieniu do wywozu dorosłego bydła rzeźnego płci męskiej przeznaczonego na wywóz do Egiptu i Libanu.
- (2) W następnych dniach po tym ogłoszeniu zaobserwowano, że wnioski o pozwolenia na wywóz bydła rzeźnego płci męskiej do wyżej wymienionych miejsc przeznaczenia dotyczyły większej ilości zwierząt niż zazwy-

czaj. Wnioski te należy uznać za mające charakter spekulacyjny w świetle zmiany rozporządzenia (WE) nr 2000/2005.

- (3) Dlatego też należy odrzucić wnioski o pozwolenia na wywóz, które nie zostały jeszcze rozpatrzone, oraz zawiesić składanie wniosków o pozwolenia na wywóz na okres pięciu dni roboczych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o pozwolenia na wywóz zawierające wcześniej ustalone refundacje wywozowe w odniesieniu do dorosłego bydła rzeźnego płci męskiej (kod CN 0102 90 71 9000) przeznaczonego na wywóz do Egiptu i Libanu, złożone w okresie czterech dni roboczych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, zostają odrzucone.

Składanie wniosków o pozwolenia na wywóz tych zwierząt zostaje zawieszona na okres pięciu dni roboczych począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 320 z 8.12.2005, str. 46.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2164/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****znoszące zakaz połowów halibuta niebieskiego w strefie NAFO 3LMNO przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 27/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalające wielkości dopuszczalne połowów na 2005 r. i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty, oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, gdzie wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2005.
- (2) Dnia 24 sierpnia 2005 r. Hiszpania powiadomiła Komisję, zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, o wydaniu tymczasowego zakazu połowów halibuta niebieskiego na wodach strefy NAFO 3LMNO przez statki pływające pod banderą tego państwa obowiązującego od dnia 1 września 2005 r.
- (3) Dnia 14 września 2005 r., zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i art. 26 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, Komisja przyjęła

rozporządzenie (WE) nr 1486/2005 ⁽⁴⁾ zakazujące połowów halibuta niebieskiego na wodach strefy NAFO 3LMNO przez statki pływające pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowane w Hiszpanii.

- (4) Zgodnie z nowymi informacjami otrzymanymi przez Komisję od władz Hiszpanii, w ramach przysługującej Hiszpanii w strefie NAFO 3LMNO kwoty wciąż jest dostępna pewna ilość halibuta niebieskiego. W związku z powyższym należy zezwolić na połowy halibuta niebieskiego na tych wodach przez statki pływające pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowane w Hiszpanii.
- (5) Zezwolenie to powinno wejść w życie w dniu 10 grudnia 2005 r. w celu umożliwienia dokonania połowów dostępnej ilości halibuta niebieskiego przed końcem roku.
- (6) Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1486/2005 z dniem 10 grudnia 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Uchylenie**

Niniejszym uchyła się rozporządzenie (WE) nr 1486/2005.

Artykuł 2**Wejście w życie**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Jörgen HOLMQUIST

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki
morskiej⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).⁽³⁾ Dz.U. L 12 z 14.1.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1300/2005 (Dz.U. L 207 z 10.8.2005, str. 1).⁽⁴⁾ Dz.U. L 238 z 14.9.2005, str. 5.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 1 października 2003 r.

w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Niemcy na rzecz Jahnke Stahlbau GmbH, Halle

(notyfikowana jako dokument nr C(2003) 3375)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/940/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

resowane strony do przedstawienia uwag odnośnie do przedmiotowej pomocy.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wymienionymi wyżej artykułami⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(3) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽³⁾ Komisja zwróciła się do Niemiec z wnioskiem o przedstawienie wszystkich niezbędnych informacji umożliwiających sprawdzenie, czy kredyt konsolidacyjny kraju związkowego Saksonii-Anhalt został przyznany zgodnie z zatwierdzonym programem pomocy.

(4) Komisja nie otrzymała żadnych uwag od innych zainteresowanych stron.

(5) Niemcy przedstawiły swoje uwagi odnośnie do wszczęcia postępowania w dniach 17 maja 2001 r., 22 listopada 2002 r. oraz 17 stycznia 2003 r.

(6) W dniu 17 stycznia 2003 r. Niemcy poinformowały Komisję, że Jahnke złożyło wniosek o ogłoszenie niewypłacalności, natomiast w dniu 31 lipca 2003 r., że w lutym 2003 r. rozpoczęto postępowanie dotyczące niewypłacalności.

I. PROCEDURA

(1) W piśmie z dnia 30 grudnia 1999 r. Niemcy poinformowały Komisję o różnych środkach pomocy przyznanych na rzecz Jahnke Stahlbau GmbH, Halle (zwanego dalej Jahnke). Sprawa została zarejestrowana pod numerem NN 9/2000.

(2) W piśmie z dnia 2 marca 2001 r. Komisja poinformowała Niemcy o swojej decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE względem wspomnianej pomocy oraz zgłoszonej sprzedaży aktywów. Decyzja Komisji została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*⁽²⁾. Komisja wezwała zainte-

II. OPIS

(7) Przedsiębiorstwo konstrukcji stalowych Jahnke znajduje się w Halle, w kraju związkowym Saksonia-Anhalt, który jest regionem kwalifikującym się do pomocy zgodnie z art. 87 ust. 3 Traktatu WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 160 z 2.6.2001, str. 2.

⁽²⁾ Patrz: przypis 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

1. Kontekst

- (8) Jahnke zostało utworzone w dniu 12 listopada 1999 r. przez pana Bernda Jahnke, dyrektora naczelnego przedsiębiorstwa konstrukcji stalowych Jahnke Stahlbau GmbH Lenzen (zwanego dalej Jahnke Lenzen) w celu umożliwienia przejęcia aktywów przedsiębiorstwa HAMESTA Steel GmbH (zwanego dalej HAMESTA), które w maju 1999 r. ogłosiło upadłość. HAMESTA było przedsiębiorstwem–następcą firmy Hallische Metall- und Stahlbau GmbH i.Gv, która od 1998 r. była w stanie upadłości. Hallische Metall- und Stahlbau GmbH została sprywatyzowana przez Urząd Powierniczy na rzecz Thuringia AG w 1995 r. Z tym wiązało się przyznanie legalnej pomocy w wysokości około 37 mln EUR.
- (9) W listopadzie 1999 r. syndyk masy upadłościowej przedsiębiorstwa HAMESTA poinformował pana Jahnke, że będzie on mógł sprzedać aktywa tej firmy jedynie za zgodą zgromadzenia wierzycieli. Mając na względzie późniejszą sprzedaż, syndyk obiecał, że Jahnke mogłoby korzystać z aktywów za miesięczną opłatą w wysokości około 13 000 EUR, płatną począwszy od 1 stycznia 2000 r.
- (10) W dniu 3 lutego 2001 r. powstał projekt porozumienia w sprawie przejęcia pomiędzy syndykiem masy upadłościowej i panem Jahnke, zgodnie z którym inwestor miał nabyć aktywa za przewidywaną cenę sprzedaży w wysokości około 2,5 mln EUR. Jednak w międzyczasie zgromadzenie wierzycieli podjęło decyzję o zawieszeniu wykonania porozumienia w sprawie przejęcia, a zamiast tego postanowiło sprzedać aktywa na aukcji. Tym samym porozumienie w sprawie przejęcia nie zostało zatwierdzone i nie ma mocy prawnej.
- (11) W maju 2000 r. syndyk masy upadłościowej i pan Jahnke podpisali nowe porozumienie w sprawie dzierżawy, zgodnie z warunkami którego miesięczny czynsz wynosi około 11 300 EUR, jest ono bezterminowe, a okres wypowiedzenia wynosi 6 miesięcy ze skutkiem na koniec roku.
- (12) W listopadzie 2002 r. Komisja poinformowała Niemcy, że Jahnke w celu nabycia aktywów powzięło zamiar przejęcia praw z hipoteki od dwóch wierzycieli przedsiębiorstwa HAMESTA, aby zabezpieczyć swoją pozycję nabywcy. W tym celu Jahnke zawarło porozumienie z obydwooma wierzycielami w sprawie przejęcia praw z hipoteki za cenę 1,54 mln EUR.
- (13) Zgodnie z twierdzeniem Niemiec nie doszło do aukcji aktywów przedsiębiorstwa HAMESTA. Jahnke w dalszym ciągu jest przedmiotem postępowania dotyczącego niewypłacalności. Publiczna aukcja aktywów przedsiębiorstwa HAMESTA była pierwotnie przewidziana na rok 2002, jednak odbędzie się pod koniec 2003 r. Postępowanie dotyczące niewypłacalności w sprawie Jahnke nie zostanie zakończone wcześniej niż w połowie 2004 r.
- (14) W marcu 2001 r. Jahnke, zatrudniające około 80 pracowników, osiągnęło obroty w wysokości około 5 mln EUR (w roku 2000–około 2 mln EUR), zaś jego wynik na działalności operacyjnej wyniósł około 18 000 EUR (w roku 2000–około 100 000 EUR). Jahnke Lenzen osiągnęło w 2001 r. obroty w wysokości 3,3 mln EUR (w roku 2000–około 4,4 mln EUR), zaś jego wynik na działalności operacyjnej wyniósł około 21 000 EUR (w roku 2000–około 71 000 EUR). Jahnke Lenzen zatrudnia około 40 pracowników.

2. Środki pomocy

- (15) Szacunki kosztów i środków pieniężnych na restrukturyzację znacząco się zmieniły w porównaniu z informacjami uprzednio przedłożonymi Komisji w latach 1999 i 2000. W piśmie z dnia 4 września 2000 r. przedstawiono następujące informacje dotyczące zapotrzebowania finansowego:

Zapotrzebowanie finansowe (w EUR)	Pochodzenie środków pieniężnych w EUR (w zaokrągleniu)			
	Środki własne inwestora	Sparkasse Halle	Kraj związkowy Saksonia-Anhalt	Federalny Urząd ds. Zadań Szczególnych związanych ze Zjednoczeniem (niem. BvS)
Cena nabycia: do 2,5 mln		20 % z 2,5 mln 500 000	Gwarancja dla 80 % kredytu w wysokości 2 mln	
Aktywa/rachunek bieżący: 410 000	Kapitał akcyjny: 260 000			150 000
Finansowanie zleceń i koszty rozpoczęcia działalności: 670 000			Kredytkonsolidacyjny 260 000	410 000
Łącznie: 3,58 mln	260 000	500 000	2,26 mln	560 000

Cena nabycia aktywów w wysokości do 2,5 mln EUR

- (16) Cena nabycia aktywów miała zostać sfinansowana ze środków z kredytu bankowego w wysokości 2,5 mln EUR, z czego 80 % miała obejmować gwarancja udzielona przez kraj związkowy Saksonię-Anhalt. Zabezpieczeniem pozostałych 20 % miały być prawa z hipoteki oraz majątek.
- (17) Gwarancja kraju związkowego Saksonii-Anhalt miała zostać udzielona w ramach zatwierdzonego programu gwarancji ⁽⁴⁾. Jednym z warunków tego programu jest spełnienie kryteriów wytycznych Komisji w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (zwanych dalej wytycznymi) ⁽⁵⁾.
- (18) Niemcy twierdzą, że ani kredyt bankowy na nabycie aktywów, ani gwarancja nie zostały udzielone.

Finansowanie środków pomocy na rozpoczęcie działalności

- (19) Na pokrycie kosztów rozpoczęcia działalności Jahnke musiało dysponować kapitałem obrotowym w wysokości 1,08 mln EUR, przede wszystkim na finansowanie zleceń oraz na swój kredyt w rachunku bieżącym. W tym celu inwestor wniósł wkład w wysokości 260 000 EUR, Federalny Instytut ds. Zadań Szczególnych związanych ze Zjednoczeniem (zwany dalej BvS) dwa kredyty w łącznej wysokości 560 000 EUR oraz kraj związkowy Saksonia-Anhalt kredyt w wysokości 260 000 EUR ⁽⁶⁾.
- (20) Z zastrzeżeniem uzyskania zgody Komisji kredyty te miały zostać przekształcone na dotacje.
- (21) Kapitał obrotowy był niezbędny do podjęcia środków konserwacyjnych, finansowania pośredniego, pokrycia zaległych roszczeń oraz finansowania zleceń. Zgodnie ze stanowiskiem władz niemieckich w przemyśle konstrukcji stalowych przyjętą praktyką jest, że początkowo bank przejmuje gwarancję na około 10 % wartości zamówienia. Po zakończeniu prac i dostarczeniu produktu klientowi przez okres dwóch do pięciu lat przysługuje roszczenie gwarancyjne w wysokości 5 %.

3. Plan restrukturyzacji

- (22) Zgodnie z twierdzeniem Niemiec wspomniany plan restrukturyzacji opiera się przede wszystkim na know-how inwestora, a także na wprowadzeniu skutecznej kontroli i usprawnieniu kierownictwa, redukcji wydatków administracyjnych, restrukturyzacji obszarów działalności oraz większym wykorzystaniu sieci dystrybucji przedsiębiorstwa Jahnke Lenzen. Podano, że

restrukturyzacja przewidziana jest na okres od dnia 1 grudnia 1999 r. do dnia 30 listopada 2002 r.

- (23) Zgodnie z planem restrukturyzacji w 2000 r. obrót/wynik na działalności rocznej wynoszą odpowiednio około 8 mln/250 000 EUR, w 2001 r. 9 mln/600 000 EUR, a w 2002 r. 10 mln/600 000 EUR. W roku 2000 obrót/wynik na działalności rocznej wyniosły odpowiednio 2 mln/100 000 EUR, natomiast w 2001 r. 5 mln/15 000 EUR.
- (24) Na plan restrukturyzacji składały się – zgodnie z informacjami pochodzącymi od Niemiec – środki opisane poniżej.

Kierownictwo i pracownicy

- (25) Zgodnie z informacjami pochodzącymi od Niemiec jedną z przyczyn niewypłacalności przedsiębiorstwa HAMESTA był nieudolny sposób zarządzania. HAMESTA zatrudniało zbyt wielu pracowników w sektorze operacyjnym i administracyjnym, co pociągnęło za sobą wysokie koszty i nieefektywne zarządzanie przedsiębiorstwem.
- (26) Liczba pracowników została zredukowana do 80 osób, z których 45 to pracownicy w sektorze produkcyjnym. Znacząco zmniejszono personel wchodzący w skład kierownictwa. Oprócz personelu zatrudnionego na stałe niektóre zadania wykonywane poprzednio w przedsiębiorstwie zostaną przejęte przez dwóch zewnętrznych doradców, prawnika oraz doradcę przedsiębiorstwa.

Kontrola

- (27) Zdaniem Niemiec sposób wykonywania zleceń przez przedsiębiorstwo HAMESTA był w przeszłości mało profesjonalny. Popelniano zaniedbania, polegające na nieujmowaniu prac wykonywanych dodatkowo w ramach umowy, w związku z czym klienci nie byli obciążani ich kosztami. Prowadziło to do nieprawidłowego wyceniania zleceń.
- (28) W grudniu 1999 r. w ramach restrukturyzacji wprowadzono oparty na użyciu nowoczesnego oprogramowania rachunkowego i planowania gospodarczego w przedsiębiorstwie plan zarządzania firmą zawierający wytyczne w sprawie formułowania celów, zarządzania opartego na realizacji celów oraz wypełniania celów przedsiębiorstwa. Dzięki temu możliwe jest przeprowadzanie na bieżąco kalkulacji wykonywanych w danym czasie zleceń.

Produkcja i bardziej efektywna realizacja

- (29) Dzięki systemowi zarządzania magazynami powinno być możliwe dokładne ujmowanie stanu magazynowego i zarządzanie nim. W celu uniknięcia odpadów i ścinków Jahnke miało zaopatrywać się w stal bezpośrednio w hucie stali. Zgodnie ze wspomnianą koncepcją surowiec miał być przycinany do rozmiaru potrzebnego do danego zlecenia i dostarczany bezpośrednio do Jahnke prywatną boczną koleją.

⁽⁴⁾ Dyrektywa kraju związkowego Saksonii-Anhalt w sprawie gwarancji, obwieszczenie z dnia 4.4.2000 r. (*Bürgschaftsrichtlinie des Landes Sachsen-Anhalt RdErl vom 4.4.2000*), N 413/91; E 5/94; E 8/01.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

⁽⁶⁾ Przyznane na mocy dyrektywy w sprawie przyznawania kredytów konsolidacyjnych małym i średnim przedsiębiorstwom w Saksonii-Anhalt (*Richtlinie über die Gewährung von Konsolidierungsdarlehen an mittelständische Unternehmen im Land Sachsen-Anhalt*), program pomocy zatwierdzony przez Komisję pod numerem 459/97.

Nowe ukierunkowanie obszarów działalności

- (30) Rozpoczęcie działalności w nowych, bardziej zyskowych sektorach miało pozwolić na rozszerzenie bazy klientów. HAMESTA miało na celu przetworzenie jak największej ilości stali w krótkim czasie, natomiast Jahnke realizuje zamierzenie polegające na wytwarzaniu złożonych konstrukcji stalowych wysokiej jakości.
- (31) HAMESTA nie wyspecjalizowała się w żadnych obszarach sektora konstrukcji stalowych, natomiast Jahnke Halle rozwinął wytwarzanie szerokiej gamy produktów wyższej jakości. Przy współpracy z architektem kierownictwo przedsiębiorstwa opracowało szeroką gamę konstrukcji halowych, których struktury stalowe zawierają elementy szklane i drewniane. Aby móc oferować gotowe do użytku hale w całości wykonane w ramach przedsiębiorstwa, w roku 1998 przy współpracy z Jahnke Lenzen utworzono Jahnke Bau GmbH, która ma przejąć prace takie jak np. produkcja fundamentów betonowych dla hali stalowych.

Marketing i sprzedaż

- (32) Jahnke miało zostać włączone do istniejącej sieci dystrybucji Jahnke Lenzen, jednocześnie miała następować systematyczna penetracja rynku. Według Niemiec Jahnke posiada już bazę stałych klientów, w tym przedsiębiorstwa o utrwalonej pozycji na rynku, które cenią Jahnke jako profesjonalnego i godnego zaufania dostawcę oraz są zainteresowani dalszym rozwojem współpracy handlowej z przedsiębiorstwem.

4. Analiza rynku

- (33) Jahnke prowadzi działalność w przemyśle konstrukcji stalowych (kod 128.1 w klasyfikacji Nace).
- (34) Najważniejszym rynkiem pod względem rozmiarów są Niemcy, gdzie udział w rynku przedsiębiorstwa Jahnke utrzymuje się na poziomie 0,3 %. Udział przedsiębiorstwa w rynku europejskim wynosi nieco poniżej 0,01 %. Według władz niemieckich Jahnke miało do tej pory tylko jedno zlecenie dostawy na rynek europejski na kwotę 154 000 EUR.
- (35) Z informacji przekazanych przez Niemcy wynika, że nadwyżek zdolności produkcyjnej nie ma ani na rynku niemieckim (około 80 % wykorzystanie zdolności produkcyjnej w Niemczech Zachodnich i około 90 % w Niemczech Wschodnich), ani na rynku wspólnym.
- (36) Od roku 1990 Jahnke stopniowo zmniejszało swoją zdolność produkcyjną, rezygnując z działalności w wielu obszarach, co miało przyczynić się do poprawy struktury kosztów tego przedsiębiorstwa. Ponadto w 1991 r. Jahnke zredukowało liczbę pracowników z 650 do 80. Pomoc ma na celu nie umożliwienie beneficjentowi zwiększenia zdolności produkcyjnej, lecz

przede wszystkim sfinansowanie jego kosztów rozpoczęcia działalności.

5. Wszczęcie formalnego postępowania wyjaśniającego

- (37) W piśmie z dnia 28 lutego 2001 r. Komisja poinformowała Niemcy o swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE w celu wyjaśnienia następujących kwestii:
- a) czy Jahnke jako przedsiębiorstwo nowo utworzone kwalifikuje się do pomocy na restrukturyzację zgodnie z wytycznymi?
- b) czy przedłożony plan restrukturyzacji spełnia kryteria rentowności nakładane przez wytyczne?
- c) czy pomoc nie zakłóca w nieproporcjonalnym stopniu konkurencji?
- d) czy przewidziana gwarancja kraju związkowego Saksonii-Anhalt jest udzielana zgodnie z odpowiednim programem pomocy? Komisja uznała tę gwarancję za pomoc *ad hoc*.

- (38) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 Komisja zwróciła się do władz niemieckich z wnioskiem o przedstawienie niezbędnych informacji umożliwiających sprawdzenie, czy kredyt konsolidacyjny kraju związkowego Saksonii-Anhalt został przyznany zgodnie z odpowiednim programem pomocy.

III. UWAGI NIEMIEC

- (39) W odpowiedzi na wszczęcie postępowania wyjaśniającego Niemcy reprezentowały stanowisko, zgodnie z którym pismo z dnia 30 listopada 1999 r. wystosowane przez syndyka masy upadłościowej przedsiębiorstwa HAMESTA do pana Jahnke należy traktować jako porozumienie w sprawie przejęcia, i w związku z tym do Jahnke ma zastosowanie odstępstwo od powszechnego zakazu przydzielania pomocy na restrukturyzację nowo utworzonemu przedsiębiorstwu zgodnie z przypisem 10 wytycznych. Władze niemieckie wskazały na fakt, że Jahnke już w latach 2000 i 2002 przejęło stan magazynowy należący do HAMESTA oraz zainwestował kwotę 237 000 EUR w środki naprawcze.
- (40) Niemcy obstają przy opinii, zgodnie z którą plan restrukturyzacji był właściwy dla przywrócenia długoterminowej rentowności Jahnke, przy czym nie zakłócał w niedopuszczalnym stopniu konkurencji.
- (41) Władze niemieckie uzupełniły informacje dotyczące zastosowania programu, w ramach którego kraj związkowy Saksonia-Anhalt przyznał kredyt konsolidacyjny. Zdaniem Niemiec kredyt ten został przyznany bez naruszenia żadnego z warunków wspomnianego programu pomocy.

(42) Niemcy przypomniły Komisji, iż w przeszłości dozwolone było przyznawanie nowo utworzonym przedsiębiorstwom pomocy na restrukturyzację, powołując się przy tym na decyzję Komisji z dnia 2 sierpnia 2000 r. dotyczącą pomocy na rzecz Homatec Industrietechnik GmbH (HOMATEC) i Ambau Stahl- und Anlagenbau GmbH (Ambau) ⁽⁷⁾.

(43) W styczniu i lipcu 2003 r. Niemcy poinformowały Komisję, że Jahnke złożył wniosek o ogłoszenie niewypłacalności, przy czym postępowanie w tej sprawie miało trwać co najmniej do połowy roku 2004.

IV. OCENA POMOCY

1. Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE

(44) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcję niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem. Zgodnie z orzecznictwem Sądów Wspólnot Europejskich kryterium mówiące o wpływie na wymianę handlową jest spełnione, jeśli przedsiębiorstwo będące beneficjentem wykonuje działalność gospodarczą, która ma wpływ na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

(45) Jahnke otrzymało od BvS dwa kredyty w wysokości 560 000 EUR oraz kredyt konsolidacyjny od kraju związkowego Saksonii-Anhalt w wysokości 260 000 EUR. Kraj związkowy był gotów udzielić dodatkowej gwarancji dla kredytu bankowego, który miał zostać przyznany na finansowanie ceny sprzedaży aktywów. Środki te stanowią dla Jahnke korzyści, jakich nie uzyskałoby przedsiębiorstwo znajdujące się w podobnie trudnej sytuacji na rynku finansowym.

(46) Kraj związkowy Saksonia-Anhalt stanowi obszar będący częścią federalnej struktury Niemiec, BvS jest również podmiotem publicznym finansującym swoją działalność ze środków państwa. BvS działa jako podmiot publiczno-prawny, którego statutowym zadaniem jest prywatyzacja przedsiębiorstw, którymi podmiot ten się zajmuje, w imieniu władz państwa i zgodnie z interesem publicznym. Z tego powodu środki podjęte przez BvS należy uznać za działania również państwa.

(47) Odnośne środki przyznawane są przy użyciu zasobów państwowych na rzecz przedsiębiorstwa w celu obniżenia kosztów, które przedsiębiorstwo takie musiałoby ponieść, wdrażając plan restrukturyzacji. Będące benefi-

cjentem pomocy przedsiębiorstwo Jahnke prowadzi działalność w sektorze konstrukcji stalowych i wytwarza produkty, które są przedmiotem wymiany handlowej pomiędzy Państwami Członkowskimi. Ponieważ omawiana pomoc grozi zakłóceniem konkurencji, wchodzi ona w zakres stosowania art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

(48) Odstępstwo od zakazu sformułowanego w art. 87 ust. 1 Traktatu WE nie może zostać przyznane ani na podstawie ust. 2, ani ust. 3 tego artykułu.

(49) Niemcy nie twierdziły, że pomoc powinna być uznana za dozwoloną zgodnie z ust. 2 wymienionego artykułu. Ten przepis zdecydowanie nie ma tutaj zastosowania.

(50) Pod uwagę można brać przepisy art. 87 ust. 3 Traktatu WE, zgodnie z którymi Komisja może uznać za dozwoloną pomoc państwa przyznaną w związku z określonymi okolicznościami. Przepisy dotyczące odstępstw zawarte w lit. b), d) i e) wspomnianego artykułu nie zostały przywołane w tej sprawie i rzeczywiście nie mają tutaj zastosowania. Zgodnie z lit. a) Komisja może uznać za dozwoloną pomoc państwa przeznaczoną na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia. Kraj związkowy Saksonia-Anhalt stanowi tego rodzaju region. W niniejszym przypadku zasadniczym celem pomocy jest jedynie wspieranie rozwoju określonego sektora gospodarki, nie zaś rozwoju gospodarczego regionu. Dlatego przedmiotową pomoc na restrukturyzację tego przedsiębiorstwa zgodnie z przedłożonym planem restrukturyzacji należy oceniać, odwołując się do lit. c), nie zaś do lit. a) artykułu 87 ust. 3 Traktatu WE.

(51) W przypadku przedsiębiorstwa Jahnke mamy do czynienia z MŚP w rozumieniu zalecenia Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r. w sprawie definicji małych i średnich przedsiębiorstw ⁽⁸⁾.

2. Przyznanie pomocy w ramach zatwierdzonego programu

(52) W decyzji w sprawie wszczęcia postępowania wyjaśniającego Komisja stwierdziła, że kraj związkowy Saksonia-Anhalt planował udzielenie gwarancji kredytowej zgodnie z dyrektywami w sprawie gwarancji kraju związkowego Saksonii-Anhalt ⁽⁹⁾, co stanowi program zatwierdzony przez Komisję pod numerem N 413/91 (program gwarancji). Gwarancja w wysokości 2 mln EUR była przeznaczona na 80 % kredytu wynoszącego 2,5 mln EUR.

⁽⁷⁾ HOMATEC: decyzja z dnia 12.7.2002 r. (Dz.U. C 310 z 13.12.2002, str. 22); Ambau: decyzja Komisji 2003/261/WE (Dz.U. L 103 z 24.4.2003, str. 51).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4; patrz także: Załącznik, art. 11 ust. 1 i 6.

⁽⁹⁾ Dostosowany do wytycznych obwieszczeniem Ministerstwa Finansów z dnia 4 kwietnia 2000 r. oraz dnia 3 marca 2001 r.

(53) Ponadto kraj związkowy Saksonia-Anhalt przyznał kredyt konsolidacyjny w wysokości 260 000 EUR. Zdaniem Niemiec nastąpiło to przy zastosowaniu dyrektywy w sprawie przyznawania kredytów konsolidacyjnych małym i średnim przedsiębiorstwom w kraju związkowym Saksonii-Anhalt, która również została zatwierdzona przez Komisję pod numerem N 452/97 (drugi program).

(54) W przypadku obydwu programów muszą być spełnione określone warunki, aby pomoc mogła zostać przyznana. W odniesieniu do restrukturyzacji pomoc musi być ograniczona do planów restrukturyzacji, dzięki którym możliwe będzie przywrócenie rentowności przedsiębiorstwa; ponadto przyznanie pomocy uzależnione jest od wniesienia przez beneficjenta znacznego wkładu własnego, pomoc musi również mieć minimalną wysokość konieczną do tego, aby beneficjent mógł odzyskać rentowność. Obydwa programy zakazują przyznawania pomocy inwestycyjnej dla nowo utworzonych przedsiębiorstw.

(55) W odniesieniu do kredytu konsolidacyjnego kraju związkowego Saksonia-Anhalt Komisja wystąpiła z wnioskiem o udzielenie informacji zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w celu ustalenia, czy w przypadku omawianego środka spełnione są wszystkie warunki określone w drugim programie pomocy.

(56) Komisja wyraziła wątpliwości, czy w przypadku gwarancji spełnione są wszystkie warunki programu gwarancji (przywrócenie długoterminowej rentowności, nieprzyznawanie pomocy na inwestycje początkowe dla nowo utworzonego przedsiębiorstwa). Z tego powodu Komisja uznała przewidywaną gwarancję za pomoc *ad hoc*.

(57) W swojej odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji oraz decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Niemcy zaprezentowały stanowisko, zgodnie z którym obydwa środki zostały/zostaną przyznane zgodnie z warunkami odnośnych programów pomocy.

(58) W odniesieniu do uzasadnień w sekcji 3 Komisja jest zdania, że przedłożony plan restrukturyzacji nie spełnia kryterium rentowności określonego w wytycznych. W opinii Komisji również Jahnke nie kwalifikuje się do pomocy na restrukturyzację. Tym samym pożyczka i gwarancja kraju związkowego Saksonii-Anhalt nie były/nie byłyby przyznane zgodnie ze wszystkimi warunkami odnośnych programów.

(59) Ponieważ obydwa środki nie spełniają warunków odnośnego mającego do nich zastosowanie programu, muszą one zostać uznane za pomoc *ad hoc*.

(60) Łączna kwota pomocy *ad hoc* w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE, podlegających badaniu na mocy tej decyzji, wynosi tym samym 2,82 mln EUR.

3. Pomoc na restrukturyzację na rzecz Jahnke

(61) We wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji ⁽¹⁰⁾ Komisja szczegółowo określiła kryteria oceny pomocy na restrukturyzację.

Kwalifikowalność

(62) Zgodnie z pkt 3.2.2 wytycznych nowo utworzone przedsiębiorstwo nie kwalifikuje się do pomocy na ratowanie lub restrukturyzację, nawet jeśli jego początkowa sytuacja finansowa jest niepewna. Dzieje się tak np. w przypadku gdy nowo utworzone przedsiębiorstwo powstaje w wyniku likwidacji poprzedniego przedsiębiorstwa lub jedynie przejmuje jego aktywa. Jedynymi wyjątkami od tej reguły są przypadki, którymi zajmuje się BvS w ramach swoich zadań prywatyzacyjnych, bądź podobne przypadki w nowych krajach związkowych, gdzie do dnia 31 grudnia 1999 r. przedsiębiorstwa powstały w wyniku likwidacji innego poprzedniego przedsiębiorstwa lub przejęcia aktywów.

(63) W swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja stwierdziła, że Jahnke, które zostało zarejestrowane w listopadzie 1999 r., było nowo utworzonym przedsiębiorstwem. W decyzji tej Komisja wyraziła wątpliwości, czy w odniesieniu do Jahnke ma zastosowanie odstępstwo od powszechnego zakazu udzielania pomocy na restrukturyzację nowo utworzonemu przedsiębiorstwu, ponieważ aktywa przedsiębiorstwa HAMESTA nie zostały zlikwidowane oraz ponieważ nie można powiedzieć, że Jahnke przejęło te aktywa, gdyż zgromadzenie wierzycieli postanowiło, że aktywa Jahnke Halle zamiast zostać sprzedane będą przedmiotem publicznej aukcji.

(64) W swojej odpowiedzi Niemcy przedstawiły argument, iż pismo z dnia 30 listopada 1999 r. syndyka masy upadłościowej do pana Jahnke należy uważać za porozumienie w sprawie przejęcia. W piśmie tym syndyk masy upadłościowej obiecał, że Jahnke będzie mogło korzystać z aktywów aż do momentu ich sprzedaży. Władze niemieckie wskazały ponadto na fakt, że Jahnke prowadziło interesy przedsiębiorstwa HAMESTA od grudnia 1999 r. oraz że pan Jahnke i jego przedsiębiorstwo Jahnke Lenzen zaciągnęły zobowiązania.

(65) Niemcy wysunęły także argument, że Komisja zezwoliła już w kilku przypadkach na pomoc dla nowo utworzonych przedsiębiorstw. Niemcy odwołują się w tym kontekście szczególnie do spraw HOMATEC i AMBAU.

(66) Według władz niemieckich przejęcie aktywów przedsiębiorstwa HAMESTA przez Jahnke miało następujący przebieg:

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2. Wytyczne te mają zastosowanie, ponieważ część pomocy została przyznana po ich opublikowaniu (patrz: pkt 101 wspomnianych wytycznych).

- (67) W dniu 30 listopada 1999 r. syndyk masy upadłościowej poinformował pana Jahnke, że ma zamiar sprzedać aktywa przedsiębiorstwa Jahnke, o ile otrzyma zgodę zgromadzenia wierzycieli. W międzyczasie pan Jahnke mógłby za zgodą drugiego dzierżawcy aktywów korzystać z nich za cenę płatną po dniu 1 stycznia 2000 r. w wysokości około 13 000 EUR.
- (68) W lutym 2000 r. został sporządzony projekt umowy sprzedaży. Następnie okazało się jednak, że zgromadzenie wierzycieli przedsiębiorstwa HAMESTA nie wyraziło zgody na tę umowę sprzedaży, preferując sprzedaż aktywów w drodze aukcji publicznej. W rezultacie w maju 2000 r. podpisano nowe bezterminowe porozumienie w sprawie dzierżawy.
- (69) Niemcy przewidywały termin aukcji najpierw w roku 2002, a następnie w roku 2003. Aby zagwarantować, że Jahnke będzie mogło nabyć aktywa na wspomnianej aukcji, miało ono najpierw nabyć należące do wierzycieli przedsiębiorstwa HAMESTA prawa do hipoteki, a następnie akcje.
- (70) Jahnke przejęło następnie stan magazynowy przedsiębiorstwa HAMESTA za cenę kupna w wysokości 76 694 EUR i zainwestowało w latach 2000–2002 około 237 000 EUR w środki naprawcze dla aktywów.
- (71) Syndyk masy upadłościowej przedsiębiorstwa HAMESTA poinformował Jahnke w piśmie z dnia 30 listopada 1999 r. o swoim zamiarze sprzedania mu aktywów przedsiębiorstwa HAMESTA za kwotę 2,5 mln EUR, o ile otrzyma zgodę zgromadzenia wierzycieli. Aktywa były w tamtym czasie wydierżawione komuś innemu – najpóźniej do 31 marca 2000 r. Ponadto zaoferował on panu Jahnke możliwość korzystania za porozumieniem z dzierżawcą z aktywów za kwotę płatną po 1 stycznia 2000 r. w wysokości około 13 000 EUR.
- (72) Umowa sprzedaży zawarta pomiędzy syndykiem masy upadłościowej i Jahnke w lutym 2000 r. nigdy nie weszła w życie, ponieważ zgromadzenie wierzycieli przedsiębiorstwa HAMESTA wolało sprzedaż aktywów w drodze publicznej aukcji.
- (73) W maju 2000 r. pomiędzy syndykiem masy upadłościowej i Jahnke zostało zawarte nowe porozumienie w sprawie dzierżawy, w którym okres wypowiedzenia określono na sześć miesięcy ze skutkiem na koniec danego roku. Porozumienie miało tracić ważność wraz z końcem syndykatu upadłości przedsiębiorstwa HAMESTA.
- (74) Komisja jest zdania, że z pisma z dnia 30 listopada 1999 r. nie wynika jednoznacznie, że syndyk masy upadłościowej zobowiązał się w odniesieniu do przejęcia aktywów przez Jahnke. Syndyk zaoferował jedynie panu Jahnke możliwość bezterminowego korzystania z aktywów za porozumieniem z dzierżawcą. Pan Jahnke miałby korzystać z aktywów do czasu wypowiedzenia przez syndyka masy upadłościowej porozumienia w ramach ustanowionego terminu.
- (75) Syndyk masy upadłościowej nie mógł w listopadzie 1999 r. zawrzeć długoterminowego zobowiązania odnośnie do przejęcia aktywów, jako że nie miał na to zgody zgromadzenia wierzycieli. W lutym 2000 r. stało się jasne, że zgromadzenie wierzycieli nie popiera bezpośredniej sprzedaży aktywów na rzecz Jahnke, natomiast preferuje sprzedaż w drodze aukcji publicznej.
- (76) Planowana aukcja aktywów przedsiębiorstwa HAMESTA jak do tej pory nie odbyła się. Według władz niemieckich, aby aukcja – zaplanowana obecnie na koniec roku 2003 – mogła się odbyć, konieczne jest ponowne ustalenie wartości aktywów. Komisja nie może w związku z tym zakładać, że Jahnke będzie mogło nabyć aktywa oraz trwale z nich korzystać.
- (77) Bieżąca sprawa różni się od spraw HOMATEC i AMBAU, do których zastosowanie miały wytyczne z roku 1994 w sprawie oceny pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji⁽¹¹⁾. Ze względu na nadzwyczajne okoliczności w nowych krajach związkowych Komisja zezwoliła zgodnie z wytycznymi z 1994 r. również na pomoc na restrukturyzację na rzecz nowo utworzonych przedsiębiorstw w postaci specjalnych rozwiązań mających uratować przedsiębiorstwa w stanie upadłości (zwanych dalej z niem. *Auffanglösungen*)⁽¹²⁾. Ponieważ w przypadku HOMATEC i AMBAU chodziło o *Auffanglösungen*, w przypadku których spełnione były wszystkie kryteria wytycznych z 1994 r., Komisja mogła w tamtym okresie zaaprobować pomoc na restrukturyzację na rzecz tych dwóch przedsiębiorstw.
- (78) W bieżącej sprawie zastosowanie mają jednak wytyczne z 1999 r., które zawęziły stosowanie *Auffanglösungen* do przypadków, które były rozpatrywane przez dniem 31 grudnia 1999 r. Bieżąca sprawa wykazuje ponadto różnice rzeczowe, ponieważ działalność przedsiębiorstwa HAMESTA nie została przejęta przez Jahnke długoterminowo, lecz jedynie na podstawie oferty syndyka masy upadłościowej polegającej na umożliwieniu korzystania z aktywów tylko do zakończenia postępowania upadłościowego. Na tym polega różnica pomiędzy bieżącą sprawą i dwiema sprawami wspomnianymi powyżej. Ponieważ bieżąca sprawa podlega ocenie zgodnie z nowymi bardziej rygorystycznymi wytycznymi, Komisja musi przyjąć inną miarę niż w sprawach HOMATEC i AMBAU.
- (79) Z przedstawionych powyżej powodów Komisja nie może zakładać, że Jahnke spełnia warunki przyznania odstępstwa od powszechnego zakazu udzielania pomocy na restrukturyzację nowo utworzonemu przedsiębiorstwu.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 386 z 23.12.1994, str. 12.

⁽¹²⁾ Nowe przedsiębiorstwa powstałe w wyniku postępowania upadłościowego i przejmujące działalność poprzedniego przedsiębiorstwa, które postawiono w stan upadłości.

(80) Komisja sądzi, że rozważania dotyczące zakazu przyznawania pomocy na restrukturyzację uzasadniają wniosek, że pomoc nie spełnia warunków pozytywnego zastosowania art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE. W celu ustalenia, czy środki spełniają inne kryteria zatwierdzonych programów pomocy, Komisja zbadała pozostałe mające zastosowanie kryteria wytycznych.

Przywrócenie rentowności

(81) Zgodnie z wytycznymi plan restrukturyzacji musi prowadzić do przywrócenia długoterminowej rentowności i uzdrowienia przedsiębiorstwa w ramach odpowiednich terminów na podstawie realistycznych założeń w odniesieniu do przyszłych warunków funkcjonowania danego przedsiębiorstwa. Aby spełnione było kryterium rentowności, plan restrukturyzacji musi być właściwy dla zapewnienia przedsiębiorstwu takiej kondycji, która pozwoli mu na pokrycie wszystkich kosztów, włączając w to amortyzację i obciążenia odsetkowe, oraz na osiągnięcie minimalnej rentowności kapitału, tak aby po zakończeniu restrukturyzacji przedsiębiorstwo nie potrzebowało dalszej pomocy i było w stanie o własnych siłach sprostać konkurencji na rynku.

(82) W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja stwierdziła, że współpraca z Jahnke Lenzen jest zasadniczą częścią planu restrukturyzacji. Komisja zauważyła w tym kontekście, że nie mogłaby zezwolić na plan restrukturyzacji, jeśli byłyby wątpliwości co do tego, czy beneficjent pomocy byłby w stanie sam wdrożyć środki restrukturyzacyjne. Ponadto Komisja wyraziła wątpliwości, czy inwestor będzie miał niezbędne środki finansowe na zakup aktywów. W obliczu faktu, że okres restrukturyzacji miał zakończyć się w listopadzie 2002 r., natomiast aukcja publiczna miała odbyć się dopiero w okresie pomiędzy marcem i wrześniem 2002 r., Komisja wyraziła wątpliwości, czy plan restrukturyzacji byłby w stanie przywrócić trwałą rentowność Jahnke zgodnie z wytycznymi.

(83) Z przedłożonych informacji wynika, że Jahnke jak do tej pory nie mogło ostatecznie nabyć aktywów przedsiębiorstwa HAMESTA, co już samo w sobie potwierdza, że przedsiębiorstwo nie jest w stanie przetrwać. Prawdopodobieństwo, iż Jahnke będzie mogło nabyć aktywa w najbliższej przyszłości, jest niewielkie z następujących powodów:

- a) nie został przyznany kredyt bankowy w wysokości 2,5 mln EUR niezbędny w celu sfinansowania ceny sprzedaży aktywów;
- b) inwestor dysponuje jedynie ograniczonymi środkami finansowymi; oraz
- c) w 2002 r. Jahnke ogłosiło upadłość.

(84) Słabość projektu restrukturyzacji polega na tym, że warunek jego wdrożenia, tj. przejęcie aktywów, nigdy nie było zabezpieczony finansowo. Informacje przekazane po wszczęciu postępowania nie pozwalają na stwierdzenie, że kiedykolwiek istniało wiążące zaangażowanie banku finansującego. Z zaprezentowanych informacji nie wynika także, żeby inwestor był w stanie sam sfinansować brakujące środki z zasobów własnych, które zostały już spożytkowane na sfinansowanie środków na rozpoczęcie działalności, bądź też z planowanych nadwyżek przedsiębiorstwa, jako że nadwyżki te również były niewystarczające.

(85) Oprócz tego należy stwierdzić, że wątpliwości Komisji potwierdza fakt, że faktyczne wyniki Jahnke są niższe od oczekiwań. Plan restrukturyzacji zakładał wynik roczny w wysokości 250 000 EUR w 2000 r. oraz 600 000 EUR w 2001 r., natomiast faktycznie wynik w 2000 r. wyniósł 100 000 EUR oraz w 2001 r. 15 000 EUR.

(86) Komisja nie może założyć, że plan restrukturyzacji oparty jest na realistycznych założeniach i że długoterminowa rentowność Jahnke może zostać przywrócona w ramach odpowiednich terminów.

Zakłócenie konkurencji

(87) Plan restrukturyzacji musi obejmować środki, które zrównoważą ewentualne negatywne oddziaływania na konkurentów, jako że w przeciwnym razie przyznana pomoc będzie sprzeczna ze wspólnym interesem i nie będzie się kwalifikowała do przyznania na mocy odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.

(88) Oznacza to, że plan restrukturyzacji w sposób odczuwalny i proporcjonalnie do kwoty otrzymywanej pomocy przyczynia się do restrukturyzacji gałęzi przemysłu odpowiadającej rynkowi właściwemu we Wspólnocie, trwale zmniejszając bądź likwidując zdolności produkcyjne, jeśli dane przedsiębiorstwo prowadzi działalność na rynku Wspólnoty, na którym w obiektywnej ocenie popyt i podaż wykazują strukturalne nadwyżki zdolności produkcyjnych. W przypadku gdy nie ma strukturalnych nadwyżek zdolności produkcyjnych, Komisja w normalnej sytuacji nie wymaga zmniejszenia zdolności produkcyjnych w charakterze świadczenia zwrotnego za przyznaną pomoc.

(89) Niemcy przedłożyły Komisji szczegółowe informacje na temat sytuacji na rynku konstrukcji stalowych, wykazując, że nie ma nadwyżek strukturalnych zdolności produkcyjnych ani na odnośnym niemieckim rynku, na którym w przeważającym stopniu prowadzi działalność Jahnke Halle i w którym jego udział wynosi mniej niż 1 %, ani też na rynku europejskim, w którym udział Jahnke wynosi poniżej 0,001 %.

- (90) Ponieważ w przypadku Jahnke chodzi o przedsiębiorstwo typu MŚP i plan restrukturyzacji nie przewiduje zwiększenia zdolności produkcyjnych, Komisja uznaje odnośne kryterium wytycznych za spełnione.

Proporcjonalność w odniesieniu do kosztów restrukturyzacji i korzyści

- (91) Kwota i intensywność pomocy muszą być ograniczone do minimum niezbędnego do umożliwienia restrukturyzacji oraz muszą z punktu widzenia Komisji być proporcjonalne do spodziewanych korzyści. Dlatego inwestor musi dokonać znaczącego wkładu ze środków własnych do finansowania kosztów restrukturyzacji.
- (92) Zgodnie z przedłożonymi przez Niemcy danymi wkład własny inwestora wynosi około 21 % kosztów całkowitych. Ponieważ w przypadku Jahnke chodzi o przedsiębiorstwo typu MŚP, Komisja może przyjąć mniej rygorystyczne oszacowanie pomocy. Dlatego Komisja jest zdania, że wkład własny inwestora jest odpowiedni.

V. UWAGI KOŃCOWE

- (93) Uwzględniając powyższe wywody, Komisja stwierdza, że chociaż nie ma już wątpliwości co do proporcjonalności pomocy oraz tego, że nie występuje niedopuszczalne zakłócenie konkurencji, to jednak nie są spełnione takie kryteria wytycznych w sprawie restrukturyzacji, jak kwalifikowalność przedsiębiorstwa do pomocy oraz kryterium rentowności. Z tego powodu pomoc musi zostać uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem.
- (94) Komisja stwierdza, że Republika Federalna Niemiec bezprawnie przyznała pomoc w wysokości około 820 000 EUR, naruszając art. 88 ust. 3 Traktatu WE.
- (95) Przyznana bezprawnie pomoc składająca się z dwóch kredytów od BvS w wysokości 560 000 EUR oraz kredytu kraju związkowego Saksonii-Anhalt w wysokości 260 000 EUR, podlega windykacji od beneficjenta, o ile nie miała ona jeszcze miejsca,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc Niemiec na rzecz Jahnke Stahlbau GmbH w wysokości 560 000 EUR w postaci dwóch kredytów od BvS oraz 260 000 EUR w postaci kredytu kraju związkowego Saksonii-Anhalt jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Pomoc Niemiec w postaci gwarancji kraju związkowego Saksonii-Anhalt na rzecz Jahnke Stahlbau GmbH w wysokości 2 000 000 EUR jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 3

1. Niemcy podejmują wszystkie niezbędne środki w celu odzyskania od beneficjentów bezprawnie udostępnionych kwot pomocy, o których mowa w art. 1.

2. Windykacja pomocy przebiega zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, o ile umożliwiają one natychmiastowe, rzeczywiste wykonanie tej decyzji. Podlegająca windykacji pomoc obejmuje odsetki od momentu, w którym pomoc była do dyspozycji beneficjenta, aż do momentu jej rzeczywistej windykacji. Odsetki obliczane są na podstawie stopy referencyjnej zastosowanej do obliczenia ekwiwalentu dotacji pomocy regionalnej.

Artykuł 4

Niemcy informują Komisję w terminie dwóch miesięcy od daty opublikowania niniejszej decyzji o środkach podjętych w związku z tą decyzją.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Bruksela, dnia 1 października 2003 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 1 grudnia 2004 r.****dotycząca pomocy państwa, którą Francja ma zamiar wdrożyć na rzecz spółki Bull***(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 4514)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2005/941/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wymienionymi artykułami ⁽¹⁾ i uwzględniając te uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Dnia 13 listopada 2002 r. Komisja zakończyła postępowanie przewidziane w art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do pomocy w wysokości 450 mln EUR, przyznanej przez Francję spółce Bull na mocy decyzji 2003/599/WE, decyzji pozytywnej podlegającej warunkowi spłaty pomocy najdalej do dnia 17 czerwca 2003 r. ⁽²⁾ Dnia 26 listopada 2003 r. Komisja zwróciła się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w związku z nieprzestrzeganiem tej decyzji przez Francję ⁽³⁾. Pod koniec 2003 r. i na początku 2004 odbyło się kilka spotkań, podczas których władze francuskie i spółka Bull wyjaśniły treść planu restrukturyzacji spółki Bull, w szczególności jego trzeci etap, etap dokapitalizowania. Francja zgłosiła projekt pomocy, będący przedmiotem niniejszej decyzji, pismem z dnia 20 lutego 2004 r.
- (2) Pismem z dnia 16 marca 2004 r. Komisja poinformowała Francję o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zgłoszonej pomocy.

- (3) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących zgłoszonej pomocy.
- (4) Komisja otrzymała uwagi na ten temat ze strony przedstawicieli pracowników spółki Bull. Spotkanie delegacji przedstawicieli pracowników i Komisji odbyło się dnia 8 czerwca 2004 r.; na zakończenie tego spotkania przedstawiciele pracowników przekazali Komisji informacje uzupełniające. Komisja przekazała je Francji do skomentowania, zadając równocześnie pytania na temat różnych aspektów tej sprawy. Francja przekazała uwagi i odpowiedzi w pismach z dnia 28 maja 2004 r. i 29 lipca 2004 r. Komisja, władze francuskie i przedstawiciele spółki Bull spotkali się dnia 10 września 2004 r.

II. OPIS**1. Beneficjent**

- (5) Bull jest międzynarodową grupą informatyczną, posiadającą siedzibę w Europie i prowadzącą działalność w ponad 100 krajach ⁽⁵⁾. Grupa Bull jest aktywna w szczególności w dwóch dziedzinach:
- profesjonalne serwery informatyczne wysokiej klasy: Bull projektuje i oferuje na sprzedaż całą gamę dużych serwerów do profesjonalnego użytku oraz świadczy usługi konserwacji związane bezpośrednio z tymi serwerami. Udział w rynku firmy Bull na poziomie Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r. (zwanej dalej Piętnastką) wynosi około 3 % (około 5 % dla serwerów średniej i wysokiej klasy). Jej głównymi konkurentami w tej dziedzinie są IBM (34,3 % udziału w rynku), Hewlett Packard (HP), który wykupił Compaq w 2001 r. (29,4 %), Sun (12,6 %) i Fujitsu/Siemens (8,9 %).
 - specjalistyczne usługi z zakresu inżynierii informatycznej: Bull rozwija i integruje różne aplikacje, tworzy architektury oprogramowania itd. W związku ze sprzedażą oddziału Integris firmie Steria, działalność spółki Bull na tym rynku prowadzona jest głównie we Francji i Włoszech. W tej dziedzinie głównymi konkurentami firmy Bull są IBM i HP. Udział w rynku spółki Bull na poziomie Piętnastki wynosi poniżej 1 %.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 28.4.2004, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 19.8.2003, str. 1.

⁽³⁾ Sprawa zarejestrowana pod numerem C-504/03.

⁽⁴⁾ Patrz: przypis 1.

⁽⁵⁾ <http://www.bull.com>

- (6) Obroty spółki Bull w 2003 r. osiągnęły wysokość 1 265 mln EUR; kwota ta w rozbiciu na dziedziny działalności przedstawia się następująco: produkty 46 %, związana z nimi konserwacja 27 % i usługi 27 %.
- (7) Bull jest spółką akcyjną utworzoną według prawa francuskiego. Jej akcjonariuszami, po dokapitalizowaniu w lipcu 2004 r. i po realizacji warrantów na akcje przez poprzednich posiadaczy obligacji, są France Télécom i NEC, posiadające po 10,1 %, Axa Private Equity i Artemis posiadają 8,6 % akcji, kadra kierownicza spółki Bull – 5,1 %, Motorola – 3,0 % i Debeka – 2,9 %. Państwo francuskie posiada już tylko 2,9 % akcji; pozostałe 57,3 % to akcjonariat płynny.
- (8) Od 1994 r., w celu rozwiązywania trudności napotkanych na początku lat 90., Bull wdrożył środki przewidziane we wcześniejszym planie restrukturyzacji, zgodnie ze zobowiązaniami ze strony Francji, które Komisja uwzględniła w decyzji 94/1073/WE z dnia 12 października 1994 r., dotyczącej pomocy państwa udzielonej przez Francję grupie Bull w postaci podwyższenia kapitału bez oficjalnego zgłoszenia⁽⁶⁾. Odstąpiono w szczególności Zenith Data Systems, a oddział OSS („open systems and software”) został zamknięty. Poza tym Francja przeprowadziła prywatyzację spółki Bull, udostępniając jej kapitał. Począwszy od 1999 r. spółka Bull była ponownie zmuszona odstąpić aktywa i zwolnić część personelu. W 2000 r. został przeprowadzony plan, który doprowadził do ponownej centralizacji strategicznej, do odstąpienia niestrategicznych aktywów oraz do redukcji kosztów. Pod koniec 2001 r. Bull zatrudniał już tylko około 9 500 osób w całej Europie, w miejsce 11 500 w 1999 r.
- (10) Od kilku lat spółka Bull dużo inwestowała w technologie internetowe, kierując swoją ofertę handlową w stronę projektowania „e-usług” i „net-infrastruktury”. Kryzys sektora internetowego udowodnił, że w tego typu sytuacji Bull dokonuje złych wyborów technologicznych i koncentruje się na rynkach, w których nie odnosi sukcesu. Ponadto Spółka Bull wykazała się znaczącym brakiem spójności między swoimi ambicjami, wyrażonymi w docelowych rynkach i oferowanych produktach, z jednej strony, a inwestycjami w rozwój technologiczny i dokonywanymi wydatkami handlowymi i administracyjnymi, z drugiej strony.
- (11) Ponadto grupa musiała stawić czoła skutkom bardzo wysokich obciążeń społecznych związanych z systemem emerytalnym swoich pracowników w Stanach Zjednoczonych. Zgodnie z normami amerykańskimi aktywa bilansu skonsolidowanego obejmowały koszt emerytur do wypłacenia, to znaczy nadwyżkę wartości aktywów funduszu emerytalnego (aktualna wartość rynkowa) w zestawieniu ze zaktualizowanym zobowiązaniem wpłat na poczet przyszłych składek emerytalnych. W 2002 r. spółka Bull podjęła decyzję o przesunięciu całości swoich zobowiązań emerytalnych do towarzystw ubezpieczeniowych. W połączeniu ze spadkiem wartości papierów giełdowych decyzja ta poskutkowała stratą finansową w wysokości 87 mln EUR łącznie za lata 2002 i 2003.
- (12) Niepewność w odniesieniu do możliwości finansowych przedsiębiorstwa doprowadziła do pewnej ostrożności klientów spółki co do realizacji dużych projektów, gdyż klienci ci nie byli już pewni, czy w przyszłości spółka będzie mogła wypełnić swoje zobowiązania. Dostawcy narzucili bardziej surowe warunki płatności, a spółka Bull nie miała wówczas dostępu do gwarancji bankowych.

2. Trudności spółki Bull przed planem restrukturyzacji będącym przedmiotem niniejszej decyzji

- (9) Mimo podjętych środków przedstawionych w motywie 8, w 2001 r. realizacja planu zakończyła się niepowodzeniem. Z jednej strony giełdowy kryzys na rynku papierów wartościowych związanych z technologią uniemożliwił spółce Bull odstąpienie innym podmiotom mocno deficytowego oddziału Integris. Z drugiej strony kryzys sektora internetowego ciężko dotknął działalność technologiczną związaną z Internetem. Załamanie się rynku telekomunikacji i gwałtowne załamanie internetowej hossy, istotna redukcja marż przedsiębiorstw oraz napięcia międzynarodowe doprowadziły do spadku popytu. Wydatki przedsiębiorstw na komputery w 2002 r. uległy znacznemu obniżeniu (–25 % w przypadku serwerów średniej i wysokiej klasy). Rynek usług odnotował drastyczny spadek w stosunku do poprzedniej hossy, wynikający z problemu wejścia w rok 2000 oraz przejścia na euro. Pogorszenie sytuacji gospodarczej w związku z wydarzeniami z 11 września 2001 r. pogorszyło również sytuację spółki Bull.

3. Plan restrukturyzacji

- (13) Dnia 2 grudnia 2001 r. na czele spółki Bull stanął nowy prezes. Jego plan restrukturyzacji, przyjęty przez Zarząd w marcu 2002 r., obejmuje istotny spadek kosztów ogólnych i redukcję personelu oraz skoncentrowanie się na mocnych stronach przedsiębiorstwa poprzez zbycie znacznej części majątku przemysłowego. Strategia rozwoju opiera się na trzech podstawowych elementach:

- unowocześnieniu szeregu dużych serwerów dla przedsiębiorstw, przy równoczesnym zapewnieniu trwałości rozwiązań stosowanych przez klientów oraz konkurencyjnego rozwoju technologicznego,
- wywalczeniu pozycji europejskiego lidera rozwiązań realizowanych w oparciu o architekturę Intel 64 bit i oprogramowanie „open source” na docelowych rynkach,

⁽⁶⁾ Dz.U. L 386 z 31.12.1994, str. 1.

- kontynuacji rozwoju działalności usługowej w dziedzinach, w których Bull wyróżnia się, w szczególności poprzez dostarczanie kompletnych rozwiązań (sprzęt + middleware + aplikacje) sektorom priorytetowym, np. sektorowi publicznemu (podatki i cła, systemy ubezpieczeń społecznych, e-administracja), obrony i bezpieczeństwa, a także operatorom telekomunikacji (7).

- (14) Główne zasady części finansowej przedstawiają się następująco:

- redukcja rzędu 90 % długu – wynoszącego 204 mln EUR – wobec posiadaczy obligacji zamiennych wraz z ofertą zamiany ich papierów wartościowych na akcje lub na akcje opatrzone warrantami. Konsekwencją tego jest przeniesienie terminu spłaty obligacji, redukcja kuponu rocznego i zniesienie premii za spłatę. Warunki oferty wymiany wynoszą dla opcji głównej 20 nowych akcji za obligację albo dla opcji dodatkowej 16 akcji plus 16 warrantów na akcje, których graniczną datą wykupu jest dzień 15 grudnia 2004 r. Ponieważ przeważająca większość wybrała opcję dodatkową, jeżeli właściciele obligacji będą systematycznie realizować swoje warranty, wniosła w ten sposób kwotę 17,2 mln EUR,

- podwyższenie kapitału na rynku, gwarantowane do wysokości 33 mln EUR przez grupę inwestorów: NEC i France Télécom (historyczni akcjonariusze spółki Bull) w kwocie 7,5 mln EUR od każdego z nich, Debeka (niemieckie towarzystwo ubezpieczeniowe i ważny klient spółki Bull) w kwocie 3 mln EUR, fundusze inwestycyjne Axa Private Equity i Artemis w kwocie, odpowiednio, 7 mln EUR i 2 mln EUR oraz 350 osób piastujących kierownicze stanowiska w grupie Bull, w kwocie 6 mln EUR. W rzeczywistości oferta publiczna przyniosła około 13,8 mln EUR. W związku z tym wkłady inwestorów osiągnęły zaledwie poziom około 90 % zagwarantowanych kwot. Całkowite podwyższenie kapitału osiągnęło 44,2 mln EUR,

- pomoc opisana w sekcji 4, polegająca na wpłacie 517 mln EUR, wraz z klauzulą zwrotu w lepszej sytuacji finansowej.

- (15) Po wdrożeniu tych wszystkich środków kapitał własny Grupy Bull powinien osiągnąć kwotę 59,2 mln EUR. Projekty finansowe powiązane z planem znajdują się w tabeli 1.

(7) Patrz: decyzja 2003/599/WE, zawierająca więcej szczegółów na temat planu restrukturyzacji.

Tabela

(w mln EUR)

	2004	2005	2006	2007
Obroty	[...] (*)	[...] *	[...] *	[...] *
EBIT (**)	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *
Wynik netto	[...] *	[...] *	[...] *	[...] *

(*) Fragmenty tekstu zostały opuszczone w celu zagwarantowania, że żadna informacja poufna nie zostanie przekazana. Fragmenty te zostały oznaczone wielokropkiem w nawiasach kwadratowych, po których umieszczono gwiazdkę.

(**) Zysk operacyjny (dochód przed odliczeniem odsetek i podatków).

4. Opis pomocy

- (16) Zgłoszona pomoc przyjmie postać wypłaty przez państwo francuskie kwoty 517 mln EUR; wypłata ta zostanie dokonana najwcześniej dnia 31 grudnia 2004 r. Kwota ta równa jest kwocie pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa, dozwolonej na mocy decyzji 2003/599/WE, liczonej wraz z odsetkami od chwili jej wypłaty w grudniu 2001 r. i czerwcu 2002 r. Nowa pomoc zostanie rzeczywiście wpłacona dopiero po zwrocie przez spółkę Bull pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa. W zamian za to państwo narzuca klauzulę zwrotu w lepszej sytuacji finansowej, w postaci wypłaty na rzecz państwa przez spółkę Bull 23,5 % zysku bieżącego przed opodatkowaniem na zasadzie skonsolidowanej przez okres ośmiu lat, licząc od zamknięcia roku obrotowego dnia 31 grudnia 2005 r.
- (17) Według władz francuskich klauzula ta przedstawia zaktualizowaną wartość zawierającą się pomiędzy 50 a 60 mln EUR. W związku z tym maksymalna pomoc wyniosłaby 467 mln EUR, czyli około 90 % istniejącej wierzytelności. W ten sposób władze francuskie starają się zapewnić traktowanie podobne do tego, które jest udziałem posiadaczy obligacji zamiennych, którzy również rezygnują z około 90 % swoich wierzytelności.

III. PRZYCZYNY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA PRZEWIDZIANEGO W ART. 88 UST. 2 TRAKTATU

- (18) Decyzja o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu obejmuje wstępną ocenę środka pomocy, zwłaszcza w świetle wytycznych Wspólnoty dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (8) (zwanych dalej wytycznymi). W decyzji tej Komisja wyraziła powątpiewanie co do tego, czy plan ten zagwarantuje powrót do rentowności ekonomicznej. Ostatnie dane finansowe wskazywały na powrót do rentowności w razie, gdyby doszło do ustabilizowania bilansu; Komisja uznała jednak okres jednego roku za zbyt krótki,

(8) Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

by udowodnić odzyskanie rentowności ekonomicznej. Przewidywania dla rynków właściwych nie były zbyt szczegółowe, wydawały się zmienne i zdawało się, że kilka z tych rynków nadal będzie przeżywało trudności, zwłaszcza w perspektywie krótkoterminowej. W rzeczywistości informacje dostarczone przez władze francuskie nie pozwalały ocenić, czy spółka Bull byłaby w stanie wykorzystać ewentualny wzrost rynkowy, zważywszy iż pozostała działalność grupy opierała się w dużej mierze na produkcji systemów, w której to dziedzinie istniała bardzo ostra konkurencja. Poza tym projekt dokapitalizowania nie wiązał się z koniecznością znalezienia żadnego nowego partnera poza podmiotami już obecnymi, to znaczy France Télécom i NEC.

- (19) Z uwagi na wysoką kwotę pomocy Komisja obawiała się również, że może dojść do nieuzasadnionego zakłócenia konkurencji, że pomoc nie zostanie ograniczona do niezbędnego minimum i że doprowadzi ona przedsiębiorstwo do dysponowania środkami płynnymi będącymi w nadwyżce, które mogłoby ono przeznaczyć na agresywną, wywołującą zakłócenia konkurencji na rynku działalność, która nie byłaby powiązana z procesem restrukturyzacji. Na przykład nie było jasne, jaki byłby współczynnik wypłacalności i płynności po wypłacie pomocy i jak sytuowałyby się te współczynniki w porównaniu z konkurencją na rynkach właściwych.

IV. UWAGI STRON TRZECICH I KOMENTARZE FRANCJI

- (20) Francja przekazała zaktualizowane prognozy dla rynków właściwych, szczegóły dotyczące głównych konkurentów, danych finansowych i wydarzeń, które miały miejsce w ciągu ostatnich miesięcy, w szczególności na temat sukcesu dokapitalizowania.
- (21) Francja podkreśla, że pomoc połączona jest z ważnymi zobowiązaniami finansowymi ze strony niektórych akcjonariuszy i prywatnych wierzycieli. Z punktu widzenia konkurencji, działania na rzecz umacniania pozycji spółki Bull wydają się bardziej sprzyjać konkurencji na rynku europejskim, niż jej zagrażać. Udział w rynku spółki Bull nie pozwolił jej na odgrywanie roli „price leadera”; odegra ona raczej rolę „outsidera”, użyteczną dla ożywienia konkurencji. Wdrożenie strategii spółki Bull, opierającej się na Itanium i oprogramowaniu „open source”, wzmocniłoby tę rolę w przyszłości.
- (22) Francja stwierdziła, że poprawa wyników przedsiębiorstwa była odczuwalna przez cały rok 2003, i to mimo pogarszającej się koniunktury. Przewidywania na rok 2004, wpisujące się jeszcze w trudny kontekst, ukazują wynik operacyjny podobny do wyniku uzyskanego w roku 2003: EBIT w wysokości 17 mln EUR i wynik netto w wysokości 2 mln EUR w pierwszym półroczu 2004 r. Dowodzi to, iż przedsiębiorstwu udało się w sposób istotny obniżyć swój próg rentowności. W tych warunkach zwiększenie obrotów przewidywane

począwszy od przyszłego roku w związku z przewidywaną poprawą sytuacji rynkowej w roku 2005, wprowadzaniem nowych ofert spółki Bull i ustabilizowaną sytuacją finansową przełożyłoby się mechanicznie na dodatkowy wzrost rentowności. Biznesplan na okres 2004–2007 świadczyłby również o tym, że powrót do rentowności ekonomicznej przedsiębiorstwa jest trwały.

- (23) Opierając również swój rozwój na serwerach na bazie architektury Intel 64 bit, Bull przyjął rozwiązania technologiczne odpowiadające potrzebom klientów w nadchodzących latach. Poza tym stosowanie tej technologii na serwerach Bull otwiera nowe kierunki rozwoju, zwłaszcza w dziedzinie rachunku naukowego.
- (24) W odniesieniu do usług strategia spółki Bull wpisuje się u zbiegu trzech odrębnych kompetencji i trzech sektorów priorytetowych. Te dziedziny kompetencji to: 1) integracja i rozwój otwartych infrastruktur; 2) bezpieczeństwo systemów informatycznych; i 3) zarządzanie informatyczne oferowanymi systemami. Sektory priorytetowe to te sektory, do których należą najwierniejsi klienci firmy Bull: władze administracyjne, operatorzy telekomunikacji i sektor usług użyteczności publicznej („utilities”).
- (25) Wyżej wymienione kompetencje i wybór sektorów są całkowicie zgodne z podstawowymi tendencjami na rynku, ujawnianymi w analizach ekspertów, do których należy: optymalizacja i redukcja kosztów infrastruktury (które generują potrzeby rozwoju infrastruktur otwartych), urbanizacja i konsolidacja systemów informacyjnych (dziedziny, w których króluje Bull), administracja i zabezpieczenie (w których Bull udziela się na różne sposoby: jako producent wyposażenia do celów kryptografii, wydawca oprogramowania i integrator). Bull zajął również bardzo szybko istotną pozycję na niektórych rynkach wschodzących, obejmujących platformy komórkowe, administrację elektroniczną, upowszechnienie elektronicznej tożsamości i podpisu elektronicznego.
- (26) Ponieważ wartość spółki Bull jest bardzo względna, a koncentracja na rynku właściwym bardzo silna, pomoc udzielona spółce Bull nie pociągnęłaby za sobą nieuzasadnionego zakłócenia konkurencji. Na niektórych rynkach oferta firmy Bull byłaby jedyną wiarygodną alternatywą dla IBM. Poza tym strategia tej firmy, nakierowana na oprogramowanie „open source”, stałaby się czynnikiem dynamizującym konkurencję na rynku serwerów w najbliższych latach.
- (27) Pomoc zostałaby ograniczona do minimum. Rentowność ekonomiczna przedsiębiorstwa zależy w szczególności od odtworzenia kapitałów własnych, czego podstawowymi warunkami są pomoc i oddłużenie. Różni inwestorzy nie zgodziliby się inwestować, gdyby część finansowania, niezbędna do odtworzenia rentowności przedsiębiorstwa, została zapewniona za pomocą pożyczki.

- (28) Po wypłaceniu pomocy Bull nie powinien mieć do dyspozycji nadwyżki środków płynnych. Pomoc ta powinna umożliwić odtworzenie kapitałów własnych na odpowiednim poziomie, dalekim jednak od utworzenia nadwyżki, czego potwierdzeniem miałby być stosunek długów do kapitałów własnych oraz współczynnik pokrycia długów krótkoterminowych przez aktywa obrotowe, w porównaniu do tych samych współczynników głównych konkurentów.
- (29) W odniesieniu do prywatnego wkładu do planu restrukturyzacji, należałoby połączyć trzy elementy: wysiłki podjęte przez samo przedsiębiorstwo w latach 2002–2003, podwyższenie kapitału i wkład posiadaczy obligacji zamiennych.
- (30) Francja przypomina, że w motywach 60 i 70 decyzji 2003/599/WE, pozwalającej na wpłatę pomocy na ratowanie spółki Bull, Komisja wyraźnie poinformowała, że Francja nie powinna przyznawać pomocy na restrukturyzację spółki Bull przed dniem 31 grudnia 2004 r.
- (31) Przedstawiciele pracowników spółki Bull popierają plan restrukturyzacji i podkreślają wagę pomocy dla trwałości spółki oraz istniejących miejsc zatrudnienia. Podkreślili oni wkład władz francuskich oraz przekazali dodatkowe informacje i odniesienia dotyczące w szczególności rentowności ekonomicznej i konkurencyjności przedsiębiorstwa. Ich komentarze zostały przekazane władzom francuskim, które oświadczyły, że zgadzają się z nimi w tej sprawie.

V. OCENA POMOCY

1. Istnienie pomocy

- (32) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE „wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.
- (33) Zgłoszony przez Francję środek stanowi pomoc w znaczeniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Pomoc ta, przyznana przez państwo, będzie finansowana z zasobów państwowych na rzecz konkretnego przedsiębiorstwa – spółki Bull. Pomoc ta nie jest zgodna z zasadą inwestora prywatnego w warunkach gospodarki rynkowej. Nie można w szczególności stwierdzić, że państwo działa

w tym samym trybie i na tych samych warunkach, co posiadacze obligacji zamiennych, gdyż wierzytelność Francji dotyczy pomocy państwa na ratowanie przedsiębiorstwa, której termin spłaty upłynął, a także dlatego, że umorzenie takiej wierzytelności lub przyznanie nowej pomocy o wartości równoważnej wartości pomocy do zwrotu nie należą od działań podejmowanych przez inwestorów, nie mogą więc być oceniane zgodnie z zasadą inwestora prywatnego. Ponadto środek, o którym mowa, różni się w formie i w warunkach od środków finansowych pozyskanych od akcjonariuszy i posiadaczy obligacji zamiennych. W każdym przypadku środkowi temu nie towarzyszą porównywalne zobowiązania finansowe ze strony innych akcjonariuszy. Pomoc wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi i zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji z tego względu, że Bull jest spółką międzynarodową i że jej produkty są przedmiotem międzynarodowej wymiany handlowej. Poza tym Bull ma konkurentów na wspólnym rynku, na przykład IBM, Fujitsu/Siemens, Sun i HP. Władze francuskie nie kwestionują tej oceny.

2. Zgodność pomocy

- (34) Zgłoszony środek powinien zostać oceniony jako pomoc państwa *ad hoc*. Artykuł 87 ust. 2 i 3 Traktatu przewiduje odstępstwa od ogólnej niezgodności, o której mowa w ust. 1 tego artykułu.
- (35) Artykuł 87 ust. 3 lit. c) Traktatu przewiduje zgodność ze wspólnym rynkiem pomocy państwa przeznaczonej na ułatwienie rozwoju niektórych rodzajów działalności gospodarczej, jeżeli nie pogarszają one warunków wymiany handlowej w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem. Na tej podstawie Komisja przyjęła szczególne wytyczne w celu oceny pomocy na ratowanie i restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw⁽⁹⁾. Z uwagi na dane liczbowe dotyczące kapitałów własnych jest oczywiste, że spółka Bull powinna być traktowana jako zagrożone przedsiębiorstwo w rozumieniu pkt 5a) wytycznych oraz że cała grupa również jest zagrożona w znaczeniu pkt 4–8 tych wytycznych⁽¹⁰⁾. Po przeprowadzeniu analizy Komisja uważa, że żadne inne wytyczne wspólnotowe ani żadne inne przepisy nie pozwoliłyby w tym przypadku określić pomocy wspólnotowej jako zgodnej ze wspólnym rynkiem. Francja nie powołała się zresztą na żadne inne odstępstwo od Traktatu i oparła się wyłącznie na wytycznych w celu obrony zgodności tej pomocy. Komisja oceniła więc pomoc w świetle wyżej określonych wytycznych.

⁽⁹⁾ Niedawno została opublikowana nowa wersja wytycznych (Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2). Zgodnie z pkt 103 tej nowej wersji konkretna pomoc powinna być analizowana w świetle kryteriów stosowanych w chwili dokonywania zgłoszenia pomocy, to znaczy w świetle wytycznych z 1999 r.

⁽¹⁰⁾ Od 2001 r., kapitał własny wyrażany jest w liczbach ujemnych i wynosi -726 mln EUR według stanu na koniec 2003 r. Straty w latach 2000, 2001 i 2002 wyniosły odpowiednio 243 mln EUR, 253 mln EUR i 548 mln EUR.

- (36) Do wydania pozwolenia na pomoc na restrukturyzację wytyczne przewidują łączne spełnienie czterech warunków. Są to: opracowanie planu gwarantującego długoterminową rentowność ekonomiczną, niedopuszczenie do zakłócenia konkurencji, ograniczenie pomocy do minimum i całkowite wdrożenie planu restrukturyzacji. Poza tym stosuje się zasadę „pierwszy i ostatni raz” („one time – last time”) oraz zasadę wynikającą z orzecznictwa „Deggendorf” ⁽¹¹⁾.

Odzyskanie rentowności ekonomicznej (pkt 32–34 wytycznych)

- (37) Zgodnie z wytycznymi przyznanie pomocy zależy od wdrożenia planu restrukturyzacji, który musi zostać, w przypadku wszelkich pomocy indywidualnych, zatwierdzony przez Komisję. Plan restrukturyzacji, którego czas trwania powinien być skrócony do niezbędnego minimum, powinien pozwolić, w rozsądnym terminie, na odzyskanie przez przedsiębiorstwo długoterminowej rentowności ekonomicznej na podstawie realistycznych hipotez dotyczących przyszłych warunków prowadzenia działalności. Pomoc na restrukturyzację powinna więc być połączona z wiarygodnym planem restrukturyzacji, w odniesieniu do którego Państwo Członkowskie podejmuje zobowiązanie.
- (38) Przedmiotowa pomoc wiąże się z planem restrukturyzacji z marca 2002 r. i z jego częścią finansową, która została sprecyzowana z chwilą zgłoszenia pomocy. Plan ten dotyczy okresu do końca 2007 r., po zakończeniu którego sytuacja finansowa powinna ulec poprawie, a nowa struktura powinna zostać wprowadzona w życie. Większość środków już została wdrożona, a dokapitalizowanie zostało już zakończone. Jednak okres do końca 2007 r. może zostać uznany za termin rozsądny i niezbędny dla restrukturyzacji oferty przedsiębiorstwa i dla dostosowania jego działalności do rozwoju rynków właściwych.
- (39) Plan zdaje się opierać na realistycznych założeniach dotyczących przyszłych warunków prowadzenia działalności. Bierze pod uwagę powolne przejmowanie rynków i nie wydaje się przesadnie optymistyczny. Plan przedstawia trzy scenariusze dotyczące wyników dokapitalizowania, z których najbardziej optymistyczny jest najbliższy obecnemu wynikowi. Plan podkreśla odtworzenie związków między strategią przedsiębiorstwa, jej mocnymi stronami, potrzebami klientów i rozwojem technologicznym. Przy uwzględnieniu niepewności technologicznej i handlowej plan wydaje się wystarczająco dokładny z uwagi na informacje dodatkowe, wysłane przez władze francuskie.
- (40) Poprawa rentowności ekonomicznej przedsiębiorstwa wynika głównie ze środków wewnętrznych, w szczegól-

ności z zaprzestania działalności dodatkowej („non-core business”), restrukturyzacji oferty i redukcji kosztów ogólnych.

- (41) Trudności przedsiębiorstwa wynikły przede wszystkim ze złych wyborów technologicznych i z koncentracji na rynkach, na których działalność spółki Bull nie została uwieńczona sukcesem. Działalności tej zaprzestano, włącznie ze zlikwidowaniem sieci usług w kilku krajach europejskich. Wiele przyczyn tych szczególnych strat, tak jak te związane z systemem emerytalnym, prawdopodobnie nie wystąpi ponownie. Większa część kierownictwa przedsiębiorstwa została wymieniona. Spółka Bull skoncentrowała się na swoich mocnych stronach.

Restrukturyzacja i wydajność operacyjna

- (42) W latach 2000–2002 marża brutto od obrotów wynosiła 21–25 %. Jednak wszystkie koszty badawczo-rozwojowe, koszty handlowe i koszty administracyjne przekraczały co roku marżę brutto o kwotę około 100 mln EUR. Plan restrukturyzacji przewiduje naprawę tego braku równowagi: koszty badawczo-rozwojowe spadają ze 160 mln EUR w 2000 r. do [...] mln EUR przewidzianych na lata 2005–2007. Koszty handlowe i administracyjne spadają z 706 mln EUR w 2000 r. do [...] mln EUR przewidzianych na lata 2006–2007. Zakładane wartości biorą pod uwagę przewidywania związane z ewentualnymi decyzjami wymiaru sprawiedliwości („contingency”). Pozycja ta wzrasta aż do osiągnięcia [...] % obrotów w 2007 r. Na podstawie tych przewidywań przyszły EBIT szacowany jest na [...] % po „contingency”. Obecne koszty za rok 2003 i pierwsze półrocze roku 2004 potwierdzają te przewidywania. Z tego punktu widzenia Komisja uważa, że plan restrukturyzacji umożliwia osiągnięcie wystarczającej wydajności operacyjnej.

Przewidywania dla rynków właściwych

- (43) Przewiduje się, że w przyszłości przejmowanie popytu będzie przebiegać w bardziej umiarkowanym tempie niż w ciągu ostatnich dziesięciu lat, z powodu występujących łącznie kilku czynników, takich jak: zmniejszenie stawek komunikacyjnych, rozwój sieci szerokopasmowych, rozwój procedur telekomunikacyjnych w sektorze publicznym, wzrost możliwości wspólnego korzystania z aplikacji przez Internet, rozwój mobilności i rosnące uwzględnianie ograniczeń związanych z bezpieczeństwem, a wreszcie upowszechnienie technologii cyfrowych, które wszędzie zastępują istniejące wcześniej narzędzia analogowe. Według ostatnich przewidywań IDC (International Data Corporation) na lata 2003–2007 europejski rynek serwerów powinien odnotować wzrost ilościowy o 44 %, a rynek serwerów średniej i wysokiej klasy o 39 %. Rynek serwerów z elementami Intel 64 bit, stanowiący jeden z głównych kierunków rozwoju spółki Bull, powinien odnotować istotny wzrost. W rzeczywistości rynek ten szacowany jest na blisko 2,4 mld USD w 2007 r., co stanowiłoby 16 % rynku serwerów (wobec mniej niż 1 % w 2003 r.).

⁽¹¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 maja 1997 r. w sprawie Textilwerke Deggendorf GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Federalnej Republice Niemiec, C-355/95, Zb.Orz. str. I-2549.

(44) W ten sposób IDC, według analizy z grudnia 2002 r., przewiduje w Europie Zachodniej wzrost wydatków przedsiębiorstw w sektorze usług o 30 % i o blisko 20 % w sektorze serwerów do roku 2006. Nowsze prognozy Gartnera (listopad 2003 r.), dotyczące usług w Europie Zachodniej, przewidują wzrost o 3 % w roku 2004 i ukazują średnią roczną stopę wzrostu 6,2 % w latach 2002–2007. W sektorze serwerów wzrost zróżnicowany będzie w zależności od stosowanych technologii; w szczególności elementy Intel Itanium, stanowiące podstawę nowej oferty serwerów firmy Bull, stosowane od roku 2003, powinny osiągnąć w 2008 r. obroty w wysokości 8 mld EUR. Rynek usług jest bardzo rozproszony, bardzo konkurencyjny i w ciągłej restrukturyzacji, ale według prognoz średnio- i długoterminowych jego wzrost będzie szybszy niż wzrost rynku produktów. W związku z tym warunki rynków właściwych nie będą miały wpływu na ewentualne zakwestionowanie odzyskania rentowności ekonomicznej i umożliwiają wzrost ze strony usług w całkowitej sprzedaży i marży brutto, zgodnie z przewidywaniami planu restrukturyzacji.

(45) Liczne badania potwierdzają przewidywany wzrost w sektorach niszowych, które Bull wyznaczył sobie jako docelowe, oraz możliwości tkwiące w wybranych technologiach⁽¹²⁾.

Rentowność ekonomiczna średnio- i długoterminowa

(46) Duże serwery „GCOS”, instalowane u obecnych klientów, to ważne źródło dochodów. Jednak po [...] wymiana GCOS będzie w większości przypadków zakończona, a spółka Bull będzie musiała stawić czoła swoim konkurentom i realizować swoje ambicje, nawet najskromniejsze, w innych warunkach. W tym kontekście Komisja odnotowała, w szczególności, poniższe motywy 47–54.

(47) Uznaje się, że Bull, dysponujący wyborem rozwiązań realizowanych w oparciu o 64-bitową architekturę Intel, wykorzystywanych do oprogramowania „open source” oraz w celu osiągnięcia większych korzyści ze standaryzacji elementów („commoditisation”), we właściwy sposób radzi sobie z rozwojem technologicznym, w stopniu odpowiadającym rozwojowi rynku i potrzebom swoich klientów. Ten rozwój zwiększy intensywność działań konkurencji na rynkach usług, lecz dzięki swoim rozmiarom spółka Bull może zainwestować niebagatelne kwoty w badania i rozwój oraz zaoferować szerszą i spójniejszą gamę produktów niż spółki dopiero wchodzące na rynek i małe, bardziej wyspecjalizowane przedsiębiorstwa. Wielkość spółki z pewnością przysporzyaby jej większej wiarygodności u klientów, dla których wybór dostawcy serwerów jest sprawą strategiczną. Giganci, na przykład IBM, HP i Dell, są bardziej wyspecjalizowani w produktach seryjnych,

których zakres stosowania jest bardziej rozpowszechniony; ich klienci mniej potrzebują produktów „na miarę”.

(48) Plan określa docelowe sektory, w których klienci są wiernej: sektor publiczny, obrona i bezpieczeństwo oraz operatorzy telekomunikacji. Bull nie ma ambicji wykraczających poza aspiracje „gracza niszowego”.

(49) Wprowadzenie na rynek nowej gamy serwerów NovaScale, mające na celu zastąpienie systemów GCOS, zostało pozytywnie ocenione przez niezależnych ekspertów⁽¹³⁾. Bull zrealizował w tej linii produktów sprzedaż o dużej wartości, a jego produkty powinny odróżniać się od produktów konkurencyjnych w kwestii kosztów, niezawodności działania, łatwości obsługi i dostosowania wymiarów.

(50) Restrukturyzacja spółki Bull pozwala jej odzyskać spójność między posiadanymi umiejętnościami, ofertą, organizacją i celami krótkoterminowymi. Ważną przyczyną trudności przedsiębiorstwa był właśnie brak tej spójności. Odmłodzenie personelu, jakiego dokonano w dużym stopniu w 2002 r., a także istotna liczba partnerstw strategicznych powinny zapewnić przyszłe atuty technologiczne.

(51) Rola przewidywana dla nowej linii serwerów na bazie procesorów Intel, zwłaszcza procesora 64-bitowego, jest bardzo istotna: w 2007 r. obroty powinny osiągnąć [...] % sprzedaży całkowitej, przy marży brutto [...] %. Ponieważ nie chodzi tu już o technologię „własnościową”, logiczne jest, by marża ta nie osiągała poziomu marż starszych serwerów, GCOS. Serwery 64-bitowe mogą być nośnikami bardziej złożonych i bogatszych systemów, lecz są oczywiście droższe od „standardowych” 32-bitowych. Bull spróbuje zdobyć zaufanie swoich klientów jakością techniczną swoich serwerów 64-bitowych, dodając do tych produktów ofertę usług, które wykorzystują uznaną wiedzę specjalistyczną. Bull zapewni współpracę między swoimi własnymi zespołami a zespołami klientów. Komisja uważa, że strategia ta jest spójna ze skoncentrowaniem się spółki Bull na działalności w niektórych sektorach.

⁽¹²⁾ Na przykład Forrester, „Market overview – Exploiting open source in Europe”, 22.6.2004 r.

⁽¹³⁾ Patrz: The Clipper Group Navigator, „Bull transitions GCOS 8 to Open Systems – Novascale 9000 to the Rescue”, z 15.10.2003 r., i IDC, „Vendor needs and Strategies, Bull fills out Novascale line – targets commercial and High-Performance Computing (HPC) Customers in 2004”, z kwietnia 2004 r. IDC na przykład konkluduje, że „Wprowadzenie serwerów NovaScale przez spółkę Bull w 2003 r. pozwoliło jej na lepsze przygotowanie się do wejścia na rynek wysoko rozwiniętej technologii obliczeniowej – rynek, w kierunku którego spółka ostatnio skierowała swoją działalność. W ciągu ostatniego roku Bull zdobył istotną liczbę ważnych klientów w tym sektorze. (...) Dodanie systemu operacyjnego do serwera Microsoft Windows 2003 i do serwera SQL, a także nowego oprogramowania ISV – w szczególności firm Oracle, SAP i BEA – pozwoli mu zareagować na oczekiwany wzrost popytu na aplikacje handlowe wysokiej jakości na poprawiającym swoją sytuację rynku europejskim.”.

- (52) W segmencie usług należy podkreślić kilka wniosków z wyżej wymienionego raportu Forrestera ⁽¹⁴⁾. W odniesieniu do usług „open source” wiedza specjalistyczna spółki Bull uważana jest za przewyższającą wiedzę specjalistyczną innych światowych producentów sprzętu o bardziej ogólnym przeznaczeniu, np. IBM. Wśród producentów światowych i tych średniej wielkości Bull jest jedynym, który posiada pełne zaplecze technologiczne. Raport wspomina tylko jednego małego specjalistę „open source” o takim samym zapleczu.
- (53) Projekt dokapitalizowania nie narzuca żadnego nowego partnera przemysłowego poza podmiotami już obecnymi, którymi są France Télécom i NEC. Jednak udział towarzystwa ubezpieczeniowego Debeka jest czynnikiem sprzyjającym strategii nakierowanej na ograniczoną liczbę sektorów. Poza tym Bull ma do swojej dyspozycji kilka grup partnerskich i jest zaangażowany w wiele projektów rozwoju kluczowych technologii na rzecz przyszłej działalności. Wreszcie, przykładowo, trzeba umieścić wzmiankę na temat podpisania pierwszej umowy „Original Equipment Manufacturer” z Kraftway, rosyjskim wiodącym producentem w sektorze serwerów na bazie Intel. Inna umowa dotyczy dystrybucji serwerów w Chinach.
- (54) W związku z powyższym Komisja uważa, że plan restrukturyzacji umożliwi spółce Bull uzyskanie odpowiedniej pozycji. Niezależnie od zagrożeń technologicznych i handlowych występujących na rynkach właściwych, Komisja uważa, że powrót do rentowności ekonomicznej jest zapewniony w sposób wystarczający.
- Zapobieganie nieuzasadnionym zakłóceniom konkurencji (pkt 35–39 wytycznych)*
- (55) Pomoc na restrukturyzację, by uzyskać pozwolenie Komisji, musi spełniać drugi warunek, który polega na tym, by zostały przedsięwzięte środki w celu zniwelowania, w miarę możliwości, ewentualnych negatywnych skutków, jakie pomoc mogłaby wywrzeć na konkurencji.
- (56) Jak podkreśliła Francja, udziały w rynku spółki Bull w dziedzinie usług i w dziedzinie serwerów są niewielkie. W dziedzinie serwerów właściwy rynek geograficzny powinien zostać uznany za światowy lub co najmniej za europejski. W 2002 r. w całym rynku serwerów Piętnastki spółka Bull posiadała udział rzędu 3 %. W segmencie serwerów średniej i wysokiej klasy Bull zachował pozycję szacowaną na około 5 %, daleko za głównymi konkurentami: IBM (40 %), HP – Compaq (24 %), Sun (17 %) i Fujitsu (9 %). W segmencie serwerów wysokiej klasy udział w rynku będzie nieco wyższy. Bull zamierza bowiem uzyskać pozycję europejskiego lidera rozwiązań na bazie architektury Intel 64 bit i oprogramowania „open source” na rynkach docelowych.
- Rynek serwerów na bazie architektury Intel 64 bit szacowany jest na blisko 2,4 mld USD w 2007 r., co stanowiłoby 16 % rynku serwerów (wobec mniej niż 1 % w 2003 r.).
- (57) W dziedzinie usług istnieją wskazania, zgodnie z którymi właściwy rynek geograficzny powinien być uznawany za europejski, mimo że istnienie rynków regionalnych lub krajowych nie może być wykluczone. Na rynku usług Piętnastki w 2002 r. Bull posiadał udział w rynku w wysokości około 0,4 %, a od 2002 r., Bull jeszcze bardziej nastawił się na usługi związane z infrastrukturą i inne dziedziny, w których się wyspecjalizował, odnotowując poważne zmniejszenie obrotów w sektorze usług. W badaniu z września 2003 r., opublikowanym przez Instytut Gartnera, spółki Bull nie ma wśród dziesięciu pierwszych konkurentów na światowym rynku usług informatycznych i w 2002 r. zajmuje ona dopiero dwudzieste drugie miejsce na rynku europejskim. Rynek ten jest poza tym bardzo konkurencyjny, co pozwoliło, przykładowo, na wydanie przez Komisję pozwolenia na operacje połączeń dotyczące wielu konkurentów spółki Bull (HP – Compaq ⁽¹⁵⁾, Cap Gemini – Transiciel ⁽¹⁶⁾, ATOS Origin–SEMA ⁽¹⁷⁾) przy zaznaczeniu, że te połączenia nie naruszają warunków konkurencji na rynkach usług informatycznych.
- (58) Oczywiście przedsiębiorstwo jest obecne w większym stopniu w niektórych rejonach geograficznych, szczególnie we Francji. Konkurencja pozostaje jednak istotna, również na poziomie tych rejonów geograficznych.
- (59) Dla niektórych segmentów rynku serwerów w Europie utrwalenie pozycji spółki Bull przyczyni się raczej do uczynienia konkurencji na tym rynku bardziej dynamiczną, szczególnie w segmentach, w których pozycja IBM jest wiodąca. W segmencie systemów o dużej ilości transakcji, na przykład, oferta spółki Bull wydaje się stanowić jedyną alternatywę w stosunku do IBM dla wszystkich klientów, którzy nie mogą łatwo przestawić się na rozwiązania Sun, HP czy Wintel (banki, ubezpieczenia, organizacje społeczne, zakłady zabezpieczenia społecznego itd.). [...] wykazuje, że ten typ klientów pragnie zachować trwałość oferty spółki Bull. Chodzi tu jednak o bardzo specjalistyczne rynki niszowe, a utrwalenie pozycji spółki Bull ma bardzo niewielki wpływ na konkurencję w całym segmencie serwerów wysokiej klasy.

⁽¹⁴⁾ Patrz: przypis 12.

⁽¹⁵⁾ Decyzja Komisji z dnia 31 stycznia 2002 r. uznająca zgodność ze wspólnym rynkiem połączenia (sprawa nr IV/M.2609 – HP/Compaq) na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 (Dz.U. C 39 z 13.2.2002, str. 23).

⁽¹⁶⁾ Decyzja Komisji z dnia 24 listopada 2003 r. uznająca zgodność ze wspólnym rynkiem połączenia (sprawa nr IV/M.3307 – Cap Gemini/Transiciel) na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 (Dz.U. C 295 z 5.12.2003, str. 16).

⁽¹⁷⁾ Decyzja Komisji z dnia 10 listopada 2003 r. uznająca zgodność ze wspólnym rynkiem połączenia (Sprawa nr IV/M.3295 – Atos Origin/Sema Group) na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 (Dz.U. C 295 z 5.12.2003, str. 16).

- (60) Komisja bierze również pod uwagę fakt, że strategia spółki Bull nakierowana jest na oprogramowanie „open source”. Poza tym większość konkurentów jest równocześnie partnerami w wielu projektach rozwoju. Żaden z konkurentów nie wypowiadał się podczas wszczęcia postępowania.
- (61) Nie przewidziano żadnej operacji wzrostu zewnętrznego poza nabyciem „szarych komórek”, co odpowiada często występującym w tym sektorze praktykom. Bull uważa, że każdy istotny zakup przeciwdziała strategii planu restrukturyzacji i może sprawić problemy integracyjne.
- (62) Spółka Bull odstąpiła dużo aktywów. W segmencie produktów spółka Bull odstąpiła całość działalności dotyczącej automatów bankowych, terminali płatniczych, kart chipowych i sporą część swojego oprogramowania middleware. Na rynku usług spółka Bull odstąpiła większą część swojej sieci handlowej poza Francją i Włochami przez sprzedaż swojego oddziału Integris spółce Steria. Plan restrukturyzacji przewiduje ponowne nakierowanie wysiłków na działalność podstawową. To ogranicza również negatywny wpływ pomocy na konkurencję między Państwami Członkowskimi. Z uwagi na powyższe ważne jest, by ta strategia, przewidziana w planie restrukturyzacji, była rzeczywiście kontynuowana.
- (63) Z uwagi na to, co zostało powiedziane, Komisja uważa, że nieuzasadnione zakłócenia konkurencji w omawianym przypadku nie zachodzą. Pozycja spółki Bull na rynkach właściwych, w połączeniu z przestrzeganiem planu restrukturyzacji i ponownym nakierowaniem wysiłków na działalność podstawową, nie wymaga przedsięwzięcia dodatkowych środków.
- Pomoc ograniczona do minimum (pkt 40 i 41 wytycznych)*
- (64) Do uzyskania pozwolenia musi również być spełniony trzeci warunek, polegający na tym, by kwota i intensywność pomocy zostały ograniczone do ścisłego minimum, niezbędnego dla umożliwienia restrukturyzacji w zależności od możliwości finansowych przedsiębiorstwa, jego akcjonariuszy lub grupy, do której ono należy. Beneficjenci pomocy powinni w istotny sposób uczestniczyć w planie restrukturyzacji, czerpiąc ze środków własnych. W każdym razie należy wykazać przed Komisją, że pomoc zostanie wykorzystana jedynie w celu odtworzenia żywotności ekonomicznej przedsiębiorstwa oraz że nie pozwoli adresatowi pomocy zwiększyć swoich mocy produkcyjnych podczas wdrażania planu restrukturyzacji.
- (65) Wkład beneficjenta i jego akcjonariuszy jest znaczący. Od dnia 31 grudnia 2001 r. spółka Bull wniosła wkład do restrukturyzacji w wysokości 160 mln EUR, pochodzący z odstąpienia aktywów „non-core business” w roku 2002 i w pierwszym półroczu roku 2003. Ponadto spółka zarezerwowała na działania restrukturyzacyjne 94 mln EUR pochodzące ze środków płynnych, którymi dysponowała na dzień 31 grudnia 2001 r.⁽¹⁸⁾ Nowi i starzy akcjonariusze przyczynili się do dokapitalizowania w wysokości 44,2 mln EUR, co stanowi istotny wkład. Fakt, że obejmowanie kapitału inwestycyjnego dokonywane jest częściowo przez przedsiębiorstwa partnerskie spółki Bull (France Télécom, NEC), klientów (Debeka) i kadry kierownicze grupy Bull, niczego nie ujmuje temu stwierdzeniu. Komisja może również wziąć pod uwagę kapitał wniesiony podczas realizacji warrantów na akcje w wysokości 17 mln EUR, ponieważ dawni posiadacze obligacji zamiennych nie byli zobowiązani do wyboru tej opcji.
- (66) Współczynniki wypłacalności i płynności, po wypłacie pomocy i przy uznaniu pomocy za dług, znajdują się na poziomach porównywalnych do konkurentów. Poprawa sytuacji finansowej pozwoli przede wszystkim na uzyskanie gwarancji bankowych na bieżącą działalność. Przewiduje się bowiem, że Bull nadal będzie korzystać z zewnętrznego finansowania krótkoterminowego, opierającego się na zamianie wierzytelności na papiery wartościowe, na kwotę rzędu od [...] * do [...] * mln EUR. Uwzględniając zagrożenia właściwe dla rynków i zważywszy na fakt, że strategia spółki Bull jest strategią gracza niszowego, wydaje się mało prawdopodobne, by instytucje finansowe były gotowe na przyznawanie nowych linii kredytowych na działalność agresywną, która nie byłaby związana z procesem restrukturyzacji.
- (67) Zdaniem władz francuskich przy bardziej ograniczonej pomocy inni partnerzy nie zgodziliby się inwestować, a właściciele obligacji zamiennych nie zgodziliby się na zamianę swoich wierzytelności na nowe papiery wartościowe. Jeżeli chodzi o główną alternatywę, zaproponowaną przez amerykański fundusz inwestycyjny, która nie została przyjęta, władze francuskie wyjaśniły w wystarczający sposób, że opcja ta doprowadziłaby do co najmniej tak samo wysokiej pomocy. Fundusz ten przewidywał wpłatę kapitałów w wysokości przekraczającej 33 mln EUR, przewidzianą przez grupę inwestorów, lecz gwarancja w wysokości 11 mln EUR wniesionych przez posiadaczy obligacji zamiennych pokrywa różnicę.
- (68) Konkludując, Komisja uważa, że pomoc nie doprowadzi przedsiębiorstwa do dysponowania nadwyżkami kapitałów płynnych, które mogłoby ono przeznaczyć na działalność agresywną, która wywoływałaby zakłócenia na rynku i która nie byłaby związana z procesem restrukturyzacji.
- ⁽¹⁸⁾ Kwota ta nie zawiera zaliczki państwa przyznanej w końcu grudnia 2001 r. ani środków, jakie Bull mógł wygenerować dzięki tej pożyczce.

Zasada „pierwszy i ostatni raz” („one time, last time”)

- (69) W celu uniknięcia jakiegokolwiek wsparcia naruszającego zasady, pkt 48 wytycznych precyzuje, że pomoc na restrukturyzację może zostać udzielona tylko raz. Jeżeli przedsiębiorstwo korzystało już w przeszłości z pomocy na restrukturyzację i jeżeli okres restrukturyzacji zakończył się mniej niż dziesięć lat temu, Komisja nie przyzna na normalnych warunkach nowej pomocy na restrukturyzację, z wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych, nieprzewidywalnych i niezależnych od przedsiębiorstwa. Pomoc zgłoszona w omawianym przypadku zostanie wypłacona najwcześniej dnia 31 grudnia 2004 r. W 1993 i 1994 r. państwo francuskie przyznało pomoc na restrukturyzację spółce Bull, co uzyskało aprobatę Komisji pod koniec roku 1994. Plan restrukturyzacji dotyczył jednak okresu trwającego do końca roku 1995. Decyzja 2003/599/WE, którą Komisja zatwierdziła pomoc na ratowanie spółki⁽¹⁹⁾ i która w motywie 60 wskazuje datę 31 grudnia 2004 r. jako datę, począwszy od której nowa pomoc na restrukturyzację może zostać przyznana, jest w tym punkcie błędna. W tym konkretnym przypadku dziesięcioletni termin nie został więc osiągnięty.
- (70) Jednak zasady „pierwszy i ostatni raz” nie można stosować bez ograniczeń. Zgodnie z orzeczeniem Trybunału⁽²⁰⁾, oczywiście w ramach Traktatu EWWiS, lecz dotyczy to tym bardziej Traktatu WE, przepisy dotyczące pomocy mają na celu nadanie Komisji uprawnień, by mogła stawić czoła sytuacjom nieprzewidywalnym, uwzględniając zmienny charakter warunków rynkowych. W tych warunkach nieuzasadnione zastosowanie zasady „pierwszy i ostatni raz” ograniczyłoby nadmiernie kategorię pomocy, którą można uznać za niezbędną, i nie pozwoliłoby Komisji zbadać, w każdym szczególnym przypadku, czy dany projekt pomocy na restrukturyzację jest niezbędny do realizacji celów Traktatu. Tak samo Komisja nie może w zasadzie opierać się jedynie na istnieniu decyzji wcześniejszej, by odmówić następnej pomocy temu samemu beneficjentowi⁽²¹⁾.
- (71) Z tego względu wytyczne dają możliwość odstępstwa od zasady „pierwszy i ostatni raz” w ramach nadzwyczajnych okoliczności, nieprzewidywalnych i niezależnych po stronie przedsiębiorstwa. Z tej przyczyny należy podkreślić, że mimo iż kryzys w sektorze technologii informacji i komunikacji w 2001 r. nie był ani nadzwyczajny, ani nieprzewidywalny, jego zasięg, zwłaszcza dla segmentu technologii związanych z Internetem i z telekomunikacją, był nadzwyczajny, nieprzewidywalny i nie powstał z winy spółki Bull. Innym zjawiskiem, jakie należy uwzględnić w tym przypadku, jest ogromna szybkość rozwoju technologicznego w tym sektorze.

⁽¹⁹⁾ Patrz: przypis 7.

⁽²⁰⁾ Wyrok z dnia 23 listopada 2000 r. w sprawie C-441/97 P *Wirtschaftsvereinigung Stahl, Thyssen Stahl AG, Preussag Stahl AG oraz Hoogovens Staal BV, wcześniej Googovens Groep BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Zb. Orz. 2000, str. I-10293, pkt 55.

⁽²¹⁾ Wnioski Adwokata Generalnego Jacobsa w sprawie C-110/02, Komisja c/ Rada, pkt 43 (dotychczas nieopublikowane w Zbiorze Orzeczeń).

- (72) Ponadto należy podkreślić w tym kontekście, że Bull i państwo francuskie skrupulatnie przestrzegali warunków wcześniejszego planu restrukturyzacji, zwłaszcza w kwestii prywatyzacji, partnerstwa z NEC France Télécom oraz odstąpienia wielu aktywów, zgodnie z wnioskiem niezależnego eksperta, którym posłużyła się Komisja, oraz że tamten plan nie mógł zapobiec obecnym trudnościom. Wtedy bowiem trudności finansowe były przede wszystkim związane z oddziałami i filiami, które odstąpiono w ramach planu restrukturyzacji, zwłaszcza Zenith Data Systems w sektorze mikrokomputerów i oddział OSS. Pierwsza restrukturyzacja spółki Bull została więc przeprowadzona, a w jej ramach przedsiębiorstwo próbowało dostosować się do swego otoczenia. Zmniejszenie liczby pracowników przedsiębiorstwa odzwierciedla te radykalne przemiany: z 44 500 w 1990 r. liczba pracowników zmniejszyła się do 24 000 w 1995 r. i do 11 500 w 1999 r. Obecne trudności, opisane w motywach 9–12, różnią się charakterem od trudności, które doprowadziły do restrukturyzacji w latach 1993–1995.

- (73) Wynika z powyższego, że w danym przypadku przestrzega się filozofii, która zarządza zasadą „pierwszy i ostatni raz”, mającej na celu niedopuszczenie do nadmiernego wsparcia. Państwo nie utrzymywało przy życiu spółki Bull w sposób sztuczny, nawet jeśli jej trudności miały charakter powtarzający się; wręcz przeciwnie, pomoc, która jest przedmiotem niniejszej decyzji, miała na celu stawienie czoła trudnościom o całkiem odmiennym charakterze.

- (74) Dodatkowo dodamy zresztą, że dziesięcioletni okres prawie upłynął.

- (75) W związku z tym, wzięwszy pod uwagę okoliczności tego konkretnego przypadku, Komisja uważa, że kryterium „pierwszy i ostatni raz” nie stanowi podstaw do sprzeciwienia się wydaniu pozwolenia na udzielenie pomocy, o której mowa.

Zasada „Degendorf”

- (76) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału w sprawie „Degendorf”⁽²²⁾, gdy Komisja bada zgodność pomocy, powinna uwzględnić wszystkie istotne czynniki, zwłaszcza ewentualny efekt łączny tej pomocy i innych pomocy, które nie zostały zwrócone. W tym przypadku spółka Bull dysponuje pomocą na ratowanie przedsiębiorstwa, na którą zgoda została uzależniona od jej zwrotu przez spółkę Bull najdalej do dnia 17 czerwca 2003 r. Według władz francuskich zgłoszona pomoc zostanie jednak wypłacona dopiero po zwrocie pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa. W takich warunkach zasada „Degendorf” jest przestrzegana, Komisja musi jednak nabrać pewności, że tak stanie się również w tym przypadku.

⁽²²⁾ Patrz: przypis 11.

Przestrzeganie zgłoszonego planu restrukturyzacji

- (77) Zgodnie z pkt 43 wytycznych zgłoszony Komisji plan restrukturyzacji, doprecyzowany i skompletowany, musi być w całości przestrzegany.

Kontrola i sprawozdania

- (78) Zgodnie z pkt 45 i 46 wytycznych Komisji muszą być przedkładane roczne sprawozdania.

VI. WNIOSEK

- (79) Komisja uważa, że przyznana spółce Bull pomoc na restrukturyzację, zgłoszona przez Francję, może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, pod warunkiem że wszystkie zobowiązania podjęte przez Francję i wszystkie narzucone warunki zostaną spełnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, której Francja zamierza udzielić na rzecz spółki Bull, polegająca na wypłacie 517 mln EUR, wraz z klauzulą zwrotu w razie poprawy sytuacji finansowej, jest zgodna ze wspólnym rynkiem z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w art. 2.

Artykuł 2

1. Plan restrukturyzacji spółki Bull, przekazany Komisji przez Francję, zostanie wykonany w całości.
2. Pomoc, o której mowa w art. 1, nie zostanie wypłacona przed zwrotem pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa, zatwierdzonej w decyzji 2003/599/WE. Zostanie ona wypłacona nie wcześniej niż dnia 31 grudnia 2004 r.
3. Francja przedkłada Komisji coroczne sprawozdanie w sprawie wdrażania planu restrukturyzacji w okresie do końca 2007 r.

Artykuł 3

W terminie dwóch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej decyzji Francja informuje Komisję o podjętych w celu zastosowania się do niej środkach.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 21 grudnia 2005 r.****upoważniająca Państwa Członkowskie do przyjęcia decyzji na mocy dyrektywy Rady 1999/105/WE w sprawie spełnienia warunków w odniesieniu do leśnego materiału rozmnożeniowego w krajach trzecich***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5485)**(2005/942/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 19 ust. 1 dyrektywy 1999/105/WE Rada, na podstawie wniosku Komisji, określi czy leśny materiał rozmnożeniowy produkowany w państwie trzecim spełnia te same warunki w odniesieniu do zatwierdzenia jego materiału elitarnego i działań podejmowanych dla jego wyprodukowania w celu obrotu na rynku, jak leśny materiał rozmnożeniowy produkowany we Wspólnocie i spełniający przepisy niniejszej dyrektywy.
- (2) Jednakże obecnie dostępne informacje dotyczące stosowania w krajach trzecich nie są wystarczające dla umożliwienia Wspólnocie podjęcia każdej takiej decyzji względem kraju trzeciego.
- (3) Dlatego w celu ochrony przed zakłóceniami mechanizmów handlowych Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do podjęcia takich decyzji względem szczególnego materiału przywożonego z poszczególnych państw. Analizy przeprowadzone przez Komisję pokazują, że materiał ten spełnia takie same warunki jak leśny materiał rozmnożeniowy wyprodukowany we Wspólnocie, zgodnie z dyrektywą 1999/105/WE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

Państwa Członkowskie upoważnione są do podjęcia decyzji, czy leśny materiał rozmnożeniowy wyprodukowany w krajach trzecich wymienionych w Załączniku pod względem gatunku, kategorii i typu materiału podstawowego w nim określonego spełnia, w odniesieniu do zatwierdzenia tego materiału podstawowego oraz środków podjętych do jego produkcji celem wprowadzenia do obrotu, takie same warunki jak leśny materiał rozmnożeniowy wyprodukowany we Wspólnocie i zgodny z przepisami dyrektywy 1999/105/WE.

Do leśnego materiału rozmnożeniowego przywożonego z tych krajów trzecich dołączone jest świadectwo szczepu lub urzędowe świadectwo wydane przez kraj pochodzenia, a także rejestry zawierające szczegółowe informacje o wszystkich przesłanych przesyłkach, które przekazuje dostawca w kraju trzecim.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie bezzwłocznie notyfikują Komisji i innym Państwom Członkowskim wszystkie decyzje podjęte na mocy niniejszej decyzji oraz każdorazowe wycofanie takich decyzji.

Artykuł 3

Upoważnienie przewidziane w art. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r. i wygasa dnia 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2000, str. 17.

ZAŁĄCZNIK

Kraj pochodzenia	Gatunek	Kategoria	Rodzaj materiału podstawowego
Białoruś	<i>Picea abies</i> Karst.	SI	SS, St
Kanada (Kolumbia Brytyjska)	<i>Abies grandis</i> Lindl.	SI, Q, T	SS, St, SO, PF
	<i>Picea sitchensis</i> Carr.	SI, Q	SS, St, SO
	<i>Pinus contorta</i> Loud.	SI	SS, St
	<i>Pseudotsuga menziesii</i> Franco	SI, Q, T	SS, St, SO, PF
Chorwacja (I-1. Podravina, Podunavlje, I-2. Posavina)	<i>Quercus robur</i> L.	SI	SS, St
Norwegia	<i>Picea abies</i> Karst	SI	SS, St
	<i>Pinus sylvestris</i> L.	SI	SS, St
	<i>Quercus petraea</i> Liebl.	SI	SS, St
	<i>Quercus robur</i> L.	SI	SS, St
Rumunia	<i>Abies alba</i> Mill.	SI	SS, St
	<i>Acer platanoides</i> L.	SI	SS, St
	<i>Fagus sylvatica</i> L.	SI	SS, St
	<i>Larix decidua</i> Mill.	SI	SS, St
	<i>Picea abies</i> Karst.	SI	SS, St
	<i>Pinus nigra</i> Arnold	SI	SS, St
	<i>Prunus avium</i> L.	SI	SS, St
	<i>Quercus cerris</i> L.	SI	SS, St
	<i>Quercus petraea</i> Liebl.	SI	SS, St
	<i>Quercus robur</i> L.	SI	SS, St
	<i>Quercus rubra</i> L.	SI	SS, St
	<i>Robinia pseudoacacia</i> L.	SI	SS, St
Szwajcaria	<i>Fagus sylvatica</i> L.	SI	SS, St
Turcja	<i>Cedrus libani</i> A. Richard	SI, SE	SS, St
	<i>Pinus brutia</i> Ten.	SI, SE	SS, St
Stany Zjednoczone Ameryki (Waszyngton, Oregon, Kalifornia)	<i>Abies grandis</i> Lindl.	SI, Q, T	SS, St, SO, PF
	<i>Picea sitchensis</i> Carr	SI	SS, St
	<i>Pinus contorta</i> Loud	SI	SS, St
	<i>Pseudotsuga menziesii</i> Franco	SI, Q, T	SS, St, SO, PF

Legenda:

Kategoria	Rodzaj materiału podstawowego
SI Zidentyfikowane źródło	SS Źródło nasion
SE Wyselekcjonowany	St Drzewostan
Q Kwalifikowany	SO Plantacja nasienna
T Przetestowany	PF Drzewa mateczne

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2005 r.

zmieniająca decyzję 93/195/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych po wywozie czasowym

*(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5496)**(2005/943/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ppkt ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Komisji 93/195/EWG ⁽²⁾ powrotny wwóz zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych po ich czasowym wywozie, ograniczony jest do koni, które znajdowały się w państwie trzecim przez okres krótszy niż 30 dni.
- (2) Jednakże zgodnie z tą decyzją konie, które brały udział w przeprowadzanym w Zjednoczonych Emiratach Arabskich Pucharze Świata w Długodystansowych Rajdach Konnych i spełniają wymogi określone we wspomnianej decyzji, są upoważnione do powrotnego wwozu na terytorium Wspólnoty po wywozie czasowym na okres krótszy niż 60 dni.
- (3) W celu ułatwienia koniom pochodzącym ze Wspólnoty uczestnictwa w tych zawodach wspomniany szczegółowy przepis powinien stosować się do wszystkich zawodów Pucharu Świata w Długodystansowych Rajdach Konnych przeprowadzanych zgodnie z przepisami, w tym zgodnie z nadzorem weterynaryjnym, Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (FEI), niezależnie od tego, w którym z państw zatwierdzonych zgodnie z dyrektywą 90/426/EWG odbywają się zawody.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 93/195/EWG.

- (5) Środki przewidziane niniejszą decyzją są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 93/195/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 tiret siódme otrzymuje następujące brzmienie:

„— brały udział w Pucharze Świata w Długodystansowych Rajdach Konnych, niezależnie od tego, w którym z państw zatwierdzonych zgodnie z dyrektywą 90/426/EWG odbywają się zawody, oraz spełniają wymogi określone w świadectwie zdrowia zgodnie ze wzorem ustanowionym w załączniku VII do niniejszej decyzji”;

- 2) załącznik VII zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 27 grudnia 2005 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/68/WE (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 320; sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 128).

⁽²⁾ Dz.U. L 86 z 6.4.1993, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2005/771/WE (Dz.U. L 291 z 5.11.2005, str. 38).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VII

ŚWIADECTWO ZDROWIA

przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni, które brały udział w Pucharze Świata w Długodystansowych Rajdach Konnych po czasowym wywozie trwającym mniej niż 60 dni

Świadectwo nr:

Kraj trzeci wywozu:

Odpowiedzialne ministerstwo:

I. Identyfikacja konia

a) Numer dokumentu identyfikacyjnego:

b) Wystawiony przez:
(nazwa właściwego organu)

II. Pochodzenie konia

Koń jest wysyłany z:
(miejsce wysyłki)

do:
(miejsce przeznaczenia)

drogą lotniczą:
(podać numer lotu)

Nazwa i adres wysyłającego:

Nazwa i adres odbiorcy:

III. Poświadczenie zdrowotności:

Ja, niżej podpisany, poświadczam, że powyżej opisany koń spełnia wymagania ustalone w pkt III lit. a), b), c), e), f), g) i h) załącznika II do decyzji 93/195/EWG oraz że był trzymany w gospodarstwie zatwierdzonym oficjalnie, pod urzędowym nadzorem weterynaryjnym od momentu wprowadzenia na terytorium (nazwa kraju wywozu) w dniu (mniej niż 60 dni) i podczas tego okresu był umieszczony w wydzielonej stajni, bez kontaktu ze zwierzętami z rodziny koniowatych o gorszym stanie zdrowia, z wyłączeniem czasu trwania zawodów.

IV. Koń zostanie przesłany środkiem transportu uprzednio wyczyszczonym i zdezynfekowanym środkiem dezynfekującym urzędowo dopuszczonym w (nazwa kraju wywozu).

V. Niniejsze świadectwo jest ważne 10 dni.

Data	Miejsce	Pieczęć i podpis urzędowego lekarza weterynarii (1)

Nazwisko drukowanymi literami oraz stanowisko.

(1) Pieczęć i podpis innym kolorem tuszu niż druk.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 19 grudnia 2005 r.****kończąca postępowanie w sprawie absorpcji dotyczące przywozu cyklamianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej**

(2005/944/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 i art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Pierwotne środki**

- (1) W marcu 2004 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 435/2004 ⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe („pierwotny środek”) na przywóz cyklamianu sodu („produkt objęty postępowaniem”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). Indywidualne stawki celne wynoszące od 0 do 0,11 EUR za kilogram zostały nałożone na współpracujących producentów eksportujących w ChRL. Stawka mająca zastosowanie do przywozu pochodzącego ze wszystkich innych przedsiębiorstw wynosi 0,26 EUR za kilogram.

2. Wniosek o wszczęcie ponownego dochodzenia

- (2) W dniu 14 marca 2005 r. złożono, zgodnie z art. 12 rozporządzenia podstawowego, wniosek o wszczęcie ponownego dochodzenia dotyczącego pierwotnego środka. Wniosek został przedłożony przez Productos Aditivos S.A. („wnioskodawca”), jedynego wspólnotowego producenta cyklamianu sodu, który twierdził i dostarczył wystarczające dowody wskazujące, iż w następstwie nałożenia środków pierwotnych ceny eksportowe zmniejszyły się i wystąpiły niewystarczające zmiany cen odsprzedaży lub dalszych cen sprzedaży we Wspólnocie.

3. Ponowne dochodzenie

- (3) W dniu 27 kwietnia 2005 r. Komisja ogłosiła, na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾, wszczęcie ponownego dochodzenia,

zgodnie z art. 12 rozporządzenia podstawowego, dotyczącego środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu cyklamianu sodu pochodzącego z ChRL.

- (4) Komisja oficjalnie poinformowała zainteresowanych producentów/eksporterów, przedstawicieli kraju wywozu, importerów i użytkowników o wszczęciu ponownego dochodzenia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron.

- (5) Pełne odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od jednego eksportera i jego dwóch powiązanych producentów w ChRL oraz od trzech importerów we Wspólnocie. Należy zauważyć, iż wywóz dokonywany przez producentów eksportujących objętych zerową stawką celną stanowił około 60 % całkowitego wywozu cyklamianu sodu z ChRL w okresie objętym ponownym dochodzeniem.

- (6) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów ponownego dochodzenia. Wizyty weryfikacyjne odbyły się w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

Eksporter i jego powiązani producenci w ChRL:

— Rainbow Rich Industrial Ltd., Hong Kong,

— Golden Time Enterprises (Shenzhen) Co. Ltd. and Jintian Enterprises Nanjing Co. Ltd., Shenzhen, ChRL.

Importerzy:

— Emilio Peña SA, Valencia, Hiszpania,

— Kraemer & Martin GmbH, Sankt Augustin, Niemcy.

- (7) Trzech innych importerów oświadczyło, iż nie dokonywali przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Jeden importer oświadczył, że nie udzielił odpowiedzi na kwestionariusz ponieważ dokonał przywozu bardzo niewielkich ilości produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 72 z 11.3.2004, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 101 z 27.4.2005, str. 26.

- (8) Okres objęty ponownym dochodzeniem („nowy OD”) trwał od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. Nowy OD został wykorzystany w celu określenia obecnego poziomu cen eksportowych oraz poziomu cen odsprzedaży we Wspólnocie. Aby ustalić, czy ceny eksportowe i ceny odsprzedaży lub dalsze ceny sprzedaży we Wspólnocie zmieniły się wystarczająco, ceny stosowane podczas nowego OD zostały porównane z cenami stosowanymi podczas okresu objętego dochodzeniem wykorzystanym w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia pierwotnych środków („pierwotny OD”), obejmującym okres od dnia 1 października 2001 r. do dnia 30 września 2002 r.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (9) Produkt, którego dotyczy wnioski i w odniesieniu do którego wszczęto ponowne dochodzenie jest taki sam, jak w pierwotnym dochodzeniu, tj. cyklaminian sodu klasyfikowany obecnie w ramach kodu CN ex 2929 90 00.
- (10) Cyklaminian sodu jest produktem stosowanym jako substancja dodatkowa, dopuszczona we Wspólnocie Europejskiej i w wielu innych krajach jako substancja słodząca w żywności niskokalorycznej i dietetycznej oraz w napojach. Jest on powszechnie stosowany jako dodatek przez przemysł spożywczy oraz przez producentów niskokalorycznych i dietetycznych słodzików stołowych. Niewielkie ilości cyklaminianu sodu są również stosowane przez przemysł farmaceutyczny.

C. USTALENIA

- (11) Celem ponownego dochodzenia było po pierwsze ustalenie, czy ceny eksportowe zmniejszyły się lub czy wystąpiły niewystarczające zmiany cen odsprzedaży lub dalszych cen sprzedaży we Wspólnocie w odniesieniu do cyklaminianu sodu pochodzącego z ChRL od momentu nałożenia środków pierwotnych. Jeżeli stwierdzono by wystąpienie absorpcji, należało by obliczyć margines dumpingu.
- (12) Zgodnie z art. 12 rozporządzenia podstawowego umożliwiono importerom/użytkownikom i eksporterom przedstawienie dowodów uzasadniających spadek cen eksportowych oraz brak zmian cen odsprzedaży we Wspólnocie po nałożeniu środków ze względów innych niż absorpcja cła antydumpingowego.

1. Spadek cen eksportowych

- (13) Podczas nowego OD sprzedaż produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL była zazwyczaj dokonywana bezpośrednio na rzecz niezależnych importerów i/lub dystrybutorów w UE. Zmiany cen eksportowych zostały ocenione poprzez porównanie, w odniesieniu do takich samych warunków dostawy, średniej ceny odnotowanej w nowym OD z ceną określoną podczas pierwotnego OD.

- (14) Porównanie cen stosowanych przez przedsiębiorstwa współpracujące nie wykazało spadku średnich cen eksportowych cyklaminianu sodu pochodzącego z ChRL.

2. Zmiany cen odsprzedaży we Wspólnocie

- (15) Zmiany cen we Wspólnocie na poziomie importera i/lub dystrybutora zostały ocenione poprzez porównanie średniej ceny odsprzedaży, w odniesieniu do takich samych warunków dostawy (DDP), łącznie z cłem konwencyjnym i po dodaniu cła antydumpingowego, w pierwotnym OD ze średnimi cenami odsprzedaży określonymi w nowym OD, łącznie z cłem konwencyjnym i cłem antydumpingowym. Należy zauważyć, że średnia konwencyjna stawka celna mająca zastosowanie do przywozu cyklaminianu sodu pochodzącego z ChRL zmniejszyła się o 1,5 % między dwoma wymienionymi OD. Cena odsprzedaży została ustalona na podstawie informacji przedłożonych przez importera we Wspólnocie, na rzecz którego eksporter współpracujący w ChRL dokonał większości przywozu.

- (16) Porównanie wykazało, że średnia cena odsprzedaży cyklaminianu sodu pochodzącego z ChRL we Wspólnocie, wyrażona w euro, spadła o 10 %.

Wahania kursu wymiany walut

- (17) Podkreślono, że cyklaminian sodu pochodzący z ChRL był fakturowany w USD podczas pierwotnego i nowego OD. Dlatego też spadek cen odsprzedaży cyklaminianu sodu we Wspólnocie powinien zostać oszacowany z uwzględnieniem wahań kursu wymiany USD/EUR między pierwotnym OD i nowym OD.
- (18) Po weryfikacji ustalono, że USD uległ deprecjacji w stosunku do EUR o 35 % między pierwotnym OD i nowym OD. W związku z tym, kiedy dokonywano porównania z uwzględnieniem wpływu wyżej wymienionej deprecjacji USD w stosunku do EUR, nie odnotowano żadnego spadku cen odsprzedaży we Wspólnocie między pierwotnym OD i nowym OD w rozumieniu art. 12 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

3. Przedsiębiorstwa niewspółpracujące

- (19) Ustalono, że podczas tego ponownego dochodzenia grupa producentów eksportujących, którzy nie podlegali cłu antydumpingowemu nałożonemu na ich przywóz do Wspólnoty, dokonywała około 60 % obecnego wywozu z ChRL do UE, a współpracujący producenci eksportujący dokonywali 35 % wyżej wymienionego wywozu.
- (20) Stwierdzono, iż przedsiębiorstwa niewspółpracujące dokonywały jedynie niewielkiej części tj. mniej niż 5 % całkowitego wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty podczas nowego OD, dlatego też cło obowiązujące dla całego kraju powinno pozostać na niezmiennym poziomie.

D. WNIOSKI

- (21) Uznano, że, w rozumieniu art. 12 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, absorpcja cła antydumpingowego nie miała miejsca, ponieważ nie stwierdzono spadku ceny eksportowej, a odnotowany spadek cen odsprzedaży cyklamianu sodu pochodzącego z ChRL we Wspólnocie był mniejszy, niż można było się spodziewać ze względu na wahania kursu wymiany walut.
- (22) W związku z tym ponowne dochodzenie w sprawie absorpcji dotyczące przywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL powinno zostać zakończone,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ponowne dochodzenie przeprowadzone zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 dotyczące środków anty-

dumpingowych mających zastosowanie do przywozu cyklamianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu następującym po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Peter MANDELSON

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 grudnia 2005 r.****w sprawie kontynuacji w 2006 r. wspólnotowych porównawczych prób i analiz materiału rozmnożeniowego *Paeonia* spp. i *Geranium* spp. na mocy dyrektywy Rady 98/56/WE rozpoczętych w 2005 r.**

(2005/945/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

mocy dyrektywy 98/56/WE w odniesieniu do *Paeonia* spp. i *Geranium* spp. w latach 2005 i 2006.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(2) Analizy i próby przeprowadzone w 2005 r. powinny być kontynuowane w 2006 r.,

uwzględniając dyrektywę Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych ⁽¹⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

*Artykuł*uwzględniając decyzję Komisji 2005/2/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. określającą warunki wspólnotowych porównawczych prób i analiz materiału rozmnożeniowego niektórych gatunków roślin ozdobnych zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 98/56/WE w latach 2005 i 2006 ⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,Rozpoczęte w 2005 r. porównawcze wspólnotowe próby i analizy materiału rozmnożeniowego *Paeonia* spp. i *Geranium* spp. są nadal prowadzone w 2006 r., zgodnie z decyzją 2005/2/WE.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja 2005/2/WE określa warunki porównawczych prób i analiz, jakie mają zostać przeprowadzone na

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1998, str. 16. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/61/WE (Dz.U. L 165 z 3.7.2003, str. 23).⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2005, str. 12.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 grudnia 2005 r.****zmieniająca decyzję 2003/526/WE w odniesieniu do środków zwalczania klasycznego pomoru świń
w Niemczech i w Słowacji***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5631)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2005/946/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na skutek wybuchu klasycznego pomoru świń w niektórych Państwach Członkowskich przyjęto decyzję Komisji 2003/526/WE z dnia 18 lipca 2003 r. dotyczącą środków ochronnych odnoszących się do klasycznego pomoru świń w niektórych Państwach Członkowskich ⁽²⁾. W decyzji tej ustanowione są niektóre dodatkowe środki zwalczania dotyczące klasycznego pomoru świń.
- (2) Niemcy poinformowały Komisję o aktualnym rozwoju choroby u dzikich świń w kraju związkowym Nadrenia Północna-Westfalia. Biorąc pod uwagę dostępne informacje epidemiologiczne, należy wprowadzić zmiany w wykazie obszarów na terenie Niemiec, na których stosowane są środki w celu zwalczania choroby, włączając do niego obszary Nadrenii Północnej-Westfalii i Nadrenii-Palatynatu.
- (3) Sytuacja związana z występowaniem klasycznego pomoru świń w Słowacji uległa znacznej poprawie na obszarach ośrodków administracji ds. weterynaryjnych

żywnościowych okręgów Trnava (w tym okręgów Trnava, Piešťany i Hlohovec) i Banská Bystrica (w tym okręgów Banská Bystrica i Brezno). Środki dotyczące tych obszarów, przewidziane w decyzji 2003/526/WE, nie powinny zatem dalej obowiązywać.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2003/526/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2003/526/WE zastępuje się tekstem Załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 22.7.2003, str. 46. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2005/339/WE (Dz.U. L 108 z 29.4.2005, str. 87).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

Obszary Niemiec oraz Francji, o których mowa w art. 2, 3, 5, 6, 7 i 8

1. Niemcy

A. W kraju związkowym Nadrenia-Palatynat:

- a) Kreise: Bad Dürkheim, Donnersbergkreis i Südliche Weinstraße;
- b) miasta: Speyer, Landau, Neustadt an der Weinstraße, Pirmasens i Kaiserslautern;
- c) w Kreis Alzey-Worms: miejscowości: Stein-Bockenheim, Wonsheim, Siefersheim, Wöllstein, Gumbsheim, Eckelsheim, Wendelsheim, Nieder-Wiesen, Nack, Erbes-Büdesheim, Flonheim, Bornheim, Lonsheim, Bermersheim vor der Höhe, Albig, Bechenheim, Offenheim, Mauchenheim, Freimersheim, Wahlheim, Kettenheim, Esselborn, Dintesheim, Flomborn, Eppelsheim, Ober-Flörsheim, Hangen-Weisheim, Gundersheim, Bermersheim, Gundheim, Framersheim, Gau-Heppenheim, Monsheim i Alzey;
- d) w Kreis Bad Kreuznach: miejscowości: Becherbach, Reiffelbach, Schmittweiler, Callbach, Meisenheim, Breitenheim, Rehborn, Lettweiler, Abtweiler, Raumbach, Bad Sobernheim, Odernheim a. Glan, Staudernheim, Oberhausen a. d. Nahe, Duchroth, Hallgarten, Feilbingert, Hochstätten, Niederhausen, Norheim, Bad Münster a. Stein-Ebernburg, Altenbamberg, Traisen, Fürfeld, Tiefenthal, Neu-Bamberg, Frei-Laubersheim, Hackenheim, Volxheim, Pleitersheim, Pfaffen-Schwabenheim, Biebelsheim, Guldental, Bretzenheim, Langenlonsheim, Laubenheim, Dorsheim, Rümmlsheim, Windesheim, Stromberg, Walddaubersheim, Warmsroth, Schweppenheim, Eckenroth, Roth, Boos, Hüffelsheim, Schloßböckelheim, Rüdesheim, Weinsheim, Oberstreit, Waldböckelheim, Mandel, Hargesheim, Roxheim, Gutenberg i Bad Kreuznach;
- e) w Kreis Germersheim: gminy Lingenfeld, Bellheim i Germersheim;
- f) w Kreis Kaiserslautern: gminy: Weilerbach, Otterbach, Otterberg, Enkenbach-Alsenborn, Hochspeyer, Kaiserslautern-Süd, Landstuhl i Bruchmühlbach-Miesau, miejscowości: Ramstein-Miesenbach, Hütschenhausen, Steinwenden i Kottweiler-Schwanden;
- g) w Kreis Kusel: miejscowości: Odenbach, Adenbach, Cronenberg, Ginsweiler, Hohenöllen, Lohnweiler, Heinzenhausen, Nussbach, Reipoltskirchen, Hefersweiler, Relsberg, Einöllen, Oberweiler-Tiefenbach, Wolfstein, Kreimbach-Kaulbach, Rutsweiler a.d. Lauter, Rothselberg, Jettenbach i Bosenbach;
- h) w Kreis Rhein-Pfalz: gminy: Dudenhofen, Waldsee, Böhl-Iggelheim, Schifferstadt, Römerberg i Altrip;
- i) w Kreis Südwestpfalz: gminy: Waldfischbach-Burgalben, Rodalben, Hauenstein, Dahrer-Felsenland, Pirmasens-Land and Thaleischweiler-Fröschen, miejscowości: Schmitzhausen, Herschberg, Schauerberg, Weselberg, Obernheim-Kirchenarnbach, Hettenhausen, Saalstadt, Wallhalben i Knopp-Labach;
- j) w Kreis Ahrweiler: gminy Adenau i Ahrweiler;
- k) w Kreis Daun: gminy Nohn i Üxheim.

B. W kraju związkowym Nadrenia Północna-Westfalia:

- w Kreis Euskirchen: miasto Bad Münstereifel, gmina Blankenheim (miejscowości Lindweiler, Lommersdorf i Rohr), miasto Euskirchen (miejscowości Billig, Euenheim, Flamersheim, Kirchheim, Kreuzweingarten, Niederkastenholz, Rheder, Schweinheim, Stotzheim i Wißkirchen), miasto Mechernich (miejscowości Antweiler, Harzheim, Holzheim, Lessenich, Rissdorf, Wachendorf i Weiler am Berge), gmina Nettersheim (miejscowości Bouderath, Buir, Egelgau, Frohngau, Holzmühlheim, Pesch, Roderath i Tondorf).

2. Francja:

Obszar departamentów Bas-Rhin i Moselle położony na zachód od rzeki Ren i kanału Marna–Ren, na północ od autostrady A 4, na wschód od rzeki Saara i na południe od granicy z Niemcami oraz gminy Holtzheim, Lingolsheim i Eckbolsheim.

CZĘŚĆ II

Obszary Słowacji, o których mowa w art. 2, 3, 5, 7 i 8

Obszary ośrodków administracji ds. weterynaryjnych i żywieniowych (DVFA) okręgów Trenčín (w tym okręgi Trenčín i Bánovce nad Bebravou), Prievidza (w tym okręgi Prievidza i Partizánske), Púchov (w tym jedynie okręg Ilava), Žiar nad Hronom (w tym okręgi Žiar nad Hronom, Žarnovica i Banská Štiavnica), Zvolen (w tym okręgi Zvolen, Krupina i Detva), Lučenec (w tym okręgi Lučenec i Poltár) oraz Veľký Krtíš.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 grudnia 2005 r.

w sprawie kontynuacji w 2006 r. wspólnotowych porównawczych prób i analiz nasion i materiału rozmnożeniowego *Agrostis* spp., *D. glomerata* L., *Festuca* spp., *Lolium* spp., *Phleum* spp., *Poa* spp. w tym mieszanek i *Asparagus officinalis* na mocy dyrektyw Rady 66/401/EWG i 2002/55/WE rozpoczętych w 2005 r.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/947/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych⁽¹⁾,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw⁽²⁾,uwzględniając decyzję Komisji 2005/5/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. określającą warunki wspólnotowych porównawczych prób i analiz przeprowadzanych na nasionach oraz materiale rozmnożeniowym niektórych gatunków roślin rolniczych i warzyw oraz winorośli zgodnie z przepisami dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 92/33/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE oraz 2002/57/WE w latach 2005–2009⁽³⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2005/5/WE określa warunki wspólnotowych prób i analiz porównawczych, jakie mają zostać przeprowadzone na mocy dyrektyw Rady 66/401/EWG

i 2002/55/WE w odniesieniu do *Agrostis* spp., *D. glomerata* L., *Festuca* spp., *Lolium* spp., *Phleum* spp., *Poa* spp. w tym mieszanek i *Asparagus officinalis* w latach 2005–2009.

- (2) Analizy i próby przeprowadzone w 2005 r. powinny być kontynuowane w 2006 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Rozpoczęte w 2005 r. porównawcze wspólnotowe próby i analizy nasion i materiału rozmnożeniowego *Agrostis* spp., *D. glomerata* L., *Festuca* spp., *Lolium* spp., *Phleum* spp., *Poa* spp. w tym mieszanek i *Asparagus officinalis* są nadal prowadzone w 2006 r., zgodnie z decyzją 2005/5/WE.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2298/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/117/WE (Dz.U. L 14 z 18.1.2005, str. 18).

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/117/WE.

⁽³⁾ Dz.U. L 2 z 5.1.2005, str. 12.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2134/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 340 z 23 grudnia 2005 r.)

Na str. 53, załącznik, tabela, druga część, ostatni wiersz, druga kolumna „Miejsce przeznaczenia”, obok kodu produktu „2106 90 55 9000”:

zamiast: „C10”,

powinno być: „C14”.
